

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தோகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும், பழையவுரையும்.

~~~~~

இவை,

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிநுபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

அருமபதவகராதி முதலியவற்றுடன்

திருக்கலையபரிமளரத்

திருவாவடுதுறை ஆழ்வனகாததரவர்காராதி

ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய

பொருளுதவியைக்கொண்டு

சென்னப்பட்டணம்

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

ரொனத்திரிஸ் ஐப்பசியன்

1920.

விலை ரூ. ௧-௧௫-௦.

Copyright Registered.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
RESANT NAGAR, MADRAS-600 06

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. முகவுரை. பக்கம் 1.

உ. மாலாசிரியர்கள் வரலாறு :—

உ. குமட்டுரீக் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கேளதமனார். „

ச. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் „

ரு. பரணர். „

சு. காக்கைபாடினியார் நச்சேள்ளையார். 9.

எ. கபிலர், 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

ஊ. பெருங்குன்றூர் கிழார். 14.

ஈ. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் } க.
பழையவுரையும். }

சு. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கருஅ.

ரு. பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். கருகூ.

சு. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கசுக.

உ
கணபதி துணை

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களாருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய* எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர்பதின்மர்கள் மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் † பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும், அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும், சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும், இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும், வேறு சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசில விடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் கிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் இருக்கின்றன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

* இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் முகவுரைபிற காண்க.

† “பதிற்றுப்பத்தென்பது இற்றுச்சாரியை வந்தது” (நேமிநாதம், எழுத்து, ௨௨ - உரை).

முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற்பாடல்
கள் சில, தொல்காப்பிய உரைகளாலும் புறத்திரட்டாலும் தெரிய
வந்தன ; அவை வருமாறு:—

“இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து வழிமொழித லல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே
யுருமுடன்று சிலைத்தலின் விசம்பதிர்ந் தாங்குக்
ரு கண்ணதீர்பு முழங்குங் கடுங்குரன் முரசுமொடு
கால்கிளர்ந் தன்ன லூர்திக் காண்முனை
யெரிசிகழ்ந் தன்ன நிறையருஞ் சீற்றத்து
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
நீர்துனைந் தன்ன செலவி
க0 னிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே.”

[புறத்திரட்டு, பகைவயிற்சேறல், அ ; தொல்காப்பியம்,
புறத்திணையல், சூ. ௬ - இளம் ; அ - ந. மேற்கோள்.]

“இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிழ்ந் தன்ன விரியுனை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
ரு கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
சின்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னெலிக்கும் விரியுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதித்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
க0 கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்

மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேன
நெஞ்சபுக ஸழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
கரு யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவண் வீங்கிய செலவே.”

(தோல். புறத்திணை. சூ. ௧௨; ஷே. சூ. ௨௫ - ந. மேற்.)

“பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு
மென்னொடு புரையுந ளல்ல
டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி குநளே.”

(தோல்-கற்பு. சூ. ௩௯ - ௩. மேற்.)

“வந்தனென் பெரும கண்டனென் செலந்தே
களிறு கலிமான் நேரொடு சுரந்து
நன்கல னீயு நகைசா லிருக்கை
மாரி யென்னாய் பனியென மடியாய்
௩ பகைவெம் மையி னசையா லுக்கலை
வேறுபுலத் திறுத்த விறல்வெந் தானையொடு
மாறு மைந்தர் மாறுநிலை தேய
மைந்துமலி யுக்கத்த கந்துகால் கீழ்ந்து
கடாஅ யானே முழங்கு

க௦ மிடாஅ வேணிரின் பாசறை யானே.”

[புறத்திரட்டு, பாசறை. அ.]

“விசயந்தப்பிய” என்னும் பதிற்றுப்பத்து நகை கூறிற்று.”

(தோல். புறத்திரட்டு. சூ. ௨௦ - ௩.)

இவை, இத்தனையாவது இத்தனையாவது பாடலென்று
விளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்
டோர்க் கண்ணனாரும், மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன் தம்பி பல்யா
னைச்*செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்களதமனாரும், நாலாம்பத்து,
களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனா
ரும், ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பாண
ரும், ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினி
யார் நச்செள்ளையாரும், ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோ வாழியா
தனைக் கபிலரும், எட்டாம்பத்து, தகரேறிந்த பெருஞ்சேரலாரும்
பொறையை அரிசிவிழாரும், ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்
சேரலாரும்பொறையைப் பெருங்குன்றார்கிழாரும் பாடியவை.

இவ்வரலாறு ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள பதிகங்களா
லும் விளங்கும். நாலாம்பத்துச் செய்யுட்கள் அந்தாதியாக உள்ளன.

* இப்பெயர் செலபுகழ்க்குட்டுவனென ஒரு பிரதியிற் காணப்பட்டது.

இந்தூலின் உரை, இன்றியமையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை இனிது காட்டிச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளையும் உரிய இடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக்களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள் சிலவற்றைத் தெரிவித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின் பின்னும் எழுதப்பெற்றுள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றை விளக்கவேண்டிய இடங்களில் விளக்கிச் செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே உணர்த்தி மிகச் செவ்விதாக விளங்குகின்றது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்தூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்தூல் எசு - ஆம் பாட்டினுரையில் 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக் கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம் நேமிநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், இவர் பேராசிரியர் முதலியோர்களுள் ஒருவராகவோ அல்லது பண்டைக்காலத்தில் அவர்களைப் போலவிளங்கிய வேறு ஒருவராகவோ இருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

ஒவ்வொரு செய்யுளின் பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்

* பததுப்பாட்டினுள் ௧௦-ஆவது பாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப் பெய்திய [அடி, ௩௪அ.] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன்பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றத்போலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாடல்களெல்லாம், தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலியாதல பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன; அப்பெயர்கள், இந்தூல் அகராதியில் 'பா' என்னும் குறிப்புடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரும் தொகுத் தோரும் அல்லரென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியராலும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத் தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர் கள் காலத்திற்கு முந்தியவைபென்று தோற்றுகின்றது.

இந்நூலில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு:—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற் குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள்:—இயன்மொழிவாழ்த்து; உழிஞையாவம், எள; ஒள்வாளமலை; களவழி, ஈசு; காட்சிவாழ்த்து, சக; காவன்முல்லை, அசு; குரவைநிலை - ௫௨, செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௫௮, ஈசு, தும்பையாவம், ஈசு; நாடுவாழ்த்து; பரிசிறுமுறைப்பாடாண்பாட்டு, கசு; பாணற்றுப்படை; பெருஞ்சோற்றுநிலை; முல்லை, அசு; வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௩௩, ௫௦, ௫௧, ௮௦; வாகை, ஈசு; வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௩௫; விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள்:—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற் சீர் வண்ணமும் - கசு, கசு.

தூக்குக்கள்:—செந்தூக்கு, செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - க௩, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௩, ௫௧, ௬௬, ௮௦, ௯௦.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள்: க. இந்நூல், ௨. திருக்குறள், ௩. புறநானூறு, ௪. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்புத்தகத்தின் அகராதியிற் காண்க.

இதன் முதற்பதிப்பு 1904-ஆம் வருஷம் வெளிவந்தது. அதன் பின் செய்த ஆராய்ச்சியினால் இப்பதிப்பு அடைந்த திருத்தங்கள் சில. நூலாசிரியர்க்கு உபயோகமான சில குறிப்புக்கள் அகராதியில் இம்முறை சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலை ஒப்பு நோக்குங்காலத்தில் சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மா-ரா-ஸ்ரீ இ. வை. அந்தராமைய ரவர்களும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரும், இராசாங்கத்துக் கையெழுத்

துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்ரீரி
ஐயரும் உள்ளன்புடன் செய்த உதவிகள் மிகவும் பாராட்டற்பாலன.

உடனிருந்து உதவி செய்பவர் முதலியோர் விஷயத்தில் எனக்
குச் சிறிதும் கவலையில்லாதபடி ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சட்டநிருபணசபை அங்கத்
தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பா. இராஜ
ராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் பொருளுதவிசெய்து
ஆதரித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாப் பயன்களையும்
அளித்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த் தெய்வத்தைத் துதித்தலன்றி
என்னுற் செய்யக்கூடியது வேறு யாதாது?

இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்த
கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவதேறை ஆதீனத்துப்	...	...	பிரதி	க
இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலைப்			,,	க
ஆழ்வார் திருநகர்,				
ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்			,,	க
ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜே. எம் வேலுப்பிள்ளையவர்கள்			,,	க
,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B.A.			,,	க
திருமயிலை வீத்துவான்,				
ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்	...		,,	க
				சு

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த
பிரதிகள் சில.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என் ஞாபகக் குறைவு
முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணி அவற்றைப் பொறுத்துக்
கொள்ளுமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தியாகராஜ விவாஸம்” } இங்ஙனம்,
திருவேட்டசுவரம் பேட்டை, }
25—10—20. } வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ.—குமட்டுக்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2-ஆம் பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ௫00 - ஊர் பிரமதாயமும் ௩௮ - வருடம் தென்னாட்டிள் வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்தினர் ; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுவ வருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩.—பாலேக்களதமனார்:—பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவன் மீது இந்நூல் ௩ - ஆம்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதவியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டிப் பத்தாம்பெருவேள்விவேட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்தினர். இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், “தொடுத்தபெரும் புலவன்” (௩௧௬) என்னும் பழமொழிவெண்பாவாலும் அதனுரையாலும், “நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலே யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்” ‘௨௮-ஆம் காதை, ௧௩௭-௮) என்னும் சிலப் பதிகாரத்தாலும், “இதில் இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலேக்களதமனார் துறக்கம்வேண்டினாரென்பது குறிப்புவகையாற் கொள்ளவைத்தவின், இது வஞ்சிப்பொருளில் வந்த பாடாணயிற்று” (தொல். புறத். ௨௫-ஆம் சூ, உரை) என்னும் நச்சினர்க்கினியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரென்று ஒரு புலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் சுவர்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கர்ணபரம்பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

௪.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்:—இவர் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௪-ஆம்பத்தைப்பாடி நார்பது நூறுயிரம் பொன்னும் அவன் ஆண்டதிற் பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

௫.—பரணர்:—இவர் கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ௫ - ஆம் பத்தைப்பாடி, அவனால் உம்பற்காட்டுவருவாயை

யும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [உம்பற்காடென்பது மலைநாட்டைச்சார்ந்ததொருநாடு]திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “ மாலுங்குறளாய் ” என்னும்வெண்பா இவர் செய்ததாகத் தெரிகின்றது, அம்மாலையை இயற்றிய உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், ‘ கபிலபரணர் ’ என்று வழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சிகோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவ்வுரைக் கைக்கொண்டமை இவரார்புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், “ அமரர்ப்பேணியும் ” என்னும்பாட்டில், “ பரணன் பாடினன் மற்றொன்மற்றுநீ முரண்மிகு கோவலூர் நூநிநி, னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே ” எனவெனவையார் பாராட்டியிருத்தலால் நன்குபுலப்படுகின்றது. இரண்டி திருவிளையாடற்புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அட - செய்யுட்கள் இப்பொழுது தெரிகின்றன : (இந்தூல் - ௧௦ ; நற்றிணை - ௧௨ ; குறுந்தொகை - ௧௬ ; அகநானூறு - ௩௨ ; புறநானூறு - ௧௩.) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின் பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தேய்வங்கள்:—சிவபெருமான், முருகக்கடவுள்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள்:—அலைவாய்=திருச்செந்தூர், ஆலமுற்றம், கூடல்.

தேயத்தார்:—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளர்கள்:—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர்:—அருதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், உருவப்புடேறியளஞ் சேட்சென்னிமுதலிய அறுவர், எவ்வி, ஓரி=வல்லிலோரி, கட்டி, கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீரேகிழவன், பசம்பூட் பாண்டியன் பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = மீயிலி விச்சியர்பெருமகன்.

தலைவியர்:—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடுகள்:—ஆரியநாடு, கொங்குநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு,

ஊர்கள்:—அழுந்தூர், ஆர்க்காடு, இருப்பைப்பூர், உறத்தூர், உறந்தை, ஊனூர், கழார், காழூர், குறும்பூர், குன்றூர், தகடூர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடூர், புகார், பொருந்தில், மணற்குன்று, மரந்தை, முசிறி, வஞ்சி, வாங்க, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறந்தைநாளாவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு :—காசிரி.

துறைகள் :—கழார்முன்றுறை=கழார்ப்பெருந்துறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பறந்தலைகள்=போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாங்கைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்றறந்தலை.

கக - ஆம் திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான் திருவந்தாதியியற்றிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

கக.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—ஆடுகோட்பாட்டிச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் கக - ஆம்பத்தை இயற்றியோராகிய இவர் அணிகலனுக்கென்று கூ-துலாம் பொன்னும் நூறு யிரம் பொற்காசும் அவனோடு பரிசுபெற்றவர் ; பெண்பாலார் ; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும், குறுந்தொகையில்,

“ திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்

பல்லா பயந்த நெய்யிற் றெண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ

றெருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றேழி

ரு பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே”

என்னும் உக0-ஆம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையை பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன;

[பாடினி-பாடிபவன்.] சென்னையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்றெய ராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும் ; இந்நூல் கூ-ஆம் பத்தின்பதிகத்தில் மையூர்கிழானுடையமனைவியின்பெயர் அந்துவந்து சென்னையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை விளக்கிப் புறநானூற்றில் இவர்பாடிய ௨௭௮-ஆம் பாட்டு, பெண் பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். ‘கலனணிக’ என்று அரசன் பொற்காசுமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக, ௧௨ - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. (இந்நூல் ௧௦; குறுந். ௧ ; புறநா. ௧.)

௭.—கபிலர்:—இவர் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் ௭ - ஆம் பத்தைப்பாடி நூறுபிரம் பொற் காசும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசு லாகப் பெற்றவர். இஃது இப்பத்தின் பதிகத்தாலும் ௮௫-ஆம் பாடலிலுள்ள “கபிலன் பெற்ற ஐரினும் பலவே” என்பதனாலும் விளங்குகின்றது. இப்பெயருடைய புலவர் சிலருளர்.

இவர் பிறந்தவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது திரு வாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் ௨௭ - ஆவதாகிய நூனவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, ‘நீதியார் மதாக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபில னார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால்’ என் னும் ௪ - ஆம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூற்றில், (௨௦௦) “யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்”, (௨௦௧) “யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டிவந் தனனே” எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், (௧௨௬) “புலனழக் கற்ற வந்த னுளன்” என மாறேருகத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனை வலியுறுத்தும்.

* “னெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பு, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின், கோடேயக் கும்மே வாடினோ பைந்தலைப் பரதர் மனைதொறு முணற் குஞ், செந்தலை யிறவின் டீயேயக் கும்மே”—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரி தையிற் கண்டது.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்க ளத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார் ; தாம் விரும்பியவண்ணம் அவன்தன் மகளிரைக் கொடாதது பற்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்த ரும் அழுக்காற்று அவனைக் கொல்லவினைந்து நால்வகைச்சேனைக ளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதி யாமல் அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிறந்த பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன்புதல்வியரையழைத்துச்சென்றுமணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமை கண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிர்க்கு மணஞ்செய்வித் துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றாகிய இன்னொநாற்பதும் இவரியற்றியதூல்கள்.

கக-ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரொன்பவர் இவரோயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக-ஆம் திருவிருத்தத்தில், “எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளைபிட் டருளியதாக வந்திருத்தலுங் காண்க.

மேற்கூறியவற்றையன்றி இவரருளிச்செய்தனவாக ௨௨௬ - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்க ள் ௧௧௬: [நற். ௨௦ ; குறுந். ௨௬ ; ஐங்குறு - ௧௦௦. அகநா. ௧௬ ; புறநா. ௩௦. “நெட்டிலையிருப்பை” என்பது-க] வெண்பா ௧: [திருவள்ளுவ மாலைபிலுள்ள, “தினையளவு” என்பது] கவித் தொகையிலுள்ள கலிப்பாக்கள் - ௨௬.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய வுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் ‘கபிலரதுபாட்டு’ என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரியற்றிய பாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றன.

மேற்கூறிய பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையைச் சார்ந்தவை :
அகவல்கள் - ௧^௭ ௫; கலிப்பாக்கள் - ௨௬.

இவருடைய வாக்கில் விநாயகக் கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனரைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

“அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூடாக் கவலையினெஞ்சி, னனவிற்பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” (பதிற்றுப்பத்து, அரு) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” (புறநானூறு, ௫௩) எனப் பொருந்தி லிளங்கீரனாரும், “புலனமூக் கற்றவந்தணை, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்,” (ஐை ௧௨௬ “பொய்யா நாவிற் கபிலன்” (ஐை ௧௪௪) என மாறோகத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவரார் பாடப்பட்டோர் :— அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கிங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன் என்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க் கானமென்பவைகள் இவரார் பாராட்டப் பெற்றிருத்தவின் அவைகள் இவர் காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமையென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பாக்கக் காணலாகும்.

'பழைய இலக்கணவுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்று வழங்குகிற தொக்கநிலைத்தொடரால், பரணரென்பவருக்கும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் வந்துள்ள, "பின்னமில் கபிலன் ஶ்ரேழன் பெயரிடைக் காடெனென்போன்" (20: க) என்னும் திருவிருத்தத்தால் இடைக்காடருக்கும் சிறந்த நட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். வீரசோழியம், தொகைப்படலம், சு - ஆம் கட்டளைக்கவித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாது செய்தனரென்பது வெளியாகின்றது. இவர் வேறு; தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

"முதலிற் கூறுஞ் சிணையறி கிளவி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதியவுரையால், கபிலரார் செய்யப் பெற்றதான கபிலமென்ற ஒரு நூலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

அ. - அரிசிவீழார்:—இவர், தகடீரெறிந்த பெருஞ்சோலிரும் பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் அ-ஆம் பத்தைப்பாடி ஒன்பது நூற்றிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும் இரந்து கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சுரிமை பூண்டி விளங்கினார்; 'கிழார்' என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண் மரபினரென்று சொல்லவேண்டும்; இதனை, தொல்காப்பியம், மரபியல், எசு-ஆம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தோண்டிப்புராணவரலாற்றின் 2-ஆம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலுமுணர்க. அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஒருரின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைசூரரசாச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிநகரையென்று ஒருரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனாள் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி இவர் அவலைப்பாடினர்; அதிகமான தகடீரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினார்; தகடீர்யாத்திரை யென்னுந்நூலில் அவ்வச்சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிலபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல், புறத்திணை. அ, க2 - ஆம் சூ. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவாசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேக
னென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர் காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், “பாந்தபொருள்” என்னும் கங் - ஆம்
செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புல
வர்களும், திருவள்ளுவரும், ஓளவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியா
ரைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும் வையாவிக்கோப்பெரும் பேக
னைப்பாடிய பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார் முதலியோரும், தகடீயாத்
திரையிற் சில செய்யுளியற்றிய பொன்முடியாரும் இவர் காலத்துப்
புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டி
லும் பெரும்பாலுமிருந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர்செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள் கிடைக்கி
ன்றன [இந்தூல்-க0; குறுங் - க; புறநா-ஈ; தகடீர் - க; திருவள்-க.]

கூ.—பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் குடக்கோ இளஞ்சேரல்
இரும்பொறையென்னும் சேரவாசன்மீது இந்தூல் கூ-ஆம்பத்தைப்
பாடி, ௩௨000 - பொற்காசமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் பெற்ற
வர்; வேளாளர்: கடைச்சங்கமிருந்துதமிழாராய்ந்தோராகிய நாற்பத்
தொன்பதின்மருள் ஒருவர் (இறை. க - சூ. உரை); வையாவிக்கோ
ப்பெரும் பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனு
டன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவரார்பாடப்பட்டோர்கள்
மேற்கூறிய தலைவர்களிருவரும் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட் சென்னி
யும் ஆவர். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாகப்பொருளுரை
யாற்றெரிகின்ற சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையனார்,
இளந் திருமாறனார், மதுரையாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிளநாக
னார் கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார் முதலியோர்களும் வையாவிக்கோ
ப்பெரும்பேகனைப்பாடிய பரணர் முதலியோர்களும் ஆவர். இவ
ரியற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் ௨௧ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது
கிடைக்கின்றன. (இந்தூல்-க0; நற்-ச; குறுங்-க; அகநா-க; புறநா-௫.)
இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன-கூ; புறத்திணைக்குரியன-கரு.

கணபதி துணை.

ப தி ற் று ப் ப த் து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

- (கக) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சு
னனியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
- ரு சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிதூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந் தறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் தருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
- க௦ மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த ஆக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய தூள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத றுமிய வேளம்
வென்றெறி முழங்குபனை செய்த வெல்போர்
- கரு நாரரி நறவி னூர மார்பிற்
போரடி தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு வினங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
- உ௦ பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டுகுமே

கவிர்ததை சிலம்பிற் றஞ்சங் கவரி
பாந்திலங் கருவியொடு நார்த்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை

உரு மண்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தாக்கு - செந்தாக்கு.

பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்தருதி.

க. பிசுருடையவென்றது பிசுராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல் - சிறைத்தீர் ; சூல்போலவாத் சூலெனப்பட்டது.

ரு. சூருடைமுழுமுதலென்றது நூரவின்மாத்தனக்கு அரணாகவுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் சூரவன்மாத்தான் ஒருமாவாய் நின்றானென்று புராணமுண்டாயிற் சூரனாதம்மன்மையையுடைய மாவின்முதலென்றவாரும்.

க - க0. நீர்நிதம்பெயர்ந்து, மனுவக் கலவைபோலவென முடிக்க.

'போல'என்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வினையெச்சப் பொருள் பட்டு நின்றது. மனுவமென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிகமென்பாருமுளர்.

அ - க0 'அருநிதந்திதந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப்பானும், 'மணிநிதவிருங்கழி நீர்நிதம்பெயர்ந்து, மனுவக்கலவைபோல' எனப் பின்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்குப் 'புண்ணுமிழ்தருதி' என்று பெயராயிற்று.

கக - உ0. மேல்கொண்டுபொலிந்த நின் செல்வமென முடிக்க.

உக. கவிர்ததை சிலம்பிற் றஞ்சமென்றது ஆண்டு உறையும் ஆரியராணையானே முருக்கென்னும் முன்னுடைமரமும், "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (திருக்குறள், ௬௬௯) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்யாமையால், அக்கவிர்செய்த சிலம்பின்கண்ணே இனிதாக உறங்குமென்றவாறு.

உஉ. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது - அவ்வாரியராணையானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் துகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே காவிலும் காணுமென்றவாறு.

உச. குமரியொடுவென்னும் ஒடு : எண்ணுடு. ஆயிடையென்றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

உரு. 'மன்'என்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணைப்பெயராக்கி, அம் மன்தனில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

(உரு) மற்தபக்துந்து (கௌ) முழங்குபண்செய்தவென மாறிமுடிக்க; இங்கனம் மாறாது (கௌ) எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினையொடு மாறி முடிப்பாருமுளர்.

(கௌ) சேரலாத, (௩)கடுஞ்சினவிறல்வேள் கலிறூர்த்தாங்கு (கஅ) யானை (கௌ) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநின் (உ௦) பலர்புகழ்செல்வம் கண்டுகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடியு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பிரதிபேதம்) ச. ஏமம்புணர்காக்கும். கௌ. துமியவோலும்.

௩. நீனிமம். கௌ. பேர்வேண்டுகாண.

க௦. போலபண். ௩௦. மதந்தப. (க)

(கௌ) வயவர் வீழ் வாளரின் மயக்கி

யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பணிப்பக்

கடம்பமுதறடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே

தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி

௩ ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்

ரோடுகொ ளினநிறை நெஞ்சதீர்த் தாங்கு

முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது

மாதிரம் பணிக்கு மறம்வீங்கு பலபுகழ்

கேட்டற் கினிதுநின் செல்வங் கேட்டொறுங்

க௦ காண்டல் விருப்பொடு கமழங் குளவி

வாடாப் பைம்மயி ரீளைய வாடுநடை

யண்ணன் மழகளி றறிஞிமி ரோப்புங்

கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி

வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்

கரு ரெல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ்

வெஃகுபோழ்த் தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை

மையூன் பெய்த வெண்ணல் வெண்சோறு

நனையமை கள்ளின் தேறலொடு மாந்தி

நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன

உ௦ நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிநுங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
உரு துகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழுவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

எ. துயிலியாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல்; துயிலாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது, 'யாதுநீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி மாதிரமானது அரசுதுயிலியாது பணிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடு முடிப்பினும் அமைபும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மறைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பாளே இதற்கு 'மறம்வீங்குபல்புகழ்' என்று பெயராயிற்று.

அ - கூ. நின்செல்வம் இனிது; யாது இனிதெனிற்பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

க. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலாநூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றற்றசெய்த கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய நூல்மேலதாலெனின், அச்சினையோடுமுதற்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச் சினையினையே முதல்மேலேற்றி வருவமைதியாற் கூறினென்க. இனி நூலா நூல்கலிங்கமென்பான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினென்பாருமுள்ள.

உரு. துகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழுவேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஓலக்கத்துச்செல்கின்ற வினோதமகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(உ) வேந்தே, (க) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (க) கேட்டற்கினிது; (உரு) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு துகர்தற்கினிதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனைச்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஓலக்க வினோதச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. சோலைப்பிறமான். கக. இழையவாடுநடை. (உ)

- (கூ) தோறுத்தவய லாரல்பிறழ்வு
மேறுபொருதசெறு வழாதுவித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிரைதடுக் குநவுங்
௫ கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
க௦ னுகவி னழிய நாமம் தோற்றிக்
கூற்றலே நின்ற யாக்கை போல
நீசுவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
க௫ கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீரூடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய வுக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
௨௦ காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
௨௫ யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
னோயொடு பசியிகந் தோரீஇப்
பூத்தன்று பெருமகீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்.

பெயர் - (௫) பூத்தநெய்தல்.

(க) பிறந்நவெனவும் (உ) வித்துநவெனவும் (ச) தடுக்குநவெனவும்
(ஊ) ஆந்நவெனவும்வந்தன வினைப்பெயர்த் திரிசொல்.

௩ - ச. நெய்தல் எருமையின் நிரை தடுக்குநவென்றது நெய்த
வானது அக்கரும்புமுதலாய மற்றோரினாயின்பாங்கரிற் செல்லாது தன்
னையேநிறுத்து இன்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைநிரையைத் தடுக்கு
மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பாளே இதற்குப் 'பூத்தநெய்தல்' என்று பெயராயிற்று.

௪. முதா ஆம்பலார்நவென்றது புறத்துப்போய் இரைதெவிட்
டாத முதிய ஆககள் (ரு) துணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே
நிறுத்திமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பலகுழத் துணங்கையாடுவாராயுடையன
வென அவ்விடங்களின் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

௫. இமிழயருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று ஒரு பெயர்வரு
விக்க.

அ. புரவலாயில் - வாய்த்தலை.

க - க௦. ஒலிதெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன்னின்ற பெயர்கள்
எண்ணும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய நாடுஎன இரண்
டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம் எழுவாயாக்கி நாட்
தற்கு அவ்விடங்கள் சினையாகலின், நாடு கவினழியவென்னும் முதற்பய
னிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

க௦ - கக. கூற்றோடு நின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழியவென
மாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவனாலே கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலேக்
கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறாதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வினை
யெச்சநீர்மையாக்கிப் போல்கின்றது மேல்வருகின்ற பாக்கமாகவுரைப்பினு
மமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற யாக்கையையுடையானொருவன்
உளனானும் அவனைப்போல நீ சிவந்தென்றுரைப்பாருமுளர்.

கஉ. நீரழிபாக்கமென்றது வெள்ளத்தான் அழிவுபடினல்லது பகை
வரான் அழிபாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயன்றி, "கட்கொண்டிக்
குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை" (மதுரைக்காஞ்சி, க௩௭-௧௩௮ ஆம் அடி
கள்) என்ற வந்தமையான் ஒரோவழி அரசனிருப்புக்குப் பெயராமாகலின்
எண்டுப் பாககமுடைய பேருர்களுனப்பட்டது.

கச. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

க௩ - சு. மன்றத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல தபுத்து

உள்ளூர் பணிக்கும் பாழென்றது, உம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழி
யச்செய்தே பின்னும் தம் கருமவேண்டுகயாற் போக மேற்கொண்டவருடைய
வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நினைப்பார் கடுங்குதற்குக்காரண
மாகிய பாழென்றவாறு.

கஅ. தபுத்து, தபுக்கவென்றதிரிக்க.

உ௦. காடேகடவுள்மேனவென்றது நின்றாட்டுப் பெருங்காடா
இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக் கோவில்களான வென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ௦ - உக. புறவு மகளிரோடு மள்ளர்மேனவென்றது சிறுகாடா
இடங்களெல்லாம் நிற்படை யாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைநிலைகளா
யினவென்றவாறு.

உஉ. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அல்லாதபெரு
வழிகளும் ஆறலைகள்வரும் பிற இடைபுதுமின்றி முன்சொன்னகடவுளும்
மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தெனது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத்
தன்மையதென முன் நின்றவற்றின் பன்மைதோற்றத்தென்பது.

உ௩. தாராவென்பது தராவென்குறுகிற்று.

உச. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையா ள
ரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தலென மாறிக்கூட்டுக.

(உரு) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உஎ) பசியிகந்தொருவெனவும்
திரிக்க.

உஉ - கூ. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாவதுமன்றி
ஆறலைகள்வரின்திக் கூலம்பகர்வார் இயங்கும்படியான வழக்காலே அந்தக்
கூலம்பகர்வார் குடிகளைப் புறந்தந்தென்றும், குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை
ஓம்பி மழைவேண்டியபுலத்து மாரி நிற்பவென்றும், கூலம்பகர்நர்குடிபுற
ந்தருதலை ஆற்றின்தொழிலாகவும், குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புதலை மழையி
தொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுள்.

(கக) கூற்றேஉரின்றயாக்கைபோல (க௦) காடுகவிழிய நாமம்
தோற்றி (கஉ) நீசிலந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (க௩) கழனிபுல்லெனக்
(கச) காருடைபோகக் (கரு) கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் (க௧) பாழாயின;
(உஅ) நீ காத்தநாட்டிற் (உ௦) காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்
டுப்புறவுகள் (உக) மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டு (உஉ) ஆறு
அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உ௩) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக் (உச)
குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தநாடு (உ௬) மழை வேண்டிய

புலத்து மாரிநீர்ப் நோரொடு சிவிகந்தொருவப் பூத்ததெனக் கூட்டி வினை முடிவுசொர்க்க.

இதனாற்சொல்லியது, கூட்டுத் தக்கிதப்பும் தன் நரிகாத்தம் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறு தலை.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'எறுபொருத' என்றும் (எ) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும் (அ) 'புல்லொலி' என்றமிருந்த மூலங்களையும் வஞ்சியடி யான்வந்தமையால், வஞ்சிந்தாகீதமாயிற்று.

(பி - ம்.) க. தொறுத்தருநீராயல். கரு. ஊறியநெருஞ்சி.

எ. ஒலித்தெங்கின். உரு. குடிபுறந்தாரா. (ந)

(கசு.) நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி

னளப்பரி யையே

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையே

(ரு) போர்தலை மிகுத்த வீராம் பதின்மரொடு

துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை

யக்குர னனைய கைவண் மையையே

யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்

போர்ப் பிழித்த செருப்புடன் முன்ப

கரு கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே

யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம் மகலத்து

நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை

வாணுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்

வயங்கிழை கரந்த வண்டுபிடி கதுப்பி

கரு னெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ

பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி துடங்கும்

படையே ருழவ பாடினி வேந்தே

யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்

கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின்

உரு முன்றினை முதல்வர் போல நின்றநீ

கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்

தவாஅ வியரோவின் வுலகமோ கிடனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழிவுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

நாகீது - செந்நாகீது.

பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையுமெண்ணுது தீயை ஒழித்தது, மேல் (க) விளக்கத்துக்கு உவமமாக என்னுனின் தவற்றோடு கூட்டவேண்டி யென்பது.

ங. ஈண்டுக் கோளென்றது, விளக்கமில்லா இராகுகேதுவென்னும் நிம் நீக்கி நின்ற ஏழினும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும் நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

ச. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நாள் கோளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றில் ஒரோவொன்றாகக் வென்பது.

கக. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசரென்று அவர்கள் ஏழுமுடியாணஞ் செய்தோராரமாம்.

கஉ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருந்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

எண்டுச்சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம்மறை-மெய்ப்புகருவி; மெய்ம்மறையென்றது, அச்சான்றோர்க்கு மெய்ப்புகருவிபோலப் போரிட்புக்கால் வலியாய் முன்னிற்றலின்.

இச்சிறப்புநோக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' என்றுபெயராயிற்று.

கங. வாணுமைகளிர் நல்ல இகல் கொள்ளுமென்றது வான்அரமகளிர் அழகிற்கு அவனையொப்பேன்யானே யானேயென்று தங்களில் மாறு கொள்ளுமென்றவாறு.

கரு. ஒடுங்கிரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதற் பூதநான்கும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலரியை; (ங) நான்மீன்முதல் (ச) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை; (ஏ) கைவண்மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை; அன்றி (க) முன்பு, நிள்வலியிருக்கும்படி சொல்லிற் (கஉ) கூற்றவெருண்டுவினும் அதனையும் மாற்றும்வலியையுடையை; ஆதலாற்(கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (கரு) கொடுங்குமழகணவ, (கஎ)படையேருமழ, பாடினிவேந்தே, (உஉ) நின்குடி முன்முதல் வர்போலின்று (உக) நல்லிசையைநிலைப்பித்து (உஉ) இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பல்குணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(உ) 'அளப்பரியையே' எனச்சொற்சீரடிவந்தமையாற் சொற்சீர்வண்ணமுமாயிற்று; எண்டுச் சொற்சீரென்றது, அளவடியிற்குறைந்தும் வஞ்சியோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை.

(19 - ம்.) க௦. வரினும்பாற்றும். கசு. வண்டுபடுதுப்பின்.
கஉ. சான்றோர்மேமறை.

(சு)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திழுத்து

முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மா முருக்கி
நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வேள்ளம்

(ந) பாந்த்டு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குருஉப்புக்கை பிசிரக் கால்பொ
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்

க௧) பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்

கரு) பகைவர் நாடுங் கண்டிவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்

உ௦ சீர்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத
நீவா ழியரில் வுலகத் தோர்க்கென

உரு வுண்டினா மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்

கஉ) பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

கஉ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆற்றலுதலாவன.

(கங) அரம்பிற் (கடு) பகைவரென முடிக்க.

கங. அரம்பென்பது குதும்பு,

உ௦ - உக. சீர்பெறு கலிமகிழியம்பும் முரசின் வயவரென்றது வெத்
றிப்புகழ்பெற்ற மிக்க மகிழ்ச்சியாலோ ஒலிக்கின்ற முரசினையுடையவீர
ரென்றவாறு.

கக - உ௦. நியமத்தியம்புமென முடிக்க.

உச - க. நீ வாழியரிவ்வுலகத்தோர்க்கெனத் திருந்துதொடை.
வாழ்த்தவென முடித்து, இவ்வுலகத்தோராக்கத்தன் பொருட்டு நீ வாழ்வா
யாகவெனச் சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய யாமொடு
வாழ்த்தவெனவுரைக்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஒடு வேறுவினையொடு.

உரு - க. மழலைநர்வினையும் மென்சொல்லினையுமுடைய கலப்பை
யரெனக்கொள்க.

(உஎ) வெய்துறவறியாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (உசு) ஒன்று
மொழிந்து அடங்கியகொள்கையினையும் (உக) நிரையமொர்இய வேட்கை
யினையுமுடைய புரையோர் (உஅ) செய்தன மேவலமர்ந்த சுற்றத்தொடு
(ங௦) பதிபிழைப்பறியாது துய்த்தலெய்தி (ஙஉ) மேயினருறையும் (ஙசு).
நாடென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

உஅ. செய்தனமேவலமர்ந்த சுற்றமென்றது சுற்றத்தலைவர்செய்த
காரியங்களைப் பிள்ளிதையாது தாம் அவற்றை மேவுதலையுடைய அத்தலை
வரோடு மனம்பொருந்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(ஙசு) ஈத்துக்கைதண்டா (ச௦) மைந்தவென முடிக்க.

ஙஎ. புரையயிற் புரையயிற் பெரியநல்கியென்றது உயர்ந்ததேவாலய
முள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணமுள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்தென்ற
வாறு.

(கடு) நிற்பகைவர்நாடும் கண்டுவந்தேன் ; அதுவேயன்றி (உக)
வேந்தே, வெறுக்கை, (உங) சேரலாத, (ஙங) நீ புறந்தருதலின், நோயிகந்
தொர்இய நின் (ஙசு) நாடும் கண்டு மதிமருண்டேன்; இவை இரண்டும்
காணவேண்டுகாரணம் யாதெனின், (ச௦) மைந்த, நிற்பண்புபலவந்
தையும் காணநயந்தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுத்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற்சிறப்
பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) னு. கழங்குவழி. அ. கவினிழந்த. க௦, பீர்வாய் பரந்த. (ரு)

(௬௬) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கந்
துஞ்சமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூண ஸ்வயவி தூக்கிய மதிலு

நு நல்லெழி னெடும்புசவு முருக்கிக் கொல்லு
பேன மாகிய துணைமூரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மரங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடின யாகலிற் காண்குவந் திசினே

௧௦ யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய
லாடினு மினிய கூறு மின்னகை
யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்
சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற ருவின்று

௧௫ திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ டிறழ்ந்துபூண் சுடர்வா
வெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
புரையோ ருண்கட் டேயிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லையின்

௨௦ சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே.

குதுவுமது.

பேயர். (௬௮) துயிலின்பாயல்.

௧. கோடுறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்சியென்றது மலைபுள்ள
விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவும் மலையிலலாத இடங்களில் மதிலை
அரணாகவும் இவ்வாறு மலையொடுமாறாடவெடுத்த வளைந்த இடத்தையுடைய
புறமதிலென்றவாறு.

உறழ்வெனத்திரிக்க, 'கோடுபுரந்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின் மதி
லில்லாத இடங்களை மலை காவலாய்ப்புரக்கவெடுத்தவென்க.

௨. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கலென்றது நெடுநாட்டை
அடைமதிப்பட்டகாலத்தே வினைத்துக்கோடற்குவயலும்குளமும் உளவாகச்
சமைத்துவைத்தமையாம் கண்டார்க்கு நாடுகண்டாற்போன்ற அப்புக்கட்
டுக்கள் தங்கும் மலைபோன்ற இடைமதிலென்றவாறு.

விலங்கல் போதலிள், விலங்கலெனப்பட்டது. நாடுகண்டாலொப்புது அம்மதிலையடைந்த விடமென்னின், அவ்விடவனுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாகக் கூறித் துணைக்கொள்க.

ப. தஞ்சைமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றுக்கும் கணையமங்களை; இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

ச. ஐயவியென்றது சுதவித்குக் காவலாகப் புறவாயிலே தூக்கப்படும் அலாமரத்தை; அப்புக்கட்டிடன்பாருமுளர். ஈண்டு மதிலென்றது உண்மதிலே.

(க) கொடுங்குனிஞ்சியையும் (உ) விலங்கலையுமுடைய (ச) மதிலெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றார் படையை விலங்குதலையுடையவென்றுக்கி, முன்னின்ற கொடுங்குனிஞ்சியென்றதொன்றுமே மதிலதாக ஐயவிதுக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெயராக்கி நாடுகண்டால் ஊரென மாறியுரைப்பாருமுளர்.

கா. உள்ளதுமுரியலென்றது யான் குறித்த நாளாவும் ஆற்றியிருக்கவென்ற நிள்ளைவலப்பூண்டு நினை உள்ளாதிருத்தலையன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தாயாகலிள், நினை நினைத்து வருந்துதலுமுரிய என்னவாறு.

கச - டு. தாயின்று திருமண்பொருத திகழ்விடுபசும்பொன்னென்றது வலியில்லையான்படியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருத ஒளியிடுகின்ற பசும்பொன்னென்றவாறு.

ஈண்டுத் தாவென்றதுவலி; பொன்னுக்கு வலியாவது உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றாகவெனத்திரித்து இன்றாகையாலெனக்கொள்க. என்தது, ஒளியையுடைய மணிகளொடு பொருவற்றும்படி ஒட்டற்ற ஒளியையுடைய பசும்பொன்னென்றவாறு.

கரு - க. பூண் பசும்பொன் வயிரமொடு உறழ்ந்து சுடர்வரவெனக் கூட்டி, பூண்பசும்பொன் தன்னிடையழுத்தின வயிரங்களொடு மாறுபட்டு விளங்கவெனவுரைக்க.

கஅ. புரையோரென்றபன்மைபாற் காதன்மகளிர் பலரெனக் கொள்க.

கஎ - அ. அகலப் பாயலென இருபெயரொட்டாக்கி, அத்தை அல்வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபர்யலெனவுரைக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச் சிறப்பித்தலையான், இதற்கு 'துயிலிப்பாயல்' என்று பெயராயிற்று.

கச. பாதுங்கொளாலும் வல்லோயென்றது அவ்வகலப்பாயலே வேற்றுப்புலத்து விளையிலவழி நின்மகளிர்க்கு துகரக்கொடுத்தற்கு நின்னி

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகனிர்பால்நின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசடைக்கண் நீ (சு) நீழ்னையாகலின் நின்னைக் காணவந்தேல் ; நின்தேவியாகிய (கௌ) அசைகடை நின்னை நின்னத்தலுமுரியன் ; ஆனபின்பு அவன் (கஈ) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாநின்றே ; தோன்றல், (கௌ - அ) அகலப்பாயல் (கக) பாலும் கொளாலும் வல்லோய் ; நின் (௨௦) மார்பு மிக அவனை வருத்திற்றுக்கான் ; நீ அவர்பாற் கடிதெழுக வென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(பி - ம்) ௫-௬. சொல்லுமேனம்.

(கௌ) புரைவது நின்னப்பிற் புரைவதோ வின்றே

பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்

பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுரை யாதலிற்

முளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்

௫ கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பிணை

யாடுநர் பெயர்ந்துவர் தரும்பலி தூஉய்க்

கடிப்புக் கண்ணுறூஉந் தொடித்தோ ளியவ

ரரணங் காணாது மாறிரந் துழைஇய

நனத்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகலிந் நிழலென

௧௦ ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி

னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்

கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்

விசம்புதோய் வெண்குடை நுவலும்

பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௫) வலம்படு வியன்பிணை.

௫. வலம்படுவியன்பிணையென்றது போர்செய்து வருந்தாமற் பகை வர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடலின் மழரச மென்றவாறு.

இச்சிறப்பான்இதற்கு 'வலம்படுவியன்பிணை' என்று பெயராயிற்று.

௬. ஆடுநரென்றது வினையெச்சமுற்றுவினையுத்திரிசொல்.

௭. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத் திரிக்க.

கந. வெண்குடைதுவதுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிதப் பைச் சொல்லுமென்றவாற.

கந. - ச. துவதுமார்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(ரு) வியர்பணையைக் (எ) கடிப்பைக்கண்ணுறமியவர், (அ) 'அரணந் காணுது மாதிரந்துழைய (ஈ) பைஞ்ஞிலம் இந்நிழற்கண்ணே வருக' எனச்சொல்லி (கந) வெண்குடையின் அருட்சிதப்பைச் சொல்லுதற்குக் காரணமாய்நின்ற (கச) பசம்பூண்மார்ப, பாடினவேந்தே, நினக்குப்(க) புரைவது நினைப்பிற் (உ) பண்கவர் பெரிய தப்புராயினும் (ஈ) பணிந்து திறைபகரக் கொள்ளுநையாகலின், (க) புரைவதோலின்மேன மாறிக்கூட்டி விளைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, பொறையுடைமையொடுபடுத்த அவன்வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாகிற்று.

(பி - ம்.) க. புரைவதோவந்தே. கூ. பஞ்ஞிலம். (எ)

(கஉ.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே
யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழுக்கே
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிர்ப்பு
விருள்வண ரொலிவரும் புரியவிழைம்பா
ரு லேந்துகோட்டல்குன் முகிழ்க்கை மடவரந்
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக வடுப்பே
பெற்ற துதவுமின் நப்பின்று பின்னு
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட
கடு தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்
சேர லாதன் பொய்பல னசையே.

துறை - இயன்மொழுவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஓடிதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (க) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திற்றி - இறைச்சி.

(ஈ) வருநர்க்கு வரையாது (க) வழங்குக அடுப்பென முடிக்க;
வரையாமலெனத்திரித்து வரையாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

(௩) பொலங்கலத்தெளிர்ப்ப வென்பதனையும் (௪) வழங்குகவென்பதனோடு மூடிக்க.

௬. கூந்தல்விதலியர் வழங்குகவடுப்பென்றது வந்தார்த்துச் சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிற்குரியல்லாத வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு. "

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'கூந்தல்விதலியர்' என்றுபெயராயிற்று.

(௪) ஐம்பாற் (௬) கூந்தலென்ற மாறிக்கூட்டுக; இனிமாற்றது கூந்தல் விதலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு மமையும்.

நீயிர் (௧) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற்றையடுமின்; அதுவேயன்றித் (௨) தின்மற்குத் திற்றியையறுமின்; அதுவேயன்றித் தின்மற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (௩) வருநர்க்குவவாயாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் (௪) கூந்தல்விதலியர் அடுப்பிலேவழங்குக; இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் (௫) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாக் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திற்ப்பில்லை; அதற்குமுதலாக காரணமெனின், (௮) மன்னுயிரழிய (௧௧) மாரிபொய்த்தாலும் (௧௨) சேரலாதன் நசை பொய்யலன்; அதுகாரணமென வினாமுடிசெய்க.

இதனென்கொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(11 - மீ.) எ. பெற்றதவதவுமின். ௧௨. பொய்யிலனசையே.

௮. மன்னுயிரொழிய.

(௮)

(௧௯.) கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்

கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுர னறுப்ப

வொண்பொறிக் கழற்கான் மாற வயவர்

திண்பிணி யெஃகம் புலியுறை கழிப்பச்

ரு செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய

வருவச் செந்தினை ருருதியொடு தூஉய்

மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்

கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச

வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெநிர்

௧௦ தவ்வினை மேவலை யாகவி

னெல்லு நனியிருந் தெல்விப் பெற்ற

வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்

கனவினு னுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய

நானுமலி யாக்கை வானுத லரிவைக்

கரு கியார்கொ லளியை

யினந்தோ டகல ஆருட னெழுந்து

நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ

வாழ்த லீயா வளனு பைதிர

மன்ன வாயின பழனந் தோறு

உ0 மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து

நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப

வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறநநர்

தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த

வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை

உரு நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்

காணுநர் கைபுடைத் திரங்க

மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசீற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொந்தீர்வண்ணமும்.

நாகீது - செந்நாகீது.

பெயர் - (கஅ) வளனுபைதிரம்.

க. கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்.

உ. சுரன் - வாழியிலருமை.

சு. எஃகம்புலியுதைகழிப்பவென் தது எஃகினைப் புலியுதைகழித்துக் கடைவளகடைந்தும் அல்லா வாரந்தியும் போர்க்குரிமவாம்படி. பண்ண வென்றவாறு.

ரு. கூலமுற்றியவென் தது பண்டமர்கமுற்றியவென்றவாறு; இனிப் பவிக்குரிய மத்தைப்பண்டங்கள் குறைவாதக்கூடியவென்பாருமுனர்.

க. வம்பு - கைச்சாடு.

(உ) சுரனுட்பப் (சு) புலியுதைகழிப்பத் (அ) தோளோச்ச (க0) அவ்வினைமேவையென முடிக்க.

கக. எல்லாநனியிருந்தென் தது பகற்பொழுதில்கண்ணே ஒரு வினோதமுமின்றி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழ்வென முடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ஈண்டுப், பாயல் - உறக்கம்.

(கங) ஊருடனொழுந்து இயந்தோடகலவொவும் (கஎ) நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண்வாடவெனவும்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தென்றுமுதல்வினையை வருவமைதியால் இரந்தோடகல வென்னும் அதன் சினைவினையோடுமுடிக்க.

(௧௬) தோடகலக் (௧௭) கண்வாட (௧௮) அன்னவாயினவென முடிக்க.

ஈண்டு ஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

௧௭ - அ. நீ வாழ்தலையாவென்றது நீ பண்டிபோடு ஒரு மேலாக வென்று வாழ்வுகொடர்தவென்றவாறு.

‘வாழ்தலையா’ என்பது அடைச்சொல்லாக, இதற்கு ‘என்னுபைநாம்’ என்று பெயராயிற்று.

௨௦. தாமரைமலரெனத் திரிக்க.

௨௨. கொய்வாய் மடங்கென்றது நெய்தலில் பருமையானால் கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடியால்வென்றவாறு.

௨௩. எந்திரமென்றது ஆலையை.

எந்திரமென்று முதலெழுநாயை வருவமைதியாத் பத்தல்வருந்த வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க. பத்தல் வருந்தலாவது, பல காலும் சாரேழி நனைந்துசாதல்.

(௨௦) தாமரைமலர் (௨௧) நெய்தல்பூப்ப (௨௨) வாய்மடங்கல் (௨௩) பத்தல்வருந்த (௨௪) நல்லவென முடிக்க.

௨௪. மாணமாட்சிய மாண்டவென்றது மாட்சிமைப்பாதத் திருத்தினும் மாட்சிமைப்பாத அழகையுடையவாய்ப்பின்னைத் திருந்தாதவனோ யன்றி ஒரு மாய்த்தனவென்றவாறு.

மாணதவந்தைமாட்சியவென்றது, பண்டு அழகியதும் வாய் மாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க.

மாட்சியவென்பது வினையெச்சமுற்று.

இனி மாணமாட்சிய வென்பதற்கு, மாணமைக்குக் காரணமாகிய பெருக்கு முதலாயவற்றின் மாட்சியாவென்பாருமுள்.

(௨௪) பலவாகிய (௨௫) நீ (௨௬) வாழ்தலையாவெனதுபெயர் (௨௭) ஊரடவெழுந்து இரம் தோடு அகல் (௨௮) நாஞ்சில்கடிந்து நிலங்கண் வாட (௨௯) அன்னவாயினவை பழைந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர் நெல்லின்செலுவில் நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வாய் மடங்க அறைந ரெந்திரம் பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்கால் கல்மென் அளியதாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணமாட்சிய மாண்டவெனக் கூட்டுக.

(௨௮) பைதிரமென்றும் எழுவாய்க்கு (௨௭) மாண்டவென்பது பயனிலை; அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒரு பயனென்ப படிம்.

(கசு) அன்னவாயின (உஎ) மாணமாட்சிய மாண்டனவென்றது
(கசு) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய வறுமையையுடையனவாய்
நின்றன; பின் அவ்வாவின்வன்றித் திருத்தவும் திருந்தாநிலைமையவாய் நின்
றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும் தெரியாதபடி உருவமாய்ந்தன
வென்றவாறு.

(க௦) நீ அவ்வினேமேவலையாயிருந்தாய்; நீ வினையை மேவுகின்ற
படியால, (க௧) கனவினாருறையும் (கசு) நினைவிவைக்கு(கரு) நீ யார்
கொல்; நீ அவன்பால் வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ 'அழிக்க என்னுளழு
ந்த நாடுகள் அழிந்து அன்றால் வருவல்'எனின், ஆம்; அழிக்க அழிந்து நீ பின்
(கசு) வாழ்தலையாத பைதிரம் (உசு) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (உஎ)
மாணமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால, அதுகுறையன்று; நின் அன்பின்
மையேஞுக; இனி நீ அவாபாற்கடித்து எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசைதப்பும் குலமகளோடு நிகழ்
ந்த இன்பச்சிதப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண்வந்து தேவி ஆற்றமைகூறி இனி அவன்
பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாத பரிசீற்றுறையாயிற்று.

(க௦) 'அவ்வினேமேவலை யாகலின்' எனவும், (கரு) 'யார்கொல
ளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாத சொற்சீர் வண்ணமு மாயிற்று.

(பி. ம்.) ச. கழிப்பி. கஉ. சிறுமதிமானம். உஉ. பத்தர்வருந்த. (க)

(உ௦.) நங்கோ யாரென வினவி நெங்கோ

விருமுந்நீர்த் துருத்தியுண்

முரணியோர்த் தலைச்சென்று

கடம்புழுத தடிந்த கடுஞ்சின முன்பி

ரு நெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக் களனேத்து

மாற்றோர் தேளத்து மாறிய வினையே

கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா

நண்ணார் தேளத்தும் பொய்ப்பறி யலனே

க௦ கனவினு, மொன்றார் தேய வோங்கி நடந்து

படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்

கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற

வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து

புலவ ரேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

சூடு விரியுளை மாவங் களிறுந் தேரும்
 வுயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
 கழமினைக் குண்டுகிடங்கி
 நெடுமதி நிலைநாடி
 லம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட

உ௦ வடாஅ வடுபுகை யட்டுமலர் மாற்ப
 நெமார்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
 பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
 கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
 மன்னுயி ரழிய யாண்டிபல மாறித்
 உரு தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
 வயிறுபசி கூர வியலன்
 வயிறுமா சிலியரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சோழர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்நூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (உ௦) அட்டுமலர்மார்பன்.

ந. முரணியோரையென்பரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்சென்
 நென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாக்காது முடிவிலே
 சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போந்தபொருள் முடிவுசெயலாக்கி
 அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உ௨) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று
 கொடைகூறுகின்றான்; ஈண்டு (கக) ஒம்பாது வீசி மென்று கொடை
 கூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடைக் கொண்டவற்றைக் காம்பாடச்
 சென்றார்க்குக் கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

உ௦. அடா அடுபுகை - ஊர்சடுபுகை. அட்டுமலர்மார்பனென்
 நது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்கானே அகன்றமார்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்டுமலர்மார்பன்' என்று பெயராயிற்று.

உக. எமார்க்கும் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக் கொடைக்கடன
 மர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமார்க்கென்றது தன் பாணராகிய வெமார்க்
 கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன் பாணரல்லாத பிறர்க்கென்றுமுரைக்க.

உக - உ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக்
 கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமார்க்கும் பிறர்க்கு
 மெனப்பட்டாரையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்

படும் தோறதமிழராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு ஒருதலை மாட்டாராயினுமெனவு முரைக்க.

யாவராயினு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு; வல்லாராயினுமென்ற வும்மை எதிராமதை.

(க௦) நடந்து (க௧) கடந்து (க௨) நிறீஇ (க௩) வீசியென நின்ற வற்றை (-ந) நெஞ்சினென என்று முற்றுவினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

உஉ. வயிறுபிசிகுரவியலென முறறுவதும் கொடைகூறியதற்கு மழைபயப்பா விளையலகாலத தன் பரிசுரமாயுளாராககு அவர்களை பசித்து வறந்தாமல வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டி கொடுக்குமென்று ஒருசொடையையாக வுரைக்க.

(௧) துயக்கோ யாரென விளையவகோ, (௨) சேபலாதன, அவை கண்ணிவாழக; அவனியலபிருககுமாறுசொல்லி, (௩) மாற்றோந்தேதது மாறியவினையே (௪) வெபிறறுகாண் ததும் வாழ்த்தலறிபா; (௫) பொயத்த லறியாரன; (௬) அடமெலாமாபா, (௭) கொடைகடனமாந்த கோடாநெஞ்சினென; கோடையிதது (௮) எழிவிதலையாதாவிலும் (௯) வயிறுபிசிகுரவியலென; ஆதலா, (௧௦) அவனை வேறதாய வயிறுவினங்கு வாராகவென வினமுடிவுசெய்க.

இதனாசொல்லியது, அவன் தன் செலவப் பொலிவுகண்டு நீ யாரு டையபாணனென்று விளையாமகு யார இன்னருடையெனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்குணங்களின்கூறிப் பின்னவனாவாழ்த்தி முடித்த வாராயிற்று.

(௧) 'இருமுநகீ' எனவும், (௨) 'முனியோர்' எனவும், (௩) 'கடி மினை' எனவும், (௪) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுந்த நான்கடியும் வஞ்சி யடியாக வாய், வஞ்சித் தககுமாயிற்று.

க௦.—க எனினுமென்பது கூற.

(பி - ம்.) க௦. ஓங்குநடந்து. ஓங்குந் நடது. க. எமககும. (க௦)

இதன்பதிகத்து, யவளாபியினிதென்றது யவளாபப் போரு அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெப தலப்பெயது கையெகா நீஇ யென்பதற்கு, அககாலத்துத் தோற்றரை நெய்யைத் தலையிறப்பெயது கையைப் பிறகு பிணிதிதெ னுரைக்க.

அருவிலென்கலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த யவனரைப் பிள்தண்டமாக அருவிலென்கலமும் வயிர்முங்கொண்டென்றவாறு.

(பதி க ம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மா ணல்லினி யீன்றமக
னமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மாபி னூரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதார்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்று

ளிமையவரம்ப னெஞ்சேரலாதனைக் குமட்டீர்க்கண்ணனார்
பாடினார்பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு
பல்புகழ், பூத்தநெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம்,
துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பனை, கூந்தல்விறவியர், வளனறு
பைதிரம், அட்டிமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில: உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாறார் பிரமதாயக்கொ
டுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான்
அக்கோ.

இமயவரம்பெனெஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு யீற்றிருந்
தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாம் பத்து.

(௨௧.) சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைத்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி

நு யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விரும்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி
வருநர் வரையார் வார வேண்டி

விருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவ

௧௦ ருனத் தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை
குய்யிடு தோறு மாறா தார்ப்பக்

கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ

ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி

யிரண்டின கமழு நாற்றமொடு வானத்து

௧௫ நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி

யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்

மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்த

நன்கலந் தருஉ மண்படு மார்ப

௨௦ முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்

கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉ

மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே

குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை

௨௫ பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டி

ரீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்

பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்

சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய

நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந

௩௦ யாண்டிபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழந் தாழிருங் கூந்த
லொர்இயின போல விரவுமலர் நின்ற
௩௫ திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைந்க
ணலங்கிய காந்த எலிங்குநீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ எவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்துக்கீது.
பெயர் - (௧௩) அருநெய்யாவுதி.

௧. சொல் - சொல்லிலககணஞ் சொல்லுதால். பெயர் - பொரு
ளிலக்கணஞ்சொல்லுதால்; “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய”
பதீற்றுப் பத்து, ௯௦) என இத்தொகையுள் மேலே வந்தமையால், பெய
ரென்பது பொருளாம். நாடடம் - சோதிடனால். கேர்வி - வேதம். நெஞ்ச
மெய்மது இந்நிரியங்களி ள் வழியோடாது உடங்கிய நாயெஞ்சினே.

௩. எவ்வஞ்சுழாமை - உயிர்வருத்தஞ் சுழாமை; சுழாமலெய்த்
திருக்க.

௪. காலை அன்ற வாய்மொழி - ஆதித்தனப்போல எஞ்ஞான்றும்
தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென ஆனருபுவிரிக்க; ஒடுவிரிப்பி
னமமையும்.

(௨) துணையாகக் (௧) கொண்டவெனமுடிக்க.

௭. விருப்புமெய்யென்றும் ஒத்து மெலிந்தது; ‘மைபரந்த’ என்
பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவென்க.

௯. பாசவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௧௦. ஊனம் - இதைச்சொகொத்தும் அடைகுறழி.

(௧௨) கடலொலிகொண்டு (௧௧) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப
(௧௩) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, ‘கடலொலிகொண்ட’ என்பது பாடமா
யின், கடலொலிகொண்ட நகரென்க.

௧௩. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசிலநெய்யாகிய ஆவுதியென்ற
வாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்து புறந்தருதலையும் ஒருவேள்வி
யாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அருநேய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

௭ - க௭. ஆவதியென்ற இரண்டினையும் அவற்றினும் புகைமேற் கொள்க.

க ௪. நார்த்தமொடொப்பதனை நார்த்தத்தொனக்கொள்க.

க(௭). கடபுளும் விழைதகவென்றது கடவுளாரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெற்றின் அபுகிதென்று அதுவிரும்பவென்றவாறு. பேணியென்றது, முய்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினவேள்வியால் விருந்தாய்வருமக்களையும் பேணியென்றவாறு ; அதனைத்திரித்துப் பேணப் (க௭) பழனியவென முடிக்க. பழனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல்.

க௭. ஆர்வனம்பழனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையடாத நிறைந்த சொலத்திலேநின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

க௭. கள்ளிம்போர்வல்லயானையென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(க ௮) ஆர்ப்புச்சிறந்து (க௭) கலந்தருளும் மார்பவெனக் கூட்டுக.

க௭. மணபடுமார்பவென்றது பகைவர்மண்ணெல்லாம் படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உக) பலலாபாப்பிக் (உஉ) கதிர்மணிபெறுஉஞ் (உ௩) செருப் பென முடிக்க.

௨௩. செருப்பென்பது ஸ்ருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதியென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப்படுத்தாளுகவரைக்க. (உ௪) குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி மிதியற்செருப்பெனவலித்தது. மிதியற்செருப்பென்பற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுார்.

௨௪. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல், வாகையீரூய போர்க்கண்ணியெல்லாம் குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

௨௫ - கூ. பரிவேட்டி அஞ்சா அயிரையென்று வெளிப்படக் கூறுகின்றனாகலின், அதற்கேற்ப, நீரதன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெயரெச்சமறையே பாடமாகல வேண்டும். இனிப்பாடதென்று வினையெச்சமறையாகிய பாடத்திற்கு நீர்த்தவிடத்தில தான் பாடதபடியாலே கொக்கின் பரிவேட்டிக்கு அஞ்சா அயிரையெனவுரைக்க. அயிரையென்பது ஒரு மலை.

(உ௭) நெடுங்கோட்டு (உ௭) அயிரையென முடிக்க.]

௩௭. மாந்தர்க்கு நோயிலாழியாகவென மாறிக்கூட்டுக; இடந்தவாறும் பொருள்படும்.

௩௪. ஓர் இயின்போலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவின்போலவென உரைக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓர் இயின்போல வென்பாருமளர். இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூப் போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென் தவாறு.

(௩௪) ஓர் இயின்போல (௩௫) அலமருமெனக் கூட்டுக.

௩௫. கார்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த முங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்கார்தனையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரமுவம் - நதியென்க.

௩௬ = எ. நீரமுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மை யாத் கொதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(௧௬) மண்படுமார்ப, (௨௩) பூழியர்கோவே, (௨௪) மழவர்மெய்ம் மறை, (௨௯) அயிரைப்பொருந், (௩௦) பயமழைசூரந்து (௩௧) மாந்தர்க்கு நோயிலாழி உண்டாக (௩௭) இவளோடே (௩௮) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினா முடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாராயிற்று.

(பி - ம்.) க - ட. நெஞ்சு, மைந்து. க௨ - க௩. செழுநீர்வரைப்பி, க௦. ஊனை ததழித்த. [விலகலெழுந்த. (க)

(௨௨.) சினனே காமங் கழிகண் ணேட்ட
மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறல்குடி மையொடு பிறவுமில் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்
௫ தீதுசே ணிகந்து நன்னுமிகப் புரிந்து
கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துதம்
மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்
க௦ மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
ஆழி யுய்த்த வரவோ ரும்பல்
பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணியுடைத்துச்
சிரறுசில ஆறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கு
க௫ மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

ஹைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிறு
வம்புபார்த தே

௨௦ ரமார்க்கெதிரந்த புகன் மறவ ரொடு
துஞ்சுமார் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீ ரையவிக்
கடிமினைக் குண்டுகிடங்கி

௨௫ நெடுமதி னிரைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செலுக் குநரு
நீர்த்தரு பூச வினம்பழிக் குநரு

௩௦ மொலித்தலை விழ்வின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பனை சீறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்

௩௫ கவலை வெண்ணரி கூஉழுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகை குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பர் மூகமு னனிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீது - செந்துகீதும் வஞ்சித்துகீதும்.

பெயர் - (கசு) கயிறுதுறுகவை.

௨. அச்சம் - பகைவர்க்கஞ்சுதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

கா. சிறறு சில ஊறியவென்றது பல்லுற்றொழியச் சில்லுற்றாக
ஹூறியவென்றவாறு; சிறறுதல் - சிதறுதல்.

கசு. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால் நீர்வாங்குவது பெரி
தன்றித் தன்கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு முகவையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'கயிறுதுறுகவை' என்று பெயராயிற்று.

மூன்றாம் பத்து.

௨௨. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்கவெனத் திரித்துக் காலமுடி வமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

௨௩. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையை யுடைய வில்லானும் துளையுருவ எய்யமுடியாது மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

௨௪. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(கக) உரவோரும்பல், (கங) தோன்றல், (௨௪) குட்டுவ, நீ (௩௧) சீறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பனை (௩௮) அளியாதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவ்வவென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பனை பாழாகுமென எடுத்துச்சொல்லினை மேலிட்டுக்கூறியமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(க௪) 'உனைப்பொலிந்தமா' என்பது முதலாய நாலடியும் (௨௪) 'கடிமினை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால்வந்தமையால், வஞ்சித்தாக்குமாயிற்று.

௨௦. 'புக்ல்' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) க௩. சிறுசெல. ௩௪. குறியிறுகொண்ட. (௨)

(௨௩.) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்

சிதடி களையப் பெருவறங் கூர்ந்து

நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்

வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்

௩ மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்

வயிரிய மாக்கள் கடிம்பசி நீங்கப்

பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டிமலிந் தாடச்

சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்

௧௦ போரடி தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ

நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு

வழங்குந் தற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து

பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்

தண்ணன் மலையா வமர்ந்தினி துறையும்

௧௩ விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்

மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
மருதிமிழ்ந் தோங்கிய ந்நியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு

௨௮ முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற முடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்
குறுஅது மலர்ந்த வாம்ப

௨௯ லருஅ யாணராவ ரகன்றலை நாடே.

தூறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி.

க. அலந்தலையெனல் விகாரம்,

கரு. விண்ணாயர் வைப்பின காடென்றது மரங்கள் விண்ணிலே
செல்லவோங்கி.....; மாறியுணர்ப்பாரு முளர்.

கக. ததைந்த காஞ்சியென்றது விளையாட்டு மகளிர் பலரும்
தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாத் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற
காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிதம்பாளே இதற்கு, 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

௨௩ - ச. வளைமகள் குறுஅது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது விளை
யாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலர்ந்த ஆம்ப லென்றவாறு.

குறுமலெனத்திரிக்க.

(க௦) குட்டுவ, (க௧) போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின்,
(௨௮) அவர் அகன்றலைநாடு (கரு)காடாயின; அதனை (கக) நின்றயந்து வரு
வேம் கண்டனமெனக்கூட்டி. விளைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிதம்புக் கூறியவாராயிற்று.

(க௧) போரெதிர்வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின், (௨௮) நாடு
(கரு) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால்,
வஞ்சித்துறைப் பாடாணயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. காடாயினவே.

(௩.)

(௨௪.) நெடுவயி னெனியு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவ்வா யெஃக
மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி

- யாராண் கடந்த தாராருந் தகைப்பிற்
 ௩ டீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ
 வோதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த
 வீத லேற்றலென் ருறுபுரிந் தொழுகு
 மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
 ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
 ௧௦ நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்
 திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ
 குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ
 ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
 யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி
 ௧௩ னீர்நிலந் தீவனி விசும்போ டைந்து
 மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
 வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டுகுமே
 யுண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
 குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
 ௨௦ றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி
 னெஃகுறச் சிவந்த லுனத் தியாவருங்
 கண்டிமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
 வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வா
 வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
 ௨௩ பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
 கலிமூங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
 மன்னுயிர் புரைஇய வலனோர் பிரங்குங்
 கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சுன் மாமழை
 காரொதிர் பருவ மறப்பினும்
 ௩௦ பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வெள்ளி.

௪-௩. தாராருந் தகைப்பிற் டீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை யென்
 மது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரியமாற்றார்ப்படைவகுப்பிலே வென்றி செய்து

சுவாமிநாதர்
 V. SWAMINATHAIAH LIBRARY,
 11, 12, 13, MIYUR, MADRAS-41

பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்ந்திரும் பெரும்படை யென்றவாறு.

௩. அவைரிதாச்செய்தொட்டிபுழிப் பிறையென விரியும்இரண்டாவதனை அவை செய்தொட்டி எற செய்தொட்டிவந்தொழிலைப் போந்த பொருளாத் செய்வித்தொட்டி யந தொழிலாககி அசனொடுமுடிக்க.

௧௦. குலையிழிபு அறியாச சாபமெ றதது போர்வேட்கையான் இன்ன பொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் காணியேற்றியே கிடக்கும் விலகென்றவாறு.

௧௩. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையான் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக கழாதலறியாவென்றவாறு. அங்கு துளங்கு இருக்ககென்றது படை, இடம்படாது செறிந்து துளங்குகின்ற இருப்பென்றவாறு.

௧௪. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசுதைக்குள்ளாவியலாய்; பாசுதை - அதறையாத் தலைக்குறைந்தது.

௧௮. உண்மாரும் தினமாருமென்றது குறுகியின்றது; உண்மாரையும் தினாரையுமென்றும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றுகிறது. அறியாதென்பதனை அறியாமலென்றிக்.

௨௪ - ௩. வறிய வடககு இறந்தெயிர சாலவொளி பாய் செழுபொழுதோடு ஆறியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறெடுத்துப் புகழானமைந்த வெள்ளி மழைக்குப்பாய் படுந் மத்தைக் கோட்குருட்டே தாள் நிற்குராளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிய வடக்கிற நெய்வெள்ளும் அடைச்சிறப்பாள், இதற்கு, 'தீர்ச்சால்வேள்' என்ற பெயராயிற்று.

(௩) பெரும்படைத்தலைவ, (௧௧) திருநிறைகணவ, (௧௪) குருசில, (௧௩) நீர் பிறழத் தவறியும்(௧௩) அறந் முடிவறியும் பெருமை அளந்தறிதற்கரிய ; (௧௩) பின் செலவமிக்கபெருமை இனிதுகண்டேம் ; அஃது எவ்வாறுருத்தென்னின்று, (௨௨) வாடாசொன்றி, (௨௮) மழை (௨௯) காரெ தீர்பருவமறப்பினும் (௩௦) பேராயாணாதது; அப்பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனஞ்சொல்லியது, அவர் பெருமையும் கொடைச்சிறப்பும்கூறி வாழ்த்திய வாராயிற்று. (ச)

(௨௩) மாவாடியுல னஞ்சிலாடா

கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யாளை

யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
 ௩ நீ யுடன்றோர் மன்னெயி ரோட்டி வையா
 கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிதந் துருத்துப்
 பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
 னுண்டலை வழங்குங் காணுணங்கு கடுநெறி
 முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
 ௧௦ வருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
 வரையிழி யருவியி னெனிகொடி நுடங்கக்
 கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பரீ
 நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
 தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
 பெயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

உ. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.
 ச. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத்தரிக்க.
 ௩. தோட்டி - காவல்.
 எ. அழல் - காட்டுத்தீ.
 அ. கானுணங்கு கடுநெறி பெய்தது மழையின்மையாற் கானம்
 தேந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'கானுணங்குகடுநெறி' என்று பெயராபிற்று
 க. முனை - ஆறலைகளாவர்செய்யும் போர்.
 ௧௨. செலவின் கடுமை ஆற்றல்தோன்றப்பதவையாகக் கூறுவான்
 உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(௧௦) முரசினெடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (௧௩) தேரோட்டிய
 வென்பதனெடு முடிக்க.

(௧௨) நீ (௧௩) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின்,
 நாடு (௧) நின்மாவழங்கினவையல் பின்பு கலப்பைவழங்கா; (௨) நின்யானை
 (௩) யினாம் பரந்தவையல் பின் செல்வம் பாத்தலையறியா; (௪) நின்படை
 யாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௩) நீ உடன்ற அரசுத்தந்தகரி
 கள் பின்புதமக்கு அரசனாக்காலானை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்த
 படியேயனறிச் சில்லிடங்கள் (௬) கடுங்கால் ஒற்றலின், (௭) அழலாடிய
 மருங்கினை யுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகளையுமுடைய அக
 ன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனை சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
தேரோட்டிய பிரர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததெனஎடுத்துச்செலவினை
மேவிட்டுக்கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலர்க மூன்றும் வஞ்சியடியாக வந்த
மையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(சு) 'நிர்நாடாநூர்' எனவும் (நு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும்
அசையும் கூறியவந்தன.

(பி-ம்) கட. சிதைகைப்ப.

(ரு)

(உகா.) தேள்பரந்தபுல மேள்பரவா

களிறுடியபுல நாஞ்சிலாடா

மத்துரறியமனை யின்னியமிமிழா

வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பி

ரு னேகோ யானே நோதக வருமே

பெயன்மழை புரவின் ருகி வெய்துற்று

வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்

கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு

மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்

கடு சீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்

காடுறு கடுநெழி யாக மன்னிய

முருகுடன் குறுத்த கலியழி மூதா

ருளும்பில் கூற்றத் தன்னநின்

றிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

குதுவுமது,

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநெழி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால் தேர்பரந்த
வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்திரையாற் சேராய்ப் பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவா
வென்றவாறு.

உ. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுமுத
கொலைத்ததை அவை உழுதமாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை
வழங்காவென்றவாறு.

௩. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக்
கூற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்களினொலி
களிராவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

க௦ - கக. நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'காடுறுகடுநெறி' என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) மூதூர்போல்வென உவமவுருபுலிரித்து, அதனை (கச) உய வர்ச்சியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமென விரித்து உய வர்ச்சியநாடெனவும் ஒன்று. இனி மூதூர்க்குத் தமையெனக் கூட்டிக் கூற்று வன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

கங. உரும்பிலகூற்றென்பது பிறியதான்றால் நலிவுபட்டு மனக் கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு; உருப்பென்னும் மற்று மெலிந்தது.

(கங) நின் (கச) உய வர்ச்சியநாடு அவ்வயவர்த்துதற்குமுன்பு இருக்கும்படி சொல்லி, (க) தேர்பாரந்தபுலம் எர்பாரா; (உ) களிரடிய புலம் நாஞ்சிலாடா; (ங) மத்து உறியமைய இன்னியம் இமிழா; அவ்வாறு வளவியது இப்பொழுது (கக) காடுறுகடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது; அதன் (ச) செழுவுளத்தைப் பண்டுநற்கற்புநர்வினைப்பின், அவர்க்கு (ரு) நோதகவரும்; நோவேரையாலென மாறிக்கூட்டி. இன்ன முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவ்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்வயவர்ச்சியநாடு இவ்வாறு அறிந்ததென எடுத்துச்சொல்லினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்திறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'தேள்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்துக்கு மாயிற்ப.

ச. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்குள்.

(௪)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்

ரோடர்ந்த குவளைத் தூநெறியடைச்சி

யலர்ந்த வாம்பலகமடி வையர்

சரியலஞ் செண்ணிப் பூஞ்செய் கண்ணி

ரு யரிய லார்கைய ரினிதுகூடியவர்

துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா

நெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்

பழனக் காவிற்பசுமயி லாலும்

பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி

க௦ நெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்

வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட

வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு தூர்ப்ப

நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்

சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

கடு பூச லறியா நன்னாட்

டியாண ரறுஅக் காமரு கவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு - செந்தூக்கு

பெயர் - (௨) தொடர்ந்ததவனே.

௨. தொடர்ந்ததவனே - ஆண்டுகள்தோறமிட்டு ஆக்கவேண்டாது. தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறுது தொடர்ந்துவருமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'தொடர்ந்ததவனே' என்று பெயராயிற்று.

(ஈ) மடியையறென்பதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி, அதனைத் (எ) தெள்ளியிசைப்பிடுவன்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (க) தெறுமாறு (எ) இசைப்பின், (அ) காவிற் பசுமயில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற்புள்ளோர்ப்பும் உழவார்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்ளியிசைப்பின், இயவர் இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கழிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

க௦. நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவென்றது நெய்தல் இடையறுதுபூக்கும் மரபினையும் நிரைத்தலண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு. கள்ளென்பது வண்டு.

(கக) வல்வாயுருளி (கஉ) அள்ளற்பட்டு (கக) மண்டவெனக் கூட்டுக.

கஉ. துள்ளுபுதுரப்பென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித்தூக்கையானேயென்றவாறு.

க௩. அளறுபோகு விழுமமென்றது அளற்றைக் கழியப் போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(கடு) நன்னாட்டுக் (கக) கவிள் (க) நீ சிவந்தனை நோக்கலின், சிதைந்ததனை வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) கக. கதுமெனமண்டி. (எ)

(உஅ) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்

பைங்கண் யானைப் புணர்நிறை துமிய

வுரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்

கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப

டு வினையினிது தந்து விளைவுமுட் றொது

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
 விடுகிலக் கரம்பை விடரனை நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
 ௧௦ நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
 சீருடை வியன்புலம் வாய்ப்பரந்து மிகீஇய
 ருவலை சூழ யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
 செந்நீர்ப் பூச லல்லது
 வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும்அறு.

பெயர் - (கஉ) உருத்துவநமலிர்நிறை.

௩. கதையடியென்றது குருதிக்கையினையுடைய அடியென்றவாறு.

௪ - ௫. மறவர் கதழ் தொலை - மறப்ப இளை இனிது தந்தென்
 மது நின்வீரர் போரில்லாமையால் விரைந்து அம்புவிதாடுத்தலை மறக்கும்
 படி நாகோலலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில் முட்டுறாமலெனத் திரிக்க.

௬. புலம்பா உறையுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

௭. கரம்பை விடர் அனை நிறைய வென்றது முன்பு நீரேறாத
 கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(௭) விடரனைநிறைய (௧௧) வாய்ப்பரந்து மிகீஇயவென முடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனுப்படி (௧) அருவி
 யற்ற காலையெனக் கூட்டியுரைக்க.

௧௧. வாய்ப்பரந்து மிகீஇயவென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான்
 தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

௧௨. உவலை சூழ உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச்
 சூழத் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவா
 ரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பாளே, இதற்கு 'உருத்துவநமலிர்
 நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(௧௧) வாய்ப்பரந்து மிகீஇயர் (௧௨) உருத்துக் (௧௦) கரையிழி
 தரும் நனந்தலைப் பேரியாற்று (௧௨) மலிர்நிறைச் (௧௩) செந்நீரென மாறிக்
 கூட்டுக.

(க) பெருவறற்காலையும் (கசு) நின் அகன்றலைநாடு, (கூ) புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (க) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிற்சிற்சிற் கூறியவாறு யிற்று. (அ)

(௨௬.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி

வினைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு

முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த

தடந்தா னாரை யிரிய வயிரைக்

ரு கொழுமீ னூர்கைய மரந்தொறுங் குழாஅனின்

வேண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு

மழியா விழவி னிழியாத் திவனின்

வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ

மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடி

க0 மகன்கண் வைப்பி னுடும னளிய

விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட

மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற

வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்

பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்

க0 வரம்பி ருனை பரவா வுங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௬) வேண்கைமகளிர்.

௩. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்குளத்தாலே வளைந்து முட மான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது பெயர்த்திரிசொல்; இனிப் பழவழக்கென்பதுமொன்று.

ரு. கொழுமீனூர்கையவென்றது.....

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று

இனி வெண்சங்கலிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி அடுகைமுதலாகிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

௪. திவனையுடையயாழ் திவ்வெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானே பரந்த இப்பொழுது அழிந்து கிடக் கின்ற இந்நாடுகள், (கசு) குட்டுவன் (கரு) வரம்பில் தானே பரவாவுங்கு

(௬) மூ—ந்தை செல்லிற் விளையத் தரந்த (சு) காரையிரிய (சு) வெண்கை
மகளிர் வெண்கு நகோப்புதீயுடையாய் (எ) அழியாத விழவினையும்
இழியாத திவவினையு முடையவாய் (அ) வயிரியமாக்கள் எந்இ (சு) மன்ற
நண்ணி மறுசுசுதைபாடும் இப்பெற்றிப்பட் - சிறப்பையுடைய (க௦) அகல்
கண்வைப்பினுடு இப்பெற்றியெலவாழ்நித நு கண் ஈர்க்கு அளித்தலை
யுடையவொ ள வி ள மு ட வுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவர் வெற்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
வரம்பிறுளை பரவாபுங்கொ ள எடுத்துச் சலவினை மேலிட்டுக் கூறி
னமையால், வஞ்சித்துறைப்பா ாணாயிற் ப.

(பி - ம்.) க. அவறெறியுக்கை. (நி). குமுறலிற்; குமுறலின். (க)

(௩௦.) இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை

மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பணிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் பகிசினைக் குருகிறை கொள்ளு

நு மல்குறு காண லோங்குமண லடைகரை
தாழ்மிம்பு மலைந்த புணரிவளை ஞால
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுந்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்

க௦ செங்கோட் டாமா னூனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குந்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புந்
கால மன்றியுந் கரும்புறுத் தொழியா

கரு தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலகூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய

உ௦ முழவியிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயருந்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாஹு
மேன லுழவர் வாகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

- மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
 ௨௫ புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
 பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
 யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
 டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுதும்
 விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
 ௩௦ பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
 கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
 முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
 கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
 தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
 ௩௫ நுயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற பிண்டங்
 கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
 நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
 யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற
 கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
 ௪௦ வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
 பெருஞ்சுமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ
 ருருமுநில னதிற்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
 பெருஞ்சோ றுகுத்தற கெறியுங்
 கடுஞ்சின வேந்தேநின் மழங்குஞ்சான் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௧௬) புகன்றவாயம்

௨. மணிககலமென மது நீலமணியாலே செய்த பாத்திரம்.

மணிககலத்த என (௩) கழியெனககூட்டி நெய்தற்பூவின கருமையா
 னும் - அதன்பாசன - ககருமையானும் மணிககலம்போராககழியெனவுரைக்க.

௫. காளிலெ ள் மது தண்ணிடத்துவநது இராகொள்ளுவதற்குக்
 குருகு தங்கிவாழும் காளிலெ ள் மவாறு.

௬. புணரி வளை ஞாலவெனமது க - லகொண்டுவந்த சங்கு திரை
 யிலே துவண - வருததத்தாலே ாறுகககு மெப்பருதிக கதறவெ ள்ற
 வாறு.

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது கரைநின்றோரில (க) வளைநரலக்கேட்டார், அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அதனோடு பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கடு) பலபூவிழவினையுடைய (உக) லவப்பொக்கூட்டுக.

கஎ. புனல பார்த்தென்றதனைப் பாக்கவொத்திரிக்க.

கஅ. பலநூழ்பதப்பென்றது பலபுரியாலும் நூழப்பட்ட மணற் கோட்டையென்றவாறு.

கக. புகன்றஆயமென்றது முன்பு மணலனைக்கு நில்லாத பெரு வெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு, 'புகன்றவாயம்' என்று பெயராயிற்று.

உஎ. மணற்கோடுகொண்டென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடு தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்துடன் போமென்பாருமுனர்.

உக. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலமாகச்சொல்லப்படாத பல நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணிநின்ற நிலங்கொல்லாம் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலணவாகக் கொள்க.

உ௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(உ௩) கடுஞ்சினங்கடாஅய் (சு௩) எறியும் (சச) முரசொழுமிக்க.

உ௩. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படு மந்திர மென்றவாறு.

மந்திரத்தாலொரு உருபுவிடுத்து அதனைப் (௩௪) பேணியவென்பதனோடு முடிக்க.

௩௪. கடவுளொன்றது முரசுறை கடவுளை.

(௩௬) கருங்கட்பேய்மகள் கைபுடையுடனெடுங்க (௩௫) உயர்ந்தோனேந்திய அரும்பெறற்பிண்டம் (௩௮) எறும்பு மூசா இறும்புது மரபின் (௩௭) நெய்த்தோர் தூஉய நிறையகிழிரும்பலி (௩௬) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(௩௮) இறும்புது மரபிற் (௩௭) பலியென மாறிக்கூட்டுக.

(௩௬) பேய்மகளும் (௩௮) எறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (௩௭) பலிகளைக் (௩௬) காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்முரசுறை கடவுள்தனையால் தன்பலிகளை மேல் தன்னருளாலேபோர்வென்றி வினைவதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

சக. பெருஞ்சுமந்தைத்த செருவென்றது பகைவர்செய்யும் போர்சிறையுப்படி செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - உ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயராள், உருமுநிலாதிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த மறவர்குரலை உருமுநிலாதிர்க்குங் குரலென்றாகக்கொள்க.

சங - ச. எறியுமுரசென்க.

(அ) மெற்பால் முதலாகக் (உக) கட்டீறாக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்துமக்களும் பிறவும் (ங௦) அநிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து (ஙக) அரண்வலியாதே நடுங்கா நிற்கும்படி (ஙஉ) கடுங்குரல்விசம்படைநது அதிரும்படி (ஙங) கடுஞ்சினத்தைக்கடாவிப் (ஙச) பேய்மகள் கைபுடையுடங்க (ஙரு) உயர்ந்தோனெந்திய பிண்டத்தினையும் (ஙஅ) எறும்பு மூசாமரபிள் (ஙஎ) நெய்த்தோர் துய நிறை மகிழிரும்பலியினையும் (ஙசு) கருங்கடகாக்கையொடு பருந்திருந்து ஆரா நிற்கச் (சக) செருப்புசாமறவரது (சஉ) குரலோடே கோட்பாடு பொருந்திப் (சங) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்படாநிறுந்து, (சச) நின்முரசென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனால் சொல்லியது, அவ்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. இணர்த்ததை. நஅ. இறும்புதுபிரப்பிள். (க௦)

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகற்றீவேட்டற்கு அடையாக்கியுரைக்க.

முதியரை மதியுறழ்மரபிறழ்இ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன் குலத்தில தனக்குமுதியாரை மதியோடொத்த தன்மண்ணளியால் தழீஇக் கொண்டு அவர்க்குத் தானாடடைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமேலகடலும் பிறநாட்டதாய்ப்பின்பு தான் பொருதுகொண்டு தன்னாடாக்கிய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்கறிமீறியானைப்புணர்நிரைநீட்டி இருகடனீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருமுநீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயிரை பறைஇயென்றது தன்னாட்டு அயிரையென்னு மலையில் வாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளார் செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றலசாள்முன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகித ராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு தானும் துறவுள்ளம் பிறந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவா
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியனாத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
கருங்கனிற் றியானைப் புணர்நிறை நீட்டி
யிருகட னீரு மொருபக லாடி
யயினா பரைஇ யாறறல்சான் முன்போ
டொடுங்கா நல்லிசை யுயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பா ரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கேளதமனாற்பாடி
னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு
முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, காணுணங்குகடுநெறி,
காடுகுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்
கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : 'நீர் வேண்டியதுகொணமின' என, 'யாறும
எனபார்ப்பனியும் சுவாககம்புக டே ணடும்' என, பாடப்பாரிற் பெரியோரைக்
கேட்டு ஒன்பது பெருவேளவி வேடபிககப் பததாப(பெருகே ளவியிற் பாப்
பானையும் பார்ப்பனியையும் காணுராயினா.

இமயவ ரம்பனறம்பி பலயானைச் செல்கெழுகுடடுவ இருபத்தை
யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றம்பத்து முற்றிறறு

நான்காம் பத்து.

- (நக.) குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
- ௫ தெள்ளாயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்டேது பொலிதார்த் திருஞெரு மகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றிழாஅ
யலங்கற் செவ்வன் சேவடி பரவி
- ௧௦ நெஞ்சமலி யுவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுங்குத்
துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
- ௧௫ கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யறநே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
- ௨௦ வெழுஉநிவந் தன்ன பரோமழ் முழவுத்தோள்
வெண்டிறை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னனையைம னீயே வண்டுபட
வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கறபிற்
- ௨௫ குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற பொன்னி
னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசும்புவழங்கு மகளி ருள்ளஞ் சிறந்த
செம்மீ னனையைணின் றென்னகர்ச் செல்வி
ந்லனதீர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

௩௦ வியன்பனை முழங்கும் வேன்மு சமுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்ற
ளொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியாரின் மறப்படை கொள்ளுந்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்

௩௧ சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றானே
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - (அ) கமழ்குரற்றுழாய்.

(ச) ஒலிப்பப் (க) பரவியெழுதிக்க.

௩ - சு. மணியெறிதலை உண்ணப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி,
அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாக்கொள்க.

சு. உண்ணப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள் வரம்
வேண்டி உண்ணாதுகிடந்த மக்கட்டொகுதியென்றவாறு.

எறியுநென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநென்பதனைத் தொழிப்பெயராக்கி, மணியையெறிவார்,
தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகுத்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு
அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

அ. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நான்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய
துழாயென்றவாறு.

நானுத பூவுடையதனை மிக நானுவதொன்றுபோலச் சாதிபற்றிச்
சொன்ன சொற்சிதப்பான், இதற்கு, 'கமழ்குரற்றுழாய்' என்று பெயராயிற்று.

சு. செலவென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமலை.

க௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (கஉ) மதியம் இயலுந்
றங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(சு) உண்ணப்பைஞ்ஞிலம் (க௦) நெஞ்சமலியுவகையராய்த் தாந்
தாம் தஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (கக) மையிருளகல (கஉ) கோடு
கூடு மதியம் இயலுந்றங்குத் (கஉ) துளங்குகுடி விழுத்திணைதிருத்தி
யென்க்கூட்டி, உண்ணாதுவாங்கிடந்த மக்கட்டொகுதி வரம்பெற்று
நெஞ்சமலிந்த உவகையராய்த் தாநதாம் தஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி
இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம் .....

இனி, (க0) தஞ்சபதிப் பெயரவென்னுமெச்சத்தினை •(கசு) ஆண்கடனிறுத்தவென்றும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வர்முதலாய ஏதங்களின்றித் தாந்தாம் தஞ்சபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

கந. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின்மையிற் பண்பெழிந்து கிடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவுதீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

கசு. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கிழவாழ்வாரைக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

கக. விலங்கியென்றதனை விலங்குவெளத் திரிக்க.

கங. பனிவார் வினையொகிய விலவவரையொன இருபெயரொட்டு. (உப) கூந்தலினையும் கற்பினையும் (உரு) நுதலினையும் (உக) உந்தியினையுமுடைய (உஅ) தொன்னகாச செலவியெனமாறிக்கூட்டுக.

உஅ. செம்மீன் - அருந்தி.

உக. விலவவரையெனத் திரிக்க.

ஙக. புனையலென்றது பருந்தார்.

(ஙக) புனையலினையும் கழனோற்றாளியையுமுடைய (ஙங) நின்றபடைகொள்ளுநரொன மாறிக்கூட்டுக.

ஙங. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரொன்றது படைத்தலைவரை யென்றவாறு.

(கசு) நிரம்பாபு (கங) பனிவார்விண்டு விலவவரையற்று; (உ0) நின்றோள்கள எழுஉரிவந்தன; (உங) நீதான் வண்டனென்பவனை அனையை; (உஅ) நிரசெல்லி செம்மீனையன்; (ஙங) நின் மறப்படை கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (ஙரு) நின்றானை (ஙச) நகைவர்க்கு அரணமாகிப் பலகவர்க்குச் (ஙரு) நூர்நிகழ்ந்தற்று; அவ்வாற்றற் (ஙக) குருசில், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. மாந்தரோங்குக. ஙசு. நயவர்க்கரணம்.

உ0. நிமிர்ந்தன்ன.

(க)

(ஙஉ.) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சாஸ்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

௫ துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீத்தான் ருளு விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந்
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ

௬ நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கொட விறுத்துத்
தடந்தா ணரை பழந்திரா கவரு
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனப்
பிழையா விளையு ண்டகப் படுத்து

௭ வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேளத் தாயினுந்
சினவா யாகுத லிறும்பூதாற பெரிதே.

ஔவுமது.

பெயர் - (௬) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென் தது இடுகழங்கும் அலகுதபுத் தற்குக்காரண
மாக இருப்பனவென தவாறு.

தபுநவென் தது பெயர்த்திரிசொல்.

௧௦. நெடுமிடல் - அருளி இயற்பெயராம். கொடுமிடல், மிடல் -
வலி ; என்றது வலியாற் செய்யப்படும் போரின்.

௧௧. முடமாயிய கழையம் இருபெயர் பாட்டு. நெல்லின்கழை -
நெல்லினது கழை.

நெற்றூனை அதன்பருமையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புமைபற்றிக் கழை
யென்று பெயர்கொடுத்ததுமையால், இதற்கு, 'கழையமல்கழனி' என்று
பெயராயிற்று.

௧௨. வையா மாலையரென்றது ஒற்றில் வகைபடாத இயல்பை
யுடையாரென்றவாறு.

௧௩ - ௬. வகையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கர் பகைவ
ரொடு செற்றம்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவிலும் ஒழியாது
அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகை
வரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர் ; வசையுநரென்றது பெயர்த்திரிசொல்.
இனிக் ககரவொற்றின்றி 'வசையுநர்கறுத்த' என்பது பாடமாயிற்று, அதனை

சுஅ

பதிற்றுப் பத்து.

வினையெச்சவிசைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வசைசொல்லுதலு
டையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உபாபாருமுளர்.

(க) குருவில், நீ பலகுணங்களுமாட்சிமைப்பட்டனை ; (அ) அப்பல
குணங்களும் எண்ணபுகிற், இரிகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும்; (க)
கொற்றவ, பலகுணத்திலும் ஏன்மைக கொள்ளே யான் விடந்தேன்; அப்
பலவற்றுளும் விப்பா எஞ்ஞன் யாதெனிற், பகைவர்செய்த குற்றத்திற்
குத் தண்டமாக அவர் (கசு) நாடடை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு)
வையாமாஸ்பராகிய வமசயுரங்கறுத்த (கக) அப்பகைவரிடத்தாயிலும் நீ
(கஎ) சிவ்வாதொழிநிற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்ற
தொடிரைமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவற்குள்ளு பலகுணங்களையும் உடனெண்
ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறு
யிற்று.

(பி - ம்.) கசு. பிழையாவினையினுரி,

(உ)

(நா) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்

வடிமணி யிணைத்த பீணமரு னேன்றாட்

கடிமரத்தாற் களிறிணைத்து

நெடுநீர துறைகலங்க

ரு முழ்த்திறுத்த வியன்றோனெயொடு

புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வேள்எம

வாண்மதி லாக வேன்வினை யுயர்த்து

விலவிசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் எம்பிற்

செவ்வா பெஃகம் வளையு வகழிற

கஃ காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்

கால்வழங் காரெயில கருதிற

போரெதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஓழுகுவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (கசு) வரம்பில்வேள்எம்.

உ - ந. கோன்றாகளிறென மாறிக் கூட்டுக.

ரு. வியன்றோனெயொறு பகைவரொடெல்லையின் முற்பாடு
சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படையை.

சு. வரம்பில் வெள்ள மென்றது அதனோடுகூடி நாட்டுள்ளுச் சென்றுவிழும் பேரணிப் பெரும்படையை.

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பார், இதற்கு 'வரம்பில்வெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமையான் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயர் நின்றதாக்கிக்கொள்க.

சு - கக. படைவொற்றத்தை ஆரெயிலென்றது அரசன் மனக்கு ஆரெயில்போல அரணும் நின்றலினெளக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றலலதுவழங்கா ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுளர்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்தவெனத்திரித்து, அதனை (சு)என்கம் வளைஇயவென்பதனோடு முடிக்க.

(சு) செவ்வாயென்கம்வளைஇய அகழிநையும் (அ) விலவிசையுமிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முள்ளினையுமுடைய (கக) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

சு. செவ்வாயென்கமென்றது முனைமுகத்திற்கெல்லாதொழிந்த கூர்வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆர் எயிலென்றது, வாண்மதிலைச்சூழ்தலைபுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க; ஈண்டு ஆராவது காலாள்வழங்கிச்செல்கின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மினை உயர்த்துக் காலவழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றலுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறும்புதாயிருந்தது; யாதெனின், (சு) வரம்பில்வெள்ளம் (கக) கால் வழங்காரெயிலெனச் சொல்லப்பட்ட நின்றபடை போர்செய்யக்கருதின, (கஉ) நின்றோடு போரெதிர்த்தவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர்; இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையான், வஞ்சித்துதைப்பாடாணாயிற்று.

ங. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடிவஞ்சியடியாக வந்த மையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ங)

(௩௪.) ஒருஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்கா
வீருநிலந் தோயும் விரிநூ லறுவையர்
செவ்வுனைய மாவூர்ந்து

௫ நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்துதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே ரெருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த.....
மாறா மைந்தர் மாறுநிலே தேய

௧௦ முரைசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழு
வரைசபடக் கடக்கு மாற்றற்
புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உ) ஒண்பொறிக்கழற்கால்.

(க) ஒருஉப (௩) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்பொறிக் கழற்காலென் தது தாங்காசெய்த அரிய போர்த்
தொழிலகளைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென் தவாறு.

இசைநப்பான், இதற்கு 'ஒண்பொறிக்கழற்கால்' என்று பெயரா
யிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாவூர்ந்து (கக) அரசபடக்கடக்குமாற்றலையு
டைய (கஉ) புரைசான்மைந்த, அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப்
பிறரை ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (க) ஒருஉப (௩)
அறுவையரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசைநப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
மாற்றார் நாடுகோடல முதலாயினவனறி வென்றிகோடலே கூறி
னமையால், துறை தும்பையாய் ஒருஉபவெனப் படையெழுச்சிமாதத்திரமே
கூறினமையான், அதனுள் அரமையிற்று.

(ச) 'செவ்வுனைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்
தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ச)

(௩௫.) புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே

புரைசான் தனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்கனிற் றியானை யிலங்குவான் மருப்பொடு

நெடுந்தோர்த் திகிரி நாய வியன்களத்
 ௫ தளகுடைச் சேவற் கிளைபுகா வாரத்
 தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
 யந்தி மாலை விசம்புகண் டன்ன
 செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
 பேள யாடும் வெல்போர்

க0 வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் அது.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (சு) மெய்யாடுபறந்தலை.

௫. அளகுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகூடிய பருந்தின் சேவலை.

சு. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

சு. பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்திற் றடுவை; அது மன்றபோற வின், மன்றெனப்பட்டது.

சு. குறையுடலெழுந்தாடுவது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட வழியன்றே; அவ்வாற்றற் பலர்பட்டமை தோன்றக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'மெய்யாடுபறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

க - க0. வெல்போர் வீயா யாணரென்றது வெல்போராகிய இடையறுது வருகின்ற செலவென்றவாறு.

ஆன், அசை.

(க) மைந்த, நிற்படை அழிவுபடாமை நீலம்புவினைசெய்தமையானே,
 (உ) நின்வென்றிகளின்பெருமை பிறரிடத்தின்றி (க0) நின்னிடத்தே
 (உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவ்வென்றிசசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

உரைசான் தன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான், வாகைத் துறைப் பாடாணியிற்று.

(பீ - ம்.) உ. பெருமநின்வென்றி. ௫. அளகுடைச்சேவல்.

௫. அளகுடைச்சேவல்.

(௫)

(௫சு.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே

தாவா தாகு மனிபெறு வயலே

மல்ல லுள்ளமொடு வம்பமார்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று

௫ பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மங்யது கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

க௦ குடுமி யெழாலொடு கொண்கிழைக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்
துருவெழு கூளிய ருண்டிமகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கூ) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(சு) தலைச்சென்று (நு) வம்பமார்க்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பமரென்றது முன்புசெய்துவருகின்ற பேரன் நிப்பகைவர்
புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

கூ. வாண்மயங்குதலாவது இரண்டுபடையின்வாறும் தம்மில் தெரி
யாமல மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' எனது பெயரா
யிற்று.

க௦. இழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(நு) உள்ளமொடு வம்பமார்க்கடந்து (கசு) செருப்பலசெய்குவை;
அதனானே (உ) நினதுவலி (க) நின னிடத்துக் (உ) கேடுபடாததாயிருந்தது;
அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகிய (கசு) நின்போர்வளம் வாழ்கவெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை
களவழியாயிற்று. (கூ)

(நுஎ.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நின்புகழேத்தப்

பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி

நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி

௫ யான்றவிந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மாஸ்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ மிழிற்ப்பத்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
க0 தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
நன்றுபெரி துடையையா னீயே
வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - சேந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (எ) வலம்படுவேன்றி.

எ. வலம்படுவேன்றியென்றது மேனமேலும் பல போ வென்றி
படுத்தகு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவேன்றி' என்று பெயராயிற்று

(௫) செம்மல, (எ) அங்குகுடிதிருத்திய வலம்படுவென்றியும்
(க)மன்னெயில்களையெறிந்து அதிலவாழும் மறவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு
(க0) பழைதாரா நிலைமைசசிறப்பினைபுடைய கிளனிலில வாரும் வீரர்க்
குக் (கக) கொடுமை அறம்படிவையத்த பிறழாககொள்கையும் (கஉ) நீ
மிகப் பெரிதுடையையாயிராநின்றய ; ஆதலால், (கங) வேந்தே, இவ்வுல
கத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (க) நிலசெலவமும் நிவாவாழநாளும் வாழ்
வனவாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவற்குள்ள குணங்களையெல்லாம் எடுத்துப்
புகழ்ந்து அவன் செலவத்தையும் அவனையும் வாழத்தியவாராயிற்று.

(பி - ம்.) ந. பகைவராயினும். (௫). செம்மல.

(எ)

(௫௮.) உலகத் தோரே பலர்மற் செவ்வ

ரெல்லா ருள்ளுநின் னல்லிசை மிகுமே

வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர

௫ லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்

ரோட்டி தந்த தொடிமருப் பியானைச்

செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற

செயலுமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே

பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளவை

க0 வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே
மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப
வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
தருகென விழையாத் தாவி நெஞ்சத்துப்
கரு பகுத்தாண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பெயர் - (க) பரிசிலர் வெறுக்கை.

சு. களங்காய்க்கண் ணிரார்முடியென் றது களங்காயாற்செய்தகண் ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென் றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒரு காரணத்தால முடித்தற்குத்தக்க கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயாற் கண்ணியும் நாரால்முடியும் செய்துகொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

க. பரிசிலர் வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசிலர்வெறுக்கை' என்றுபெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெய ராயிற்று.

(சு) சேரல், (அ) சேரலர்வெறுக்கை, (க) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர் நாளவை, (க0) வாணுதல்கணவ, மள்ளரேறே, (கஉ) வசையில்செல்வ, வானவரம்ப, (க) செலவர் உலகத்தார பல்ரமன் ; (அச்செலவத்தாரெலலாம் பெற்றதூர்தெனத்) (கசு) தாவிலநெஞ்சத்துப் (கரு) பகுத்தாண்டொகுத்த ஆண்மையானே (கசு) பிறர்க்கெனவாழ்திரீயாகலான், (உ) அவர்களுல லாருள்ளும் சின்னலலிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு யிற்று.

(பி - ம்) க சு. வாழ்கநீ.

(அ)

(நக.) பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே

யெமக்கிலென் னூர்நின் மறங்கூறு குழாத்தர்
துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற

ரு வெடித்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பிணை
யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
கடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுங்

கால ன்னைய கடுஞ்சின மூன்ப
வாலிதி, ஹாலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
கௌ. பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோவிய வலங்கற் போர்வையி
னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற படலக்
கௌ. தவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ் பிலங்கச்
சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பேயர் - (௫) ஏவல்வியன்பனை.

உ. எமக்கிலென்றா நின்மறங்கூறு குழாத்தென்றது நில்படைக்
குழாத்திற் படைத்தலைவா நீ பிறர்க்கென வாழதியாகையால், அவரும் தம்
பால இரந்தகசென்றார்க்கு எமக்கு இல்லையென்று மருபெ டவாறு.

௫. எடுத்தெறியவெனத்திரிகக. ஏவல்வியன்பனையென்றது எடுத்த
வினை முடிந்ததெனது மே ல்மேலும் படையைக கடிமுனைக்கண் ஏவுதலை
யுடைய முரசென்றவாறு.

இசுசிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பனை' என்ற பெயராயிற்று.

க. இழைய (கௌ) போர்வையெனக் கூட்டுக.

கக. புறவின் கணநிரையல ருதல - அப்போர்வையை விலையெனக்
கருதி அலறுதல.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலக சிறுகொம்பினையுடைய
பெருங்கொம்பினை.

கசு. இலங்கு மணியிடைந்த பசும்பொற் படலமென்றது விளிம்பு
மணியழுத்திய பொற்றகட்டாறசெய்த கூட்டில்.

கௌ. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே முத்தைக்
கோத்தென்றவாறு.

கக. போர்வையின் (கக) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர்
வையை முத்தாற்குமுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் செறிந்த நார்முடியின்
பொல்லாங்கு குறைதற்கு முததுவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(கக) போர்வையின் (கக) முத்தந்தைஇய (கசு) பசும்பொற்பட
லத்து (கௌ) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

க எ. நின்போராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று விரும்பியென்றவாறு. போரை நிழலெயர்த்து, அப்போர் மறவரது ஆக்கத் திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முனைய, (கௌ) சேரல, (க) நீ நிறர்க்கொள வாழ்தியாகலான், (உ) நிர மறங்கூறுகுழாத்தர் (கா) நிரபோரிழற்புக றது (உ) எமக்கு இலலைமொன்றொ ட்கூட ட்டி வினாமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுரைப்பாருமுள்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பும் அவன்வென்றிசசிற ப்பும் உட்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குக்காரணம் அவன்வென்றியாகலின், துறை வாகையாயிற்று. (க)

(சௌ) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ றீர்முகத்

திருஅ வியரோ பெருமநின் றுனை

யின்னிசை யிழிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்

புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்

௩ காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி வினைவயல்

வந்திறை கொண்டன்று தானே யந்திற்

களைநர் யாரினிப் பிறரெனப் பேணி

மன்னையின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க

வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துரைஇ

௧௦ வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்

கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி

வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை

யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்

பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்

௧௩ சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த

தார்மிரு மைந்தி னூர்முடிச் சேரல

புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்

வறிதுகூட் டரிய விரவலர்த் தடிப்பத்

தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து

௨௦ நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே

செல்லர யோதில் சில்வனை விறவி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மேல்வியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய வினைய

- ௨௫ ரின்களி வழாஅ மென்சொ ளமர்ந்து
நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக ரேவலி னெண்பொறி பிசிரக்
காதிதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்குட
௩௦ ரழல்விடுபு மரீஇய மைந்திற்
ரெழிப்புக் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (௨௬) நாடுகாணவிர்குடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊர்முக
மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(ச) ஆடவர் போர்முகத்திறுப்ப (ரு) வயலிலே (சு) வந்து இறை
கொண்டன்று தானை; (எ) களைநர்யார், இனிப்பிறர்; (உ) பெரும, நின்றானை
(க) சுற்றமொடு ஊர்முகத்து (உ) இறுஅலிய (எ) ரெனச் சொல்லிப் பேணி
யென யாறிக் கூட்டுக.

க. ஒன்றொன்றை முன்சொன்ன (அ) மன்னையின்மறவரல்லாத
பகைவரை.

(க௦) வெண்டோடுநிறைய (க) புமலைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

கக. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படையை அவ்வேந்தர்நாட்டுத்
தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

கஉ. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு மீகையென்னும்
பெயரினை அவன்றான் வென்றியாடுதற்குக் கருவியாகிய கையெனக் கருவிப்
பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

கசு. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு அடையா
க்குக.

கஎ. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொரக்கருதுவார் நிமித்
தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

கஅ. வறிதுகூட்டு அரியலென்றது களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்

கள் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின ஆரிய லென்றவாறு.

கசு. தானென்பதனைச் (கசு) சேரல்தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட வென்பதனை வரையாது கொடுத்தற்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமார்.

உஎ. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உசு. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிர்சுட ரென்றது நாடெல்லாமின்றுகாணும்படி நின்றெறிஞ் சிற விளங்கினசுடரெ ன்றவாறு

இச்சிறப்பாளே, இதற்கு 'நாடுகாணவிர்சுடர்' என்று பெயராயிற்று.

உசு - னு. சுடாமுலென்றதனைச் சுடர்போலும் அமுலென உவமத் தொகையாக் அமுலை அந்தயானையின் சிற்றத்தியாக்குக. மரீஇயவென்றது அவ்வாறு அமுலவிட்டும் பாகரேவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(கசு) சேரல் (கசு) தான் (உ௦) நேரியோன்; (உசு) இளையர் (உசு) களம்வாழ்த்த (உ௩) மகளிர் (உ௨) மலர்ந்தவேங்கையின் இழையணிந்து (உ௩) நலஞ்சிறப்பப் (உசு) பாணர் பூமலைய (௩௧) யானையைப் பல நல்கு வான்; ஆனபின்பு (உ௧) விதலி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் இகாடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க௦. வெண்டோடு நிரைத்த. உஎ. தோட்டி. நிவந்து.

உசு. செல்லா மோதில.

(க௦)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்னனாரை. நிலைச் செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொடுஞ்செய்தபோரினை.

(ப தி க ம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு

வேளாணிக் கோமான்

பதுமன் நேவி யீன்ற மகன்முனை

பணிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்

துழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்

பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ

யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை

நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்

பொன்படு வாகை முழுமுத நடிந்து

குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
தூளங்குக்குடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றிக் காப்
பியனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: கமழ்குரற்றுழாய்,
கழையமல்கழனி, வரம்பில்வெள்ளம், ஒண்பொறிக்கழற்கால்,
மெய்யாடுபறந்தலை, வாண்மயங்குகுடிந்தார், வலம்படுவென்றி, பரி
சிலர் வெறுக்கை, ஏவல்வியன்பிணை, நாடுகாணவிர்சுடர். இவை
பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: நாற்பது நூறுபெயர் ஒருங்குகொடுத்துத்
தான் ஆள்வதிற் பாகங்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

- (சுக) புணர்புரி நரம்பின் நீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதிலையும் பிறவுங்
கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
- ௫ காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லிளையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழுஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
- க௦ மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலேச்சிச்
சேஎ ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டுடை வலத்தர் போரொதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறு
மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்த
- க௫ மொன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுத்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
- ௨௦ வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
னெடுத்தே நேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்து
- ௨௫ காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளைக்
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்
படுந்திணைப் பணிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - லமகவண்ணம்.

ஐந்தாம் பத்து.

சூக

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (அ) சுடர்ஷீவேங்கை.

௫. துறைகூடு கலப்பை - ஆடற்றுறைககு வேண்டிவளவெல்லாம் கூடின முட்டு.

(சு) கடவுட் பழிசச (கச) அத்தம் (கரு) பலகழிந்து காண்குவந்திசினென முடிக்க.

எ - அக. எிறு தன்சினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை காரணமாய்நின்றமையான், இதற்கு, 'சுடர்ஷீவேங்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. தாவலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்திலின்று நீங்குமோவென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்பட்டுத் தாவலென்றிற்று.

கஅ. வஞ்சினமுடித்தல் - மாற்றார் மண்டலங்களைக் கொண்டு முடித்தல்.

உ௦. வெம்மையென்னும்பணிபிறகு வெவ்வென்பதும் ஒரு வாய்பாடு.

(உ௦) தெவ்வர் (உக) தலையென மாறிககூட்டுக.

(உக) இருந்தலையிடித்து (கக) அரட்டைக்கடந்தென முடித்து அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து அதனை (உங) எடுத்தேதென்னும் தொழிற்பெயரொடு முடிக்க.

உஉ. வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடையறாது தங்களை ஆரவாரம். மைபடு பரப்பு—கடற்பரப்பு.

(உச) இயைந்தென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (உஎ) உழந்தவென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (உச) உழந்தவென்பதனொடு முடிப்பினும் அமையும்.

உரு. காலுளையென்றது காற்றினே உளைதலையுடையவென்றவாறு. உளைதல் - விடுபடுதல்.

(கச) நெடுந்தகை, காண்குவந்தேன், (உசு) நின் (உஎ) கடலுழந்ததான் (கஎ) தாவலுய்யுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிசிறிப்புக் கூறியவாராயிற்று.

நின்கடலுழந்த தான் தாவலுய்யுமோவென்றதனாற் காட்சிவாழ்த்தாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. 'கண்ணுறுத்து'. ௫. தசைத்த. கரு. கடந்து உஎ. உழந்தநாளே. (க)

(சஉ.) இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்
மீன்றேர் கொட்பிற் பணிக்கய மூழ்கிச்
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவென் னூசி
நெடுவசி பார்த வடுவாழ் மார்பி

ருனம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
யன்றோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ

கடு யிஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தகம்புதுளங் கிருக்கைத்
தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்ட
மோம்பா லீகையின் வண்மகிழ் சாந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய

கரு லுனையவீர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய
ரொளிறுநிலே யுயர்மருப் பேந்திய களிதூர்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்

உ௦ நேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து
வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) தகம்புதுளங்கிருக்கை.

உ-ர, கயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன நெடுவென்னூசியென்றது
கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல் எழுகின்றகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண்
கலோ இழைக்கொள்கின்றகாலத்து அப்புண்ணின் உதிரத்திலே மறைந்தெழு
கின்ற ஊசியென்றவாறு.

௨. நெடுவளியென்றது அவ்வுயித்தமும்பினை. வடுவென்றது அப்
புண்ணின் வடுவினை.

இனி நெடுவெள்ளுசியை நெட்டையென்பதோர் கருவியென்பாரு
முள்.

(டு. அம்பென்றது அம்பாலாகிய தழும்பி.

(டு-சு. அம்பு சேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோரலுது தும்பை நூலது
மலைந்த மாட்கிரென்றது அரசுநீரில் அம்புசேருடம்பி எய்தத் தம்
மோடு வீரமொத்தாரோடல்லாது போர்குறித்தார்தம்மோடு தும்பை
ருடாமல் மாறுபட்ட மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

க0-கக. இஞ்சி வீவிராய பைந்தார் பூட்டி 9 சாம்புதந்து எறிந்த
வென்றது மதுதுகர்வுழி இடையினி ககறித்து இப்புதுதந்தொருட்டு
இஞ்சியும் மோந்தது இன்புதுதற்பொருட்டிப் புவுமாக விரவித்தொடுத்த
மாலையிடி அப்பூட்டிஅவாறு பயன்கோடற்குச் சாங்கும் புறத்தெறிந்த
வென்றவாறு.

கக. தசம்புதுளங்கிருக்கையென்றது தளகரிப்புகுதியால் தன்னை
புண்டாருடலபோல அத்தளம்பிருத்து ஆடுப்படியாள் இருப்பென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'தசம்புதுளங்கிருக்கை' என்று பெயர்
சாவிற்று.

கஉ. சேறு - சுவை.

கஉ-ந. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஓம்பாவிகையிற் சுரந்தெனமாறிக்
கூட்டுக.

இனி மணிரிதமட்டத்தினையும் ஓம்பாவிகையினது வளவியமகிழ்ச்சி
யினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(கக) மன்னரேத்தக்(கஅ) கரிவாரந்தொழுமுதுது அத்தனைக் களி
நூரவென்றதித்து (உ0) மூயவென்றும் வினையொடுமுடிக்க.

(எ) பெரும, கணவ, (அ) குடுவ, (க1) கோடி பங்கிடைவாழ நீ
(கந) சுரந்து, (கடு) மாபபொழிந்தவையெண்ணிள், (உந) புணரியிப்பல
வெண் வினைமுடிவுசெய்க.

இதனால் சொல்லியது, அவன் கொடை - ச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும்
உடன் கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) உக. தெண்கழி, தெண்கமலிரிசை. (உ)

(சுந.) கவரி முச்சிக் கார்விரி கூந்த

லாசன் மேவற் சேயிழை மகளி

ருரல்போற் பெருங்கா விலகுவாண் மருப்பிற்

பொருங்கை மதமாப் புகுதரி னவற்றுள்

டு விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெருஅக்

கடவு ணிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

MAHAMAHOPADHYAYA
JR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
SUVANMIYUR :: MADRAS

- வடதிசை யெல்லே யிமய மாகத்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை யரசர்
முரசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்
க௦ சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த
போரடி தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
விரும்பனை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ
வருவி யற்ற பெருவறந் காலையு
கரு மருஞ்செலந் பேராந் நிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டிநர் கடுக்கை மலைய
வரைவி லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் தளிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ரார வோம்பா துண்டு
உ௦ நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யாடிசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குரந்
பாடி விறலியர் பல்பிடி பெறுக
துய்வீ வாகை துண்கொடி யுழிளை
வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்
உரு கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி துண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்து
மகவலன் பெறுக மாலை யென்று
மிகல்வினை மேவலை யாகலிந் பகைவருந்
௩௦ தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொனை முழவிந்
றொலையாக் கற்பரின் னிலைகண் டுகுமே
நிணஞ்சூடி புகையொடி கனல்சினந் தவிராது
நிரம்பகல் பறியா வேறு வேணி
நிறைந்து நெடிதிராத் தசம்பின் வயிரிய
௩௫ ருண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தேநின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமுந் தூகீகும் அது.

பேயர் - (௩௩) ஏறுவே ன்.

க. முச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலுங் கூந்தலென்கூட்டுக.

ரு. விருந்தின் வீழ்பிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு விருந்தாகி அம்மகளிர் விரும்பிய பிடிபென்றவாறு.

இனிக் காட்டியாணைக்கு விருந்தாகிய அவ்வியாணைகள் விரும்பும் பார்வைப்பிடியென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது, தங்கள் நடை யொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரென்னுமெழுவாய் (ரு) பெருவென்னும் பயனிலைகொண்டது.

ரு. பிடியது எண்ணென்க. எண்ணுமுதையாவது சங்கு பற்பமுள் எிட்டதொகை.

(சு) கல்லோங்குநெடுவரையாகிய (எ) இமயம் (அ) தென்னங்குமரி யொடு (எ) வடதிசையெலலையாகவென மாறிகூட்டடுக.

எல்லையாகவென்னும்விளையெச்சத்திற்கு இவ்வாறு எல்லையான வென ஒருபெயரெச்சச்சொலவருவித்து அப்பெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயி டையென்புழி அவ்வென்னும் வகரவீற்றுபபன்மைச்சுட்டுப்பெயரை முடி பாகுக்கு.

க0. சொலபலநாடென்றது ஆயிடை அரசர்நாடெல்லாவற்றையம்.

கஉ - ச. பனை திரங்கும்வண்ணம் பெயல ஒளித்தலானும் சூன்று வறங்கூரும் வண்ணம் சுடா சினம்திகழ்கையானும் அருவியற்றவெனக் கூட்டியுரைக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல நிறைந்த ஆறு.

யாரென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - அ. கரையையுடைத்துத் தளிசொரிந்தாங்கென உடைத்தற் றெழிலை வாணத்தின்றெழிலாக்குக ; இந்நீரென ஒருபெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கஎ. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது கின்னரமென்னும் புள் எள்ள இசையெழுதின்ற சிறகினைத் தோற்பித்த யாழநரம்பென்றவாறு.

இனிச சிறையென்றது அநநரம்பின் ஒலியெழாமற சிறைப்படுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உங. வாகையுழிஞையெனறது வாகையைமுடிவிலையுடையஉழிஞையென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிஞையுமென இரண்டாககலுமாம்.

உரு. கொண்டி - கொள்ளை.

உஎ. துண்கோல்-பிறப்புணர்த்துங்கோல்; நரம்பென்பதுமொன்று.

உஅ. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை இசைநிறையும்மையாக்கி, அவ்வென் றென்பதனை முன் எண்ணிநின்ற வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை (உக) இகலவினைமேவலையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற வியங்கோட்களுடன் கூட் டலுமொன்று.

முன்னின்ற (கக) உண்டு (உ௦) சிதறியென்னுமெச்சங்களையும் (உக) மேவலையென்பதனொடு முடிக்க.

ந௦. தூங்குகொனைமுழுவென்றது மந்தகதியையுடைய ஆடற் கேற்றமுழவு.

நக. கற்பவென்றது கலவியுடையாயென்றவாறு; பிறிதுமுரைப்ப. நின்னிலை கண்டிக்குமென்றது நின்செலவத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம் கண்டேமென்றவாறு.

நஉ. தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

நங. ஏறு ஏணியென்றது கோக்காலி.

அதனை ஏறுவேணியென்று வெளிப்படுத்த சிறப்பான், இதற்கு 'ஏறுவேணி' என்று பெயராயிற்று.

நச. நிறைநது நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு வார்த்தலால் நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(நங) நிரமபகலபறியாத (நச) நிறைநதுநெடிதிராத தசும்பெனப் பெயரெச்சமறையடுக்காக்குக.

நரு. உண்டெனத் தவாவென்றது உண்ணவுண்ண அக்குடங்களை மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(கக) குட்டுவ, (நக) தொலையாக்கற்ப, (நசு) வேரதே, நின்கலமிகி ழின்கண்ணே (நக) நின்னிலை கண்டேமென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

வேரதேயென்னுமவ்விளி முன்னின்றவிளிகளோடு கூடுதலின் மாறா யிற்று.

இதனால் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. என்னுமெய். கஉ. பனைதிரங்க.

க௦. சொல்புனனுட்டை. கஅ. தளிபொழிந்தாங்கு. (ங)

(சச.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொடுவிசம்பு துடையூ
வான்றோய் வெல்கொடி தேர்மிசை துடங்கப்
பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற

வரிய வென்னு தோம்பாது வீசிக்

௫ நலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கவினுங்
களைகென வறியாக் கசடி நெஞ்சத்
தாடிநடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணியர்
காணி லியரோறிற் புகழ்ந்த யாக்கை
முழுவலி தஞ்ச நோய்தபு நோன்றெடை

௬0 துண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை
சேண னாயினுங் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்
காண்கடா வுறீஇ யணங்குரிகழ்ந் தன்ன
மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு

௭ நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுத றடிந்து -
முரசசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை

௨0 முரசுடைத் தாயத் தரசுபல வோட்டித்
துளங்குரீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி
வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௬)நோய்தபுநோன்றெடை.

(௧) ஆர்ப்பொடு (௩) அமாகடந்தெனக் கூட்டுக

௭. கலமென்றது, தான் அணிந்த ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழ்ந்த யாககையென்றது நினை எல்லாவீரரும் சொல்லிப் புகழ்த்தற்குக்காரணமாகிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாககையாகிய (௬) நோய்தபு நோன்றெடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறாமையான், இதற்கு, 'நோய்தபுநோன்றெடை' என்றுபெயராயிற்று.

௬0. அறுகையென்பார் மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச் சேறுக்கு நடபாயிருப்பானோர் குறுநிலமன்னன்.

௬௬. சேணனாயினும் கேளெனமொழிந்தெனறது அக்கோ நீசெய்

சுஅ

பதிற்றுப் பத்து.

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேயனாயினும் எனக்கு அவன்தான் ஈட்டு
பெனச்சொல்லி யென்றவாறு.

கஉ. கனையாப்பூசல் - ஒருவரால் மாற்றவொண்ணாத வருத்தம்.

கங. அரண்கள் தா உநீஇயென்றது மாற்றார் அரண்களை அழித்
தற்றொழிலைத் தன்பாலே உறுவித்தென்றவாறு.

கசு. முரசுசெய முரச்சியென்றது அவ்வேம்பினை முரசாகச்செய்
பும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி துண்டங்களாகத் தறிப்
பித்தல். களிற்றென்றது மோகூர்மன்னர்களிற்றினை. களிறுபலபூட்டியென்
றது அவனேறும் யானைகளை அவனை அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் கடாவோ
பாதியாகப் பூட்டியென்றவாறு.

பூட்டியென்றதற்கு 'வாலிழை கழித்த நறும்பலபெண்டிர், பல்லிருங்
கூந்தன் முரற்சியாற், குஞ்சர வொழுகை பூட்டி' என இதன்பதிகத்து வந்த
மையால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கயிற்றற் பூட்டியெனக்கொள்க.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென மாறிக்கூட்டுக.

கஅ. கூகையையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கஎ - கூ. பைத்துணிகளவைத்த இடமறந்த கூகையை அதன்பெ
டையாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை - விகாரம். கவலென்னும்பெயரைத் தாவென்பதுபோல
வருத்தமென்றுரைக்க. கவலைகவற்றல் - வருத்தல். பறந்தலையென்றது,
இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடுமிடத்தை.

உங. வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில வன்னிமரத்தையுடைய
இடத்தினை. அதுதான் பிணத்தொடுசென்றரெல்லாருமிருந்து மன்று
போதலின், மன்றெனப்பட்டது.

உங. விளங்கியகாடென்றது தந்தொழிலிலவிளங்கியகாடென்ற
வாறு.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல், நின் (க) நோய்தபு
நோன்றொடையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; (உங) காடு (அ) காணு
தொழிவதாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீ நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்
தியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) கக. சேனோனாயினும். கஅ. வைத்துத்தலைமறந்த. (ச)

(சரு.) பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்

புற்றடங் கரவி னெடுங்கிய வம்பி

னெசுவுடை வில்லி னெசியா நெஞ்சிற்
 கனிநெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
 ௩ விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணுட்பி
 நெழுமுடி மார்பி நெய்திய சேரல்
 குண்டிக ணகழிய மதில்பல கடந்து
 பண்டும் பண்டிந்தா முள்ளழித் துண்ட
 நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பததுக்
 ௧௦ கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
 நிலம்பெறு திணிதோ ஞாயா வோச்சிப்
 பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
 சோறுவே நென்னு வுன்றுவை யடிசி
 லோடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து
 ௧௩ முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
 சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ
 லனைய பண்பிற் ருனை மன்ன
 ரினியா ருளரோனின் முன்னு மில்லை
 மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
 ௨௦ விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சுல்
 வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
 முழங்குதினாப் பணிக்கடன் மறுதத்சி னோரோ.

இதுவுமது.

பெயர் - (௧௩) ஊன்றுவையடிசில்

(௭) மதிலலகடந்து (அ) உள்ளழித்ததுண்ட (௧) அருப்பத்துப்
 (௧௨) பிணம்பிறங்கழுவத்துத் (௧௧) தோளோசசிப் (அ) பணடும்பண்டும்
 (௧௨) துணங்கையாடியென மாறிககூட்டுக.

௧௩. சோறுவேநென்னு அடிசிலென்றது அரசனுக்கு அடுசோற்
 தில இசசோறு வேநென்றுமொல்லபபடாத அடிசிலென்றவாறு.

இவ்வடைசசிதப்பாளோ, இதற்கு 'ஊன்றுவையடிசில்' என்று பெயர்
 ராயிற்று.

௧௬ - ௭. தோல அனைய பண்பென்றது தான் அம்புபடில தள
 ராது பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்க குபோன்ற பண்பென்றவாறு.

(௧௯) குறையாது நிறையாதொன்னுமெச்சங்களைக் (௨௦) கடவு
 மென்னும் வினையொடுமுடித்து அதனைக் கடவப்படுமெனவுரைக்க.

உக. மணியிமைப்புப்போலுமின்னுக்கு மணியிமைப்பென்பது பெயராயிற்று. வேலிடுபெ ச்றது வேலை ஏற்றி நடப்பித்தென் தவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புகு ஒருவினைசெய்தற்கு அரிதென்பதனை மறுத்தலை.

(சு) சேரல, (உஉ) கடன்மறுத்திசினோராகிய (கஎ) தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ, நின்முன்னுமில்லையெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன வென்றி சகிதபபுக்கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(சுகா.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
சுடர்நிமி ரவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்
திறல்விடி திருமணி யிலங்கு மார்பின்
வண்டிபடி கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்
ரு தொடைபடி பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபி னுழினை பாட
வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்
சுரம்பல கடவுந் களாவாய்ப் பருதி
யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
க௦ பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் நியானைக்
கோடுநரல் பெளவங் கலங்க வேலிட்
மிகைதினாப் பரப்பிற் பகிகட லோட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
செல்குவ மென்னார் பாடிபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) களாவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (சு) மகளிரெனக் கூட்டுக.

ரு. பிற ஒளியிற் நிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு ஆகுபெயரால் திறலென்றுபெயராயிற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்ச்சியைச் சுரத்தல்.

இதனாற்பயன முற்கூறிய புறந்தருதலாகிய கொடையோடே இவர்களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையெ ள்ளதவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருககளத்தில் தேர் செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும் அரியஇடங்கள் பலவற் றினுமென்றவாறு.

பருதியென்றது வட்டம் ; அதனையுடைமையால், தேருநனை பருதி யெனப்பட்டது.

க. ஊர்பாட்டு எண்ணில பைந்தலை துமியவென்றது பைந்தலை யைத் துமித்தற்கென்று தேரை வலிபச் செலுத்துவதன்றி அப்பருதி தான் ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபார்க்கு அஞ்சி ஓடிமடித்தா ருடைய அளவிறந்த பைந்தலைதுமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'கரையாய்ப் பருதி' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. கடலோட்டியவென்றது தன்னுளவாமுவார்க்கு அரணுகிய கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

கஉ-ச. குட்டுவம்பாடிக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெலுகுவமெனனா ரென மாறிக்கூட்டுக.

(ச) மகளிர் (க) உழிஞைபாட (எ) மகிழ்சுரத்தலிற் (கஉ) குட்டுவம் (கச) பாடிக் (கஉ) கண்டோர் (கச) பெயர்ந்து செல்குவ மென்றார் ; நிற்க வெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.(க)

(சஎ.) அட்டா னானே குட்டுவ நடுதொழும்

பெற்றா னாரே பரிசிலர் களிதே

வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து

வளிமுனை யவிர்வருங் கொடிதுடங்கு தெருவிற்

ரு சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராலிற்

பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரமல

நன்னுதல் வீழலிய ராடுந்

தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா னுவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (எ) நன்னுதல்வறலியர்.

(ச) தெருவின் (அ) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

ரு. சொரி சுரை கவரும் நெய்யென்றது நெய்யைச் சொரியும் உள் ளுப்புடையுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான் ஏற்றுக்கொண்ட நெய் பென்றவாறு.

சுரையென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

க. பாண்டில்விளக்கு - காலவிளக்கு.

எ. நன்னுதல்வறலியரென்றது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப தூதுட் சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

அவ்வழிகளை நுதன்மேலிட்டுக் கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னு தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள்.

(ரு) நெய்வழிபு உராலிற் (சு) சுடரழல் (எ) ஆடுமென்றதனற் சொல்லியது, அந்த நகரிகளது செல்வமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அட்டு ஆனான் ; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர் களிற் பெற்று ஆனார் ; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன் உரை ஆடு வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைக்கோறலையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(சுஅ.) பைம்பொற் றுமரை பாணர்ச் சூட்டி

யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்

கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்

கடலொ டிழந்த பனித்துறைப் பரதவ

ரு வாண்டிரீப் பெற்ற தார மீண்டிவர்

கொள்ளப் பாடற் கெளிதினி னீயுங்

கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்

கைவ லினையர் நேர்கை நிராப்ப

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

க௦ முனைசுடு கனையெரி யெரித்தலிற் பெரிது

மிதழ்கவி னழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்

பல்பொறி மார்பரின் பெயர்வாழியரோ

நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டி

மலிபுன னிகழ்தருந் தீரீர் விழவிற்

கரு பொழில்வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கை

மேவரு சுற்றமோ டிண்டினிது நுகருந்

தீம்புன லாய மாடுங்

காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கரு) பேரெழில்வாழ்க்கை.

கடலொடுமுந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ' என்றதனும்சொல்லியது, அக்கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி அக்கடற்றினைவாழும் அயற்குப்பெயராகிய பரதவென்னும்பெயரான் இழித்துக்கறினன்போலக் குறிப்பார் உயர்த்து வென்றிகூறினாகக் கொள்க.

ரு - கூ. தாரத்தையெவிரித்து (க) ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து, ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தின்க் (எ) கல்லாவாய்மையனென்றும் காரணப் பெயரொடுமுடித்து அப்பெயரை இக்கவிசூதுகின்றார் பிற்கூற்றினைக் கொண்டுசூதுதற்கண்வரத எனவொடுபுணர்த்துக் கடலுட்போர்செய்து அரிதிற்பெற்றபொருளை எரிதாக மனங்கொள்ளாப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக் கொடுக்கும் பேதை இவனென இழித்துக்கூறற்கேற்பக் கைவலினையர் அடைவே தத்தம் கையைச் சட்டிநிலாக்கும்படி இரவல ரிடத்து வணங்கியமென்மையெனவுரைக்க. ஆண்டு நீர்ப்போரதுபெற்ற தாரத்தையென்றார், இக்கவிசூதுகின்றார்; அவ்வுருபிதகுமுடிபாகிய ஈயு மென்றது சூதுகின்றார் கைவலினையர். அக்கைவலினையர் உயிற்றாக இக்கவி சூதுகின்றாருக்குக் கொண்டுசூட்டாகப் புகுந்தமையான், அவ்விரண்டாவ தற்கு அவ்வீயுமென்னும்வினை முடிபாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறும் கூறுப.

எ. கல்லாவாய்மையனென்றது கல்லாததன்மையை உண்மையாக வுடையனென்றவாறு.

கக. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு.

கக - உ. சாந்துபுலர்மார்பவெனக் கூட்டுக.

கச. மலிபுனலையுடைமையிள், யாறுமலிபுனலென்பட்டது. நிகழ் கருத்திநீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீ ரென்றவாறு.

கரு. பொழில் வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கையென்றது வேனிற்காலத்து மனையிலகைகாது பொழில்களிலேவதியும் பெரிய செலவ அழகையுடைய இவ்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழிலவதியென்க.

(கரு) வாழ்க்கையையுடைய (கஎ) ஆயுமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'பேரெழில்வாழ்க்கை' என்று பெயரா யிற்று.

இனிப் பொழில்வயவேனிலென்பதுபாடமாயின், பொழில்வயப்படு வதான பொருளுண்டாகிய வேனிலெனவுரைக்க.

க௬. இனிதுறுகருமென்றது சூற்றத்தோடு உண்டலையன் னிச் செல்வமுடையார் அச்செல்வத்தாற் கொள்ளும் பயன்களெல்லாம் கொள்ளு மென்றவாறு.

க௭. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(ச) பரதவ, (க) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா ஆண்மையினைப் முடைய (கக) சாந்துபுலர் (கஉ) மார்ப, நிற்பெயர் (கஅ) பெருந்துறை மணலினும் பல (கஉ) வாழிபரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறு யிற்று. (அ)

(சுக). யாமுஞ் சேறுக நீயிரும் வம்மின்

றுயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்

கொளையல் வாழ்க்கைதுங் கிளையினி துணீஇயர்

களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க

நு வொளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப

வெஃகுதூர் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்

வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து

மொய்வளஞ் செருங்கி மொசிந்துவரு மோகூர்

வலம்படு குழுவநிலை யதிர மண்டி

கடு நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்

நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி

மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்

படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து

படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்ப

கடு வளனற நிகழ்ந்து வாழநர் பலர்படக்

கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த

பெருஞ்சினக் குட்டிவற் கண்டனம் வரற்கே.

ஹுறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கடு) செங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது காலகடியகுதிரைமேலாட்கள் வேண்டிய அளவுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

நு. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

சு. கைகவர்க்கிந்தாரென்றது மாற்றார்படையில் வகுத்துநிறுத்தின
கைகளைச் சேன்றுகவரும் கடிய ஆசிப்படையென்றவாறு.

(சு) கிந்தாராயுடைய (எ) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

அ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது வலியாகியசெல்வத்தானே மய
ங்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

க௦. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவரென்றது பகைவருட
லில் தாங்கள் எறிந்த வேல்முதலியகருவிகளைப் பறிக் கிண் மகாலத்து அவரு
டைய உடலுகுருதியை அனைத்துசிவந்த கையைபுடைய மறவரென்றவாறு.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு, 'செங்கைமறவர்' என்று பெயராயிற்று.

(க௦) மறவரது (கக) குருதியெனக்கூட்டுக.

(க௧) குழைநிலை அதிரமண்டிக் (கக) குருதி (கஉ) ஒழுகப் (கஉ)
பிணம்பிறங்கப் பாழ்பலசெய்து (கச) முரசம்நடுவடசிலைப்ப (கரு) வளனற
நிகழ வாழநர் பலர்பட (கசு) விறலவேம்பறுத்தவெனமுடிக்க.

கரு. வளன் அற நிகழ்ந்தென்றது செல்வமானது அறம்படியாகக்
கொள்ளைநிகழ்வென் தவாறு.

நிகழ்வெனத்திரிக்க.

இனிவளன தவெனவும் நிகழ்ந்துவாழ்நரெனவும் அறுத்து நிகழ்தலை
வாழ்வார்மேலேற்றி நிகழ்ந்துவாழ்தலென தலுமாம்.

ஆண்டு, நிகழ்தல் - விளக்கம்.

(க௧) குட்டுவற்கண்டனம்வரற்கு (க) யாமும் சேறுகம்; (௧) நுப்
களை இனிது உணர்இயர்; (உ) விறலியர், (க) நீயிரும் வம்மினெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வரையாளிகை கூறியவாறாயிற்று. (க௧)

(௫௦.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பணிப்பக்

கான்மயங்கு கதழுறை யாலியொடு சிதறிக்

கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய

வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புனாஇச்

௫ செங்குணக் கொழுகுங் கலுழி மலிர்நிறைக்

காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு

மூன்றுடன் கூடிய கூட லீனையை

கொல்களிற, றுரவுத்திரை பிறழ வவ்வில் பிசிரப்

புனாதொல் வரைப்பி னெஃகுமீ னவிர்வா

க௦ விரவுப்பனை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்

காண மாகிய வேருவரு புன்றூர்
 கன்மிசை யவ்வுங் கடலவும் பிறவு
 மருப்ப மமைஇய வமர்கடந் துருத்த
 வாண்மலி மருங்கி னுடகப் படுத்து
 கரு நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொன்னு
 ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
 வண்ண நீவி வகைவனப் புற்ற
 வரிஞிமி திமிரு மார்புபிணி மகளிர்
 விரிமென் கூந்தன் மெல்லினை வதிந்து
 ௨௦ கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
 பொழுதுகொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ
 வெவன்பல கழியுமோ பெரும பன்னுட்
 பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
 பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது
 ௨௫ கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
 பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்பீர்வண்ணமும்.

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (கக) வேருவருபுன்றூர்.

(க) மாமலைக்கண்ணே (உ) உறைசிதற்பெயரககூட்டடி அதனைச்சிதற வெனத்திரிக்க.

ச. உலகம் புறையென்றது உலகத்தைப் புரந்தென்றவாறு.

எ. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காலிரிதானும் ஆன்டொ ருளையும் * குடவனுறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய கூட்டமென்றவாறு.

(சு) காவிரி அனையையாவதேயுயி (எ) மூன்றுடன்கூடிய கூட்டத் தனையை யெனக்கொள்க.

அ. உரவுத்தொழிழவென்றது வலியுதிகைகள் தம்மில் மாறு பட்டுப் புடைபெயரவென்றவாறு.

அவ்விவ பிசிரவென்றது அவ்விடங்கள அத்தினைக்குப்பிசிராக வென்றவாறு.

பிசிரவென்றது பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

* குடவனென்றும் போல்வதோர் யாறுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(அ) பிறழ்வென்றது முதலாகநின்ற செயலெனெச்சங்களை (க௯)நிரப்பினையென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

க௦. பணையாகிய முழந் கொலியென இருபெயரோடடு.

(க௦) ஒலியையுடைய (க௧) புலவெனச் கூட்டுக.

க௦. வெரீஇய வேந்தரெனநது தம்பகையை வெருவி இவ்வென் னுடன் நட்பாகிய வேந்தரெனாக.

க௧. வெருவருபுனற்றாரென்றது தன்ன அடைத்தார் வெருவரத் தக்க புனற்றாரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேருவருபுனற்றார்' எ ாறுபெயராயிற்று.

புனற்றாரென்றதனைத் தார்ப்புனலெ ாறவாறுகக்கொள்க.

க௧. உருப்பெனதனைச் சினத்தெயெ ாறவாறுகக் கொள்க.

ஆதலினென ஏதுபொருட்கலி ாற ஐந்தாவதற்கு யா ா நி ாண் ணுண்டுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிகக.

(க௧) சாந்துபுலர (க௧) வண்ணநீவெனத்திரிக்க.

க௧. மார்ப்புணி மகாரெ ாறது மாராற்புணிக்கப்பட்டமகளி ரென்றவாறு.

க௧. வதிந்தென்னுமெச்சத்தினைப் (௨௧) பொழுதுகொள்ளென்னும் வினையோடு முடிக்க.

(௨௦) முயக்கத்துப் (௨௧) பொழுதுகொண்மரபி ாற மெ ாப்பினியெ ன்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப் ப ாண்கொண்ட முறைமையினை யுடைய மெல்லிய உறக்கமென்றவாறு.

மெ ாப்பினியெ ாறது புணர்ச்சியவறிக்கண் அப்புணர்ச்சியலையலாண் வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவெ ாறுநினைவினாலும் பிணியவிழுவெனப் பூத்தொழிலாத்குறினெனாக.

௨௨. நான்பல எவ ாகழியுமோவெ ாற நான்பது வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னுளென்பதனைப் (௨௩) பாசனைமரீஇயென்பத னோடுகூட்டுக. மரீஇயென்பதனை மருவெனத்திரித்து மருவுகையாலெள்க.

௨௪. பாடரிதையுடைய சிறுதுயிலெ ாறது இராப்பொழுதெல்லாம் பகைவரை வெலகைக்கு உளத்திறச்சென்ற சூழ்ச்சிமுடிவிலே அரிதாகப் படு தலியைந்த சிறுதுயிலெ ாறவாறு.

(௨௪) சிறுதுயிலையுடைய (௨௫) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(௨௪) இயலாது (௨௫) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக,

௨௫. இமிழிசையெ ாறது இமிழிசையையுடைய இயமரங்களை.

கோடு-சங்கு. முழங்கெ ாறது அவ்வியமரங்களுக்கு இடையிடையே முழங்குகின்றவென்றவாறு.

உக. பீடுகெழுசெல்வமென்றது படைச்செல்வம்; பீடு - வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்படைமுகத்திலே நாள்தோறும் அமர்ந்தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப் பழகின கண்ணென்றவாறு.

(௭) நீகூடலணையை; (உஉ) பெரும, (கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்றர் (கக) உருப்பறநிரப்பிணையாகையாலே, யான் நினை ஒன்று கேட்கின்றேன்; (உசு) பீடுகெழுசெல்வம் மரீஇயகண் (உ௦) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மெர்பிணியவிழ (உஉ) நாள்பல நினக்கு எவன் கழியுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவன்காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்றர் (கக) உருப்பறநிரப்பிணையென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டிடுக்கூறினமையால், துறை வஞ்சித்துறைப்பாடாணயிற்று.

அ. 'கொல்களிறு' என்பது கூன்.

(௧௦)

இதன்பதிகத்துக் கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.

இடும்பிலென்றது இடும்பாதவனத்தை. புறம் - அவ்விடம்.

வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன் பெண்டிரை.

கூந்தன்முரற்சிறென்றது, அவர்கூந்தலை அரிந்துதிரித்த கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுக்கைபூட்டியது அப்பழையன் வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குடிக்குரியோரென்றது அரசிற்சூரியாரை.

(ப தி க ம்.)

வடவ ருட்கும் வானரோய் வெல்கொடிக்

குடவர் கோமா நெடுஞ்சேர லாதற்குச்

சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்

கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்

கானவில் கானங் கணையிற் போகி

யாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை

யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி

யினந்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு

மாற வல்வி விடும்பிற் புறத்திறுத்

துறுபுலி யன்ன வயவர் வீழ்ச்

சிறுகுர நெய்தல் வியலூர் நூறி

யக்கரை நண்ணிக் கொடுக ரெறிந்து

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
முரளை முழுமுத லுமியப் பண்ணி
வாவிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்
பல்லிருங் கூந்தன் மூற்சியாற்
குஞ்சர வொழுகை பூட்டி வெந்திற
லாராச் செருவிற் சோழர்குழக் குரியோ
ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து
நிலைச் செருவி னூற்றலை யறுத்துக்
கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவேனைக் கரணமமைந்தகாசறு
செய்யுட் பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: சுடர்வீ
வேங்கை, தசம்புதுளங்கிருக்கை, ஏறுவேணி, நோய்தடிநோன்
றொடை, ஊன்றுவையடிசில், கரைவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர்,
பேரெழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார். இவை
பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில: உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகள் குட்டு
வன்சோலையுங் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆரூர் பத்து.

(ருக.) துளங்குரீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிரும் புணரீ யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல மூன்னிக்
கூவற் துழந்த தடந்தா ணை

ரு குவியிணர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடும்பம லடைகரை யலவ ஞாய
வடுவடு நுண்ணயி ருதை யுளுற்றுந்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்

க0 தியலின ளொல்கின ளாடி மடமகள்
வெறியுறு துடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
யரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும பணிப்பெளவத்துக்

கரு குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னையுறு நறவி னுடின் கமழச்
சுடர்ந்துதன் மடனோக்கின்

உ0 வாணகை விலங்கெயிற்
றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
வுள்ளுவர் கொல்லோரின் னுணரா தோரே

உரு மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
செயிருடைய வாவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறனையை
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடி துமிக்கு

உ.0 மெஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மீறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா நளப்பத்
தூக்கலை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லினையர் கையலை யழுங்க

உரு மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன கோக்கலை
கடியையா னெடுந்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (அ) வருவருண்ணியர்.

ந. குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேலபாலாம்.

(ரு) மாச்சினைசசேக்கும் (க) பொழில், (சு) வண்டுஇறைகொண்ட
(க) பொழில், (எ) அடைகரைப் (க) பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ. வருவையடுதல் - வருவையாய்த்தல். ஊதை உளுந்துதல் - அவ்
வருமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயலகை. அயிர் -
நுண்மணல்.

வருவையாய்க்கும் நுண்ணியிரெனற்பாலதனை வருவடுநுண்ணியி
ரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வருவருண்ணியர்' என்று பெயரா
யிற்று.

க. பொழிற்கண் ஒப்பனையாம் பொலிவுபெற்றென் தவாறு.

கடு. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒலகுதல் - அசைதல்.

கக. வெறியுறு துடக்கம்-இயலபாக துடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் துடங்குதல்.

கங. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

கக - ந. வெறியுறு துடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(கங) அரவழங்கும் (கஉ) பெருமலை (கங) பெருந்தெய்வமென
மாறிக்கூட்டுக.

கஉ. பெருமலை - இமயம்.

(கரு) குண குட கடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பிண்கூறு
கின்றமையான், (கச) வளைநரலும் பனிப்பெளவமென்றது தென்னெல்லை
பாடம்.

(கரு) தெய்வத்துப் (கசு) பெளவத்து என்னும் அத்துக்கள் ஈவீடுச் சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின், அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஒடு எண்ணெடு. ஆயிடையென்றது அவற்றின்நடுவென்றவாறு.

(கரு) பெருந்தெய்வம் (கசு) பனிப்பெளவம் (கரு) குணகடல் குடகடலாகிய அவ்வெனக் கூட்டுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல வகாரவீற்றுப் பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

கரு - சு. ஆயிடைமணந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும் சேவித்தற்குவந்துபொருந்தின பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரை.

கசு. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின் உள்வெளியை. வேய்தல் - வேயந்தாற்போல(கசு) நெய்தன்மாலைகளை நாம்துதல். வேயவெனத் திரிக்க.

கசு. நறவினெடுவென ஒடுவிரிக்க.

உஉ. பாடல்சார்ந்தென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உரு. மெல்லியனென்றது ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெகிழ்ச்சியுடையனென்றவாறு.

(உஎ) கடுஞ்சினத்த (உசு)அரவென மாறிக்கூட்டுக.

ரு0. படைவழிவாழ்நரென்றது படையிடமாகவாரும் படையாளரை.

(ருக) மறங்கெழு (ருஉ) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

ருஉ. நிறம்பெயர்தல் - உதிரத்தால் நிறம்பெயர்தல். ஊறளத்தல் - உறுதற்கு ஆராய்தல்.

(ருசு) கையலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும் பயனிலையையும் ஒருசொல்நீர்மைப்படுத்தித் (ருரு) தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்குக.

ருசு. நோக்கென்றது மாற்றார்படையைத் தப்பாமல் ஒன்றாகக் கொல்லக்கருதின நோக்கென்றவாறு.

(ருஉ) பருந்துறளப்பக் (ருசு) கையலையழுங்கவெனநின்றசெயவெனெச்சங்களை (ருசு) நோக்கலையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (ரு) குடபுலமுன்னிப் (ரு) போந்தைப் பொழிலணிப்பொலித்தது (கசு) நெய்தல் (கசு) நறவினெடுகமழ (உக) விநலியரது (உஉ) பாடல் காலப் புறத்துவினையின்மையின் வினோதத்திலே நீடிபுறதலாலே, நீ ஆவ்வாறுநீடியதறியாது (உரு) அண்ணல் மெல்லியன்போன்மென (உசு) நின்னை உணராதோர் உள்ளுவர்களோ; நீதான் (உசு) அரவோடொக்க

நின்பிகைவரைக் கடுக அழிக்கவேண்டுமெனில் அவ்வாவினைக் கடுக வழிக்கும் * (உஅ) உருமேற்றினையொப்பை ; அவ்வாறு விரையசெய்யு நினைமைக்கண் நினக்கேற்ப (120) நிரப்படை முழுவதும் காலாண்மேற்றொல லாது (உக) தாங்குநர் யானைக்கோடுதுமிக்கும் (120) எங்குடைவலத்தார யிருப்பர்; அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிப்பொருதழிக்கும்வழி (121) நின்முடிக்கண்ணியை உதிரும்தெறித்தலால் நிறம்பெயாதலிற் பருந்து உறு தற்களப்ப நின்முன்னர்வழங்கும் (122) மாககட்டண்ணுமை நினனெதிர் நின்று மாற்றரெய்தலையுடையஅமபு கண்கிழித்தலால் (123) ஒலியொழியக் (124) கூற்றம் (125) வலைவிரித்தார்போலக் களத்தில எதிராத மாற்றார் படை யெயலலாம் ஒன்றாகக்கொலுக் கருதி நோக்கி நோக்கினை யுடையை; (126) நெடுந்தகாய, இவ்வாறு செருவகத்துக் கடியையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவினோத்தமென்மையும் செரு வகத்துக் கடுமையும் உடனகூறியவாறாயிற்று.

உக. தாங்குநர் தடக்கையானைத் தொழுக்கோடுதுமிக்குமென்று எதிருன்றினாமேற்சேறல் கூறினமையான, இஃது எடுத்ததுசெலவினமேற் றாய் வஞ்சித்துறைப்பாடானாயிற்று.

(க12) 'அரவழங்கும்' என்பதுமுதலாக இரண்டு குறையும், (க13) 'பந்த ரந்தரம் வேயந்து' என ஒருசிறுதழியும் (க14) 'தடர்நுதல்' என்பது முதலாக இரண்டு குறையும், (உ15) 'மழைதவழும்' என்பதுமுதலாக ளாறு குறையும் வந்தமையான, வஞ்சித்தாக்குமாயிற்று.

உக 'தாங்குநர்' என்பது கூள்.

(13 - ம்.) கஉ. விலங்குமட்டுமணி. 126. மாவருங்கூற்றம்.

க12, அரவழங்கும்.

127. கடியைநெடுந்தக

128. தூக்கண்கிழித்த.

செருவததாரோ. (க) }

(129). கொடிதுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து

வழிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி

யருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிலக்கும்

பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு

130 மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃரோன்

மெய்புதை யாண மெண்ணு தெஃகுசுமந்து

முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணுடவர்

தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க

வயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட

- க0 நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
கரு சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலுங் கோதை யூரலந் தித்தி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித முவிழகந் கடுக்குஞ் சீறடிப்
உ0 பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின் றுநின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசேங் குவளை
யீயென விரட்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரா யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை
உரு கதுமென வருத்த நோக்கமொ டதுநீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லுரையோ வாழ்கநின் கண்ணீ
யகலிரு விசம்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்
ந0 றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - குரவைநிலை.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (உஉ) ஈறுசேங்குவளை.

(ச) வங்கம் திசைதிரிநதாங்குக(க) கொலகளிறுமிடைநதென மாறிக்
கூட்டுக.

கங. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தோன்
றும் விளக்கு.

கங. நளிதல - தன்னைச் சேவிக்கும்களிரொடு குரவையாடிச்செறி
தல்.

௭. ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி; அம்முச் சாரியை.

௧௮. ஈரிதழ் - குளிர்த இமை.

௧௯. அவிழுகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

௨௨. தான் அவனை எறிதற்கு ஓக்கியசிறியதொருசெங்குவனையெனச் சிறுமையால் அவன்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுசெங்குவனை' என்று பெயராயிற்று.

(௨௩) இரப்பவென்னும் செயவெனச்சத்தினைக் (௨௪) கையதையென்னும் முற்றுவனைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(௨௨) சிறுசெங்குவனை (௨௪) பெயர்வோள்கையதையென முற்றுக அறுத்து (௨௫) அதுவெனப் பின்சட்டிற்றுக்குக.

௨௮. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

௩௦. உருபுகளர்வண்ணம் - நிறம்விளங்கினதன்மை.

(௩௦) வண்ணங்கொண்ட (௩௧) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறு போலக் கோபித்து எதிரின்மேலேந்தரென உரைக்க.

(௧௦) நல்லமர்க்கடந்த நின்றடக்கை (௧௧) இரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை இரைஇய (௧௨) மலர்பறியாவெனக்கேட்டிகும் ; இனி, (௧௪) துணங்கைக்குத் (௧௫) தலைக்கைதந்தநீ (௧௬) நளிந்தனைவருதல் உடன்மன ளாகி (௧௮) நின்னரிவை (௨௧) நின் (௨௨) எறியர்ஓக்கிய சிறுசெங்குவனை யானது (௨௫) நீ (௨௬) ஈயென்று இழிந்தோன்கூற்றான் இரப்பவும்நினக்கு ஈந்து போகாது நின்றிரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (௨௪) யாரென்று பெயர்வோள் கையதாயிருந்தது; அவ்வாறு இரந்துநீபெறுது (௨௫) அவனை உருத்த நோக்கமொடு அதை அவள்பானினதும் (௨௬) பகுத்துக்கொள்ள மாட்டாயாயினை ; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாதநீ (௩௧) வேந்தர்க ளெயிலைப் (௨௬) பகுத்துக்கோடல் (௨௭) யாங்குவல்லையாயினாய் ; நின் கண்ணிவாழ்க வெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(௨௬) பாஅல் (௨௭) யாங்குவல்லுறையோவென்றதன்முன் (௩௧) எயிலென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கைவண்மையொடும் வென்றியொடும் படுத்து அவன் காமவிற்பச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு, துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட் டாகையாத் குரவைகையென்றவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. என்னது. ௨௨. எறியரோச்சிய,

௧௮. பேரிலரிவை. ௨௭. வல்லினையோ.

௨௦. பலசெல; 'பல்செங்'.

(௨)

(ரு௩.) வேந்துகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்

ரு ரொல்டுகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு

மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்

கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி

வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை

க௦ யொன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி

நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது

முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய

வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்

பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி

கரு லெழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக

குழுஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற்

றேம்பாய் கடாத்தொடி காழ்கை நீவி

வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்துத

லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

௨௦ மேம்படி வெல்கொடி துடங்கத்

தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (அ) குண்டுகண்ணகழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நின்னொடு எதிர்நத அரசரென் றவாறு.

௨. நாடுதிறை கொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென் றதற்குத் திறைகொடுப்பவென் றது இடவழுவமைதி.

(ரு) நல்கிளையாகுமதி எம்மென்று (௨) திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

ச. வைப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

• சு. சிலம்பும் தழையும்(க)புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரோல் தும்காலிற்கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலிலவாழும் வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடை⁹ சிறப்பார், இதற்கு, 'குண்டுகண்ணகழி' என்று பெயராயிற்று.

சு. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய் புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(க) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னாற்கொண்டு பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவையதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டு கொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொல்லிற்றாகுக. மன்னெயிலெனதென்புழி மன்னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கங) எயின் முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப் படுத்தலென்பதோர்சொல்வருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்களா இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும் இவ்வரசாள் வாரும் நம்மைப்போல இவ்வாறு ஒம்புகவென நியமித்துவைத்தல்.

கங. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத்தகுவுதொன்றென்றவாறு.

கசு. குழைநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கள. தேமென்றது தேனீ, கடாம் - மதிலகண்டுழிப் போர்வேட்கையாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டிபுலத்திறுத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (ங) அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின, (கச) குருசில, (கங) வளையினும் (கசு) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின், (கசு) புதலிற்கதவு மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்காறு தாங்கலாகா; தாங்கவேண்டுமதேல்,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னோ
ரோம்பிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதென மாறிக்கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி'
என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கங)
'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறா
யிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்து அவன்
வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறரையார்த்த, கள. காழகரீவி.

சு. செம்பொற்சிலம்பு.

(ங)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
ளேந்தெழின் மழைக்கண் வனைந்துவர விளமுலைப்

ரு பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தன்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் புட
விரவலர் புன்கண் டர நாடொறு
முரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
யனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉ

க௦ முயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவனின்
நிருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடே மேணிப் புலம்படர்ந்து
படுகண் முரசு நடுவட் சிலைப்பத்
தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா

கரு ரேவல் வியங்கொண் டிலையரொ டெழுதரு
மொல்லார் யானை காணி
னில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கள) நில்லாத்தானை.

க. வள்ளியனென்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை
முடியென்றவாறு.

முடித்தியென் தது ஈண்டு முன்லிலையேவல்வினை.

கஉ. தடைஇய அமை - பெருத்தமுங்கில.

(சு) நின்மதம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி, நின்மதம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுரைக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (சு) ஆகலென்னும்தொழிற் பெயரோடு முடிக்க.

கஉ. அனையையாக்மாறேயென்றது அவ்வீசுதற்கேற்றஅத்தன்மையையுடையையாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது ஆனென்னும் உருபி ாபொருள்படுவதோரிடைச்சொல், அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொல்லுமுதலாயின.

எனையதுஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை நெடுங்காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

கஉ. நிலந்தப இநீஉம் ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலங்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசுதையென்றவாறு.

என்றது, மாற்றாற்பாசுதையை.

(கஉ) முரசம் நடுவட் (கஉ) படர்ந்து (கஉ) சிலைப்பவெனக் கூட்டி முரசம் பாசுதையெனவே தான் நின்று தன்னொலி பாசுதையென்கும்படர்ந்து கொண்டு படைபை ஏவியொலிப்பவெனவுரைக்க.

கசு. தோமரம் - தண்டாயுதம், வலத்தரென்றது வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று.

(கசு) நாமஞ்செய்ம்மார் (கரு) இனையரொடெழுதரும் (கசு) ஒல்லாரெனக்கூட்டுக.

கரு. ஏவலவியங்கொண்டென்றது இனையரை முன்பு போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புழி ஏவித் தாமும் ஏவல்களைச் செய்துகொண்டென்றவாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிகக, வியம் - ஏவல்.

(கசு) யானைகாணின் (கஎ) நிலலாத்தானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்று கழித்துநின்று யானைகாணின் நிலலாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிலலாத்தானை' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. இறைகிழவோயென்றது இறைவனாதற்றன்மையையுடையாயென்றவாறு.

(கஎ) இறைகிழவோய், நானை(க)வள்ளியனென்றுயாவரும் கூறுதலானே நின்னைக் காண்பேன்வந்தேன்; (உ) யான் உள்ளியதனை நீமுடிப்பாயாகவேண்டும்; நின்கண்ணிவாழ்வதாக; (சு) விதலியர் நின்மதம்பாட (எ)

இரவலர்புன்கண்டிரும்படி (அ) நன்கலங்களை வரைவிலவீசி (க) அத்தன் மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (க௦) இவ்வுலகத்திலேரின்று உயர்நிலையுலகத்திற்செல்லாதே (க௧) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி-ம்.) ந. வீங்கறை. அ. வரைவிலை.

(ச)

(௫௫.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
விண்ணிசைப் புணரி யிரங்கும் பௌவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்

௫ கமழந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
செவ்வூன் றோன்றா வெண்டிவை முதிரை
வாலான் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்

௧௫ வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்
வேண்டிவ வளவையுள் யாண்டிபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி

௧௫ விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலாச்
சென்றா லியரோ பெரும வல்கலு
நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
நீடுவரை யடுக்கத்த நாமிகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக் லாண்மைத்

௨௦ தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா
ளோங்க லுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ச) துஞ்சும்பந்தர்.

(ங) பௌவத்து (ச) நன்கலவெறுக்கையென்றது பௌவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

சு. பந்தா - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு, 'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வூன்றோன்ற வெண்ணெயென்றது அரைத்துக்கரைத்த மையால் தன்னிற்புக்க செவ்வூன்றோன்றது வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலானென்றது வெண்ணெய் ஊனென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம் செலவச்செருக்கானே சோறுண்பது பெரி தன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

க௦. இரவலரையென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது; இரவலரைவேண்டியென்றது தன்னாட்டு இாவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றத்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தோனென உருபுவிளக்க; தேரெனத் தேர்ச்சியாக்கி, அவ்விர வலரை அவருள்ள விடத்தில் தேடிஅழைத்தென்றமாம்.

கசு. பொங்கலாடியென்றது எஃகின் பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரென்றது அம்மழை பெய்துபுறந்தரும் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெண்மழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிக்கவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க; அடுக்கம் - ஈண்டு அடுக்குதல்.

(கசு) அல்கலும்(கஅ)நாடுகைக்கொண்டு(கஎ)வேந்தர்தாழ்ந்து அல தப் (கசு) பொருது சிளந்தணிந்த செருப்புகலாண்மையென மாறிக்கூட்டுக.

(கசு) ஆண்மையினையும் (உ௦) வாளினையும் (உக) உள்ளத்தினையு முடைய குருசிலென்க.

(கரு) மழையை அவன்மன்னோடு உவமியாது அவன் (உக)நானோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன் நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(க) ஆன்றோர்களைவ, சான்றோர்புறவல, (உ) நின்னயந்து வந்த னென்; கொற்றவ, (சு) பொருந், (அ) மழவர்மெய்ம்மறை, (சு) கோவே, அண்ணல், (கஉ) தோன்றல், (கசு) பெரும, (உக) குருசில், நின்னாள் (கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரோவென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்திலும் தன்குறையும்சூழி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலச். கக. பொருதுமுரண்செருக்கிய. கஅ. நெடுவரை. (ரு)

(ருக) வீழவுவீற் நிருந்த வியலு ளாங்கட்

கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்

வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வலம்படு முரசந் தவைப்ப வாளுயர்த்

ரு திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த

வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி

வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி.

ரு. பூணன் உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாக ளான், மெய்ம்மறத்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலப்பெயர்முதல் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறொருபெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு-வெற்றிச் செல்வம்.

இச்சிதப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக:

(ச)முரசம் தவைப்ப வாளுயர்த்து (ரு) இ ல ன் கு ம் பூணனாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய்ப் (அ) போர்க்களத்து ஆடுங்கோ (க) விய லுளாங்கட் (உ) கோடியர்முழுவின்முன்னர் ஆடல் (ங) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டுத லின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க)

- (௫௭.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப
 னிரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
 குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
 துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
- ௫ மெல்லிய வகுந்திற் சிறடி யொதுங்கிச்
 செல்லா மோதில் சில்வனை விழலி
 பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலே பண்ணிக்
 குரல்புண ரின்னிசைத் தமிழ்ச்சி பாடி
- க௦ யினந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
 வளங்கெழு குடைச்சூ டடங்கிய கொள்கை
 யான்ற வறிவிற் றேன்றிய நல்லிசை
 யொண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினு
 மிரவலர் புன்க ணஞ்சம்
- க௫ புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணாழம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௮) சில்வனாவிறலி.

(க) மறவர்மிடறபக் (ங) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

ங. பணிற்றுதல் - ஞாவுதல்; டனிற்றுவது புண்பட்டவீரருடலெ
 னக்கொள்க. களமென் தது ஈண்டுக் களத்தையணைந்த பாசறையினை.

௫. வகுந்து - வழி.

கூ. சில்வனைவிறலியென்றது பலவனையிடுவது பெதும்பைப் பரு
 வத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வனையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல்
 முதலிய துறைக்குரியனாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பாளே, இதற்கு, 'சில்வனாவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

அ. விரல்கவரயாமெழல் ததனாற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த யாமென்ற
 வாறு.

கூ. தமிழ்ச்சி - தமிழ்ச்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல் தந்தபாடல்.
 தமிழ்ச்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

க௦. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

கக. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

(௬) சில்வனைவிறலி, (௧௫) புரவெதிர்கொள்வனைத் (௬) தமிழ்சிபுாழ்ச்
(௧௫) கண்டனம்வறற்குச் (௬) செல்லாமோ; (௧௫) அப்புரவெதிர்கொள்
வனாகிய (௪) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்கேந்த
வருவாயினையுடைய (௩) புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக் கூட்டிவினை
முடிவுசெய்க.

(௧௫) வறற்குச் (௬) செல்லாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின்,
மாறியிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்போடு அவன்கொடைச்
சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. புலக்களத்தோனே. ௧௩. துணித்த.
௧௧. குடச்சூல்.

(௭)

(௫௮.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளையர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய
௫ நின்றினிது துகர்ந்தன மாயி னானை
மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்ல
துண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகள்
பொய்ப்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி
௧௦ நெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை
யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப நென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலே வேலம் பெரிய தோன்றும்
௧௫ புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ
மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பேயர் - (௧௦) ஏவிளங்குதடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு ; தோட்டின் கண்ணெனவிரிக்க.
அஞ்சத்தலை - தங்குவித்தல.

ங. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவனையரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று ; அதனைக்
(எ) கூறியென்பதனொழிமுடிக்க.

(ங) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்களருமிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப
வினைசெய்க்கருதுதல்.

க௦. எயிலெறிவல்லிலென்றது விற்படையினை, ஏவினங்குதடக்கையென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏவினங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கசு. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

கசு. பல்பகட்டையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டியெனக்கொள்க.

(கசு) பூட்டித் (கஅ) திருமணிபெறுமென முடிக்க.

(அ) வயவர்பெருமகன், (கசு) சான்றோர்மெய்ம்மையாகிய (கஉ) வானவரம்பனைப் (கரு) புன்புலம்வித்தும்வன்கைவினைஞர் தம் (கஎ) கொழுவழி மருங்கில் (கஅ) திருமணிபெறும் (கசு) நாடுகிழவோன் (கஉ) என்றுசொல்லுவார்கள் ; அவன் அவ்வாறு செலவக்குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கேற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனல்லன் ; வந்தமைக்கேற்ப (க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின் ; பரிசிலராயுள்ளீர், நீயிரும் தும்கவிகளைப்பாடிக்கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரம்பன் (கசு) நாடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனாட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக பாடுகவெனக் கூறுது இவ்வாறுகூறியதன் கருத்து, ஆற்றுப்படையென்னது செந்துறைப் பாடானென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பீ-ம்.) எ. புகவென. கக. மேமதை.

க. படுவறியா. கஎ. மருங்கின்.

(அ)

(ருசு) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி

மாசி நின்ற மாகூர் திங்கட்

- பணிச்சரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
 புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
 ௫ பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
 ஞாயிறு குணமுதற் றேன்றி யாஅங்
 கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
 வுலகந் தாங்கிய மேம்படி கற்பின்
 வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
 ௧௦ செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண
 மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
 பணிந்துதிறை தருபின் பகைவ ராயிற்
 சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
 பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
 ௧௫ மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
 மாறுமுட் கிராஅ தறம்புரிந் தொழுகு
 நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
 பாடுசா னன்கலந் தருஉ
 நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ.) மாகூர்நிங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியென்ற பகலிரவென்னும் சினைமேல்
 வினையெச்சம் (உ) மாசினின்றவென்னும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத்
 திரிப்பினுமமையும். மா கூர்தல-மாக்கள் குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பாளே, இதற்கு, 'மாகூர்நிங்கள்' என்று பெயராயிற்று.
 திங்கள் - மாதம்.

ச. புலம்பு- உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

௧௩. சினஞ்செலத்தணியுமோவென்றது நின்றபாற்சினமானது நின்
 பால்நின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி, உம்மும் ஓவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலைவினை
 யாக்கி உரைப்பாருளுள்.

௧௪. நனந்தலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(௧௪) ஈண்டிய (௧௫) பண்ணியமென்றது, அம்மண்டலங்களில் தன்
 பகைவர்பாலீண்டிய பண்டங்களை.

கரு. மலையவும் கடலவுமாகியவொ ள் ளுஞ்சொ ள் வநுவிக்க.

கரு - சு. பகுககும் ஆற்றெந்தது அபபுண்ணியங்களைப் பவர்க்கும்
குத்துக்கொடுக்கும் தெறியெள்ளவாறு.

கசு. முட்டுறாமலெனத் திரிகக அறம்புரிது - நாடுகாவலாகிய
அறத்திலே மேவுதல.

கசு - அ. தோட்கலெ ாற்றது தோளிற்கேற்ற கலமெ ாறவாறு ;
தோட்குத் தருமெ ாறுமாம்.

கசு. மார், அசை.

(க) விலலோர்மெயம்மதை, (க0) செ வ, சேர்ந்தோர்க்கரணம்,
(க௭) ரின்தோட்கேற்ற (கஅ) நாகலங்களைத் திலைதரும் (கசு) நாடுகளைப்
புறந்தருதல ரின்கடனாயிருக்குமாக வா , (கஉ) ிலாப கா (கக) அறியாது
எதிர்த்து துப்பிற்குமையுமைய (கஉ) பணிந்து ிலைதரு ாயின், (கஉ)
சினஞ்செலத்தனியுமோ ; ரிகண்ணி ாழகவ ி மாறிக்ஊட்டி ிலே
முடிவுசெய்க.

(கக) 'நாடுபுறந்தருதல ரிகக்குமாசடன' என்பத ிலின (கா)
'சினஞ்செலத்தனியுமோ' என்பதைக்கூட்டவேண்டுதலின, மாறியித .

இதனாற்சொல்லியது, அவ ிலெ ிற்சரிதப்புக் கூறியவாறாயித .

(பி - ம்.) க. பகனீடா திரவு. (சு)

(கூ0.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே

யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசஞ்

செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்

மிஞ்றியுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா

ரு தாம்போழ் கல்லா மரமபடு தீங்கனி

யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ

மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை ததிக்கு

மறாஅ விளையு ளாறு அ யாணர்த்

தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்

க0 பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லுதையிற் பணிகுந்

துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ரு) மாம்படு தீங்கனி.

சு. மிஞ்றியு புறமூசவும் ிஞ்சுவைகிரியாகமை, அப்பழத்தின் புறத்து
வன்மையால்.

ரு. அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால் அரிவாளும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ கல்லா மரம்படு தீங்கனி' என்றது புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின் தீங்கனியைநீக்குதற்கு.

இச்சிறப்பானும் முன்னும்பின்னும்வந்தஅடைச்சிறப்பானும்இதற்கு 'மரம்படுதீங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

சு. முண்டைவிளைபழம் - மு ட் டை க ள் போலும் விளைபழம்; முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(ரு) மரம்படுதீங்கனியாகிய (சு) முட்டைவிளைபழமென இருபெய ரொட்டி.

(எ) ஓய்தகைதடுக்கும் (கஉ) துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

அ. அறா அயாணரென்றது, இடையறாத கடலவருவாய்ப்புதலாய செல்வங்களை.

சு. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கஃ. புணரியோடு, மங்குலொடு என ஒடுவை இரண்டிடத்தும் கொள்க.

மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(சு) மறவர் (கக) கடலுதையிற்பனிகளும் (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழ்மறவர் கடலுதையாலமட்டும் நடுங்கும் நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர்; துவ்வாநறவு, வெளிப்படை.

அவன்றான், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான்; இனித் (க) தானை கொலைவினை மேவற்று; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன்; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது; (ங) பாண்மகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ; செல்லின், (உ) தன் டாது வீசமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனும்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப் பும் கூறியவாறாயிற்று. (கஃ)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது, ஆரியநாட்டிலே உள்ள தொரு நாடு. கபிலையென்றது குரார்ப்சு.

(ப தி க ம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள

ளாவிக்கோமான் நேவி யின்றமகன்

றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்

தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்

கபிலையொடு குடநாட் டோரு ரீத்து

வான வரம்பெனைப் பேரினிது விளக்கி
 யேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
 மன்னரை யோட்டிக்
 குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
 நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி
 னாகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை
 யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
 காக்கைபாடினியார் நச்சேள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டி.

(பி - ம்:) கோடபட்டவாடைரை. நச்சையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டி
 கண்ணகழி, நில்லாத்தானை, தஞ்சம்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்த
 வாழ்ச்சி, சில்வனைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம்
 படுத்திங்கனி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : கலணணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப
 *பொன்னும் நூறுயிரங் காணமுங்கொடுத்ததுத் தளபககத்துக் கொண்டான்
 அக்கோ.

ஆடுகோடபாட்டுச் சேரலாதன முபபததெடியாண்டு வீற்றிருந
 தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோடபாடுசேரலாதன.

ஆறாம்பத்து முற்றிற்று.

எழாம்பத்து.

(கக.) பலாஅம் பழுத்த பசம்புண் ணரியல்

வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற

லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்விற்

பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்

ரு பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்

புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ நெங்கோ

புலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை

மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி

முழவுமண் புலா விரவல ரினைய

க0 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென

விரக்கு வாரே நெஞ்சிக் கூறே

னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா

னீத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்

னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா

கரு ஞாவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை

நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி

முழவிற் போக்கிய வெண்கை

விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கீது - சேந்தூக்கீது.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை.

க. பலாஅம் பழுத்த-பலாப் பழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசம்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாய்போலப் பழுத்துவிழுந்த பழத்தினே. அரிய லென்றது, அப்பழத்திலுள்ளும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்றதேனே.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கெனவென்றது நீளம்மை அளிப்பாயாகவெனச் சொல்லியென்றவாறு.

கக. இளக்கென்றது, தீரமைவினை. எஞ்சிக் கூறெனென்றது உண்மையின் எல்லையககடந்து மொய்யே புகழ்ந்து சொல்லெனென்றவாறு.

கஉ. தத்ததற்கொநாந் காவது விரிகக. தததொறுமசிநாந் காவது
நயுந்தோறெல்லாம் தாந் அபாயிருத்தலலது நயாகி ள்றெமென்று நரு
மகிழ்ச்சியுடைய வல்லெனவ தவாறு.

கங. துவதுமெற்றதற்கு உலகம் துவதுமென வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையொழிவ வீரரெல்லாரும் போரசெய்து
புண்பட்டமிகு வியாற்பு லாபமாகித் தபாசுறையெனவாறு.

இசசிற்ப்பாடு, இதற்கு, 'புலாஅம்பாசறை' என வையாவிட.

கசு. வேலையென ஓரணாடா விரிக தப பாடினிற பாடுதலொடு
முடிக்க.

கள. வெண்கையெனது பொருளாந் அநியுக்கும் தொழிக்கை
யல்லாத, வெறுமனே தாநததற்கு இசையிடுந் தழிக்கையின.

கஅ. கலிமகிழ்வாறுது கலிமகிழையுடைய ஓலககத்தை.

யாந் (அ) பாரி (க) சேடபுலம்மடாந்தோன் ; நீ அளிககவெனச்
சொல்லி (கக) இரககொறுவது சிவ புகழ்து சொல்லுகிறதெனமெ
லேன் ; ஆதன்றி உணமையொழியட புகழறது சொல்லுகின்றேனுமெ
லேன் ; (கஉ) தத்ததற்கு இரங்காமெ முதலாகிய அபாரிகுணங்கா நின
பாலுமுளவாக (கங) உலகஞ்சொல்லும பொ (கசு) புகழை நன்பாலே
தரவந்தேன் ; (கஅ) நினபாசறையிந் கலிமசிழிகுணணெனவென வினை
முடிவசெய்க.

இதனற் சொல்லியது, அவன்வெனநிச சிறப்பொடுபடுதது அவன
கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாராயிற்று.

(பி - ம்.) உ தூக்கும். க. எங்கோன். கஉ. ந்தொறு. (க)

(காஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்கன்றித் தொழுதியொடு

மழையென மருளு மாயிரும் பஃறே

லெஃகுபடையறுத்த கொய்சவந் புரவியொடு

மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வீணஇ

ரு வந்துபுறத் திறுக்கும் பசம்பிசி ரொள்ளமுன்

ஞாயிறு பல்சிய மாயமொடு கூடர்திகழ்

பொல்லா மயலொடு பாடியிழ் புழிதரு

மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுத்திறந்

றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே

கடு புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி

யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்

பணிந்துதிறை தருபின் பகைவ ராயிந்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பாப்பி
வளனுடைச் செறுவின் வினைந்தவை யுதிர்ந்த
௫௫ களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந
ரருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - சேந்ததுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க௦) வரைபோலிஞ்சி.

உ. பஃரோலொடுவென்னும் ஒடு, விகாரத்தால தொக்கதாக்கி
விரிக்க.

௫. புறத்திறுககுமென்றதற்கு நின் தானே புறத்திறுக்குமென வரு
விக்க.

(சு) ஞாயிறுபலகிய மாயமொடு (எ) உழிதரு (அ) மடங்கலெனக்
கூட்டி, உலகம் கடலகொண்டுவிடாதகாலத்து அக்கடல்நீரெல்லாம்வற்ற
எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலவான் மாயத்தோடேகூடி அந்நீர் வற்
றும்படி திரிதரு வடவைத்தீயென்றுரைக்க.

மாயம்போதலான் மாயமெனப்பட்டது.

(சு) சுடர்சிகழ்பு (எ) ஒல்லா மயலொடு பாடியிழ்பு உழிதரு (அ)
மடங்கலென்றது சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்
தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(௫) ஒள்ளுழல் (அ) மடங்கலவண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்
ளழலானது மடங்கலாகிய அழலின வண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரண
மாய்சின்றவெனவுரைக்க.

இனி (சு) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில் உற்பாதமாகத்
தோன்றும் ஆதித்தர்பலராக்கி, (அ) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி,
சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழ்வெனத்திரித்து, ஒள்ளுழலானது ஞாயிறு
பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ் மடங்கலவண்ணங்கொண்டவேந்தேயென
உரைப்பாருமுளர்.

(கக) தடக்கையராகிய (கஉ) நின் பகைவரென மாறிக் கூட்டுக.

(க௦) வரைபோல இஞ்சியை அரணுகவுடையராயிருந்தே (கஉ)
திதைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இதற்கு 'வரைபோலிஞ்சி'
என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) திதைதருபவாயின், (கக) பாடுபாடலசார்ந்தவெனக் கூட்டுக;
(கக) சான்றவென்றது முற்று.

கச. வினைநதென்றதனை வினையவெனத் திரிக்க.

கரு. களனறுகுப்பையென்றது களத்திற் காவிடுதற்றொழிலற்றது நூற்றப்பொலியை.

(கரு) பரப்பியென்னும் வினையெசுத்தினைச் (கரு)சேர்த்தியென்னும் வினையொடுமுடித்து, அதனை (கஅ) வரிவண்டோப்புமென்னும் வினையொடு முடிக்க.

கஅ - கூ. வண்டோப்புநாடென மாறிகூட்டுக.

(க) கொற்றவெனதே, (கஉ) நிற்பகைவர் (கஉ) தோட்டிசெப்பிப்
(கஉ) பணிந்துதிதைதருபவாயி ன், (கக) அவரகனறியுநாடு பாடலசார்ந்தவெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவ்வவென்றிசசிதபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சு. மல்கிய. கக. கொட்டிசெப்பி.

எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞர்.

(௨)

(காரு) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறியலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழகல
ரு மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறியலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறியலையே
சிறியிலை யுழினைத் தெரியல் சூழிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
க௦ குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சிறி
யொருமுற் நிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
கரு துந்துகங் கொண்டினும் வென்றே யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறிரை யெடுத்த முழங்குசூல் வேலி
கனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் னுண்டெனி

னடையடுப் பறியா வருவீ யாம்ப

உ௦ லாயிர வெள்ள ளூழி

வாழி யாத வாழிய பலவே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவு ளாமென்றது நட்பு நின் தலையின் ஒருநாளும் தாழவு படாத உள்மென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெசத்தினை (ங) நட்பென்னும் தொழி லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்க்கலலது மலர்ப்பறியலையென்றது நின் னொடு பொருவாரி ள்மையி ள் நின் அகலத்தை நின்மகளிர்போகத்துக்கிட மாகவலலது மலர்வித்தல் அறியாயென, “மகளிர் மலைத்த லலலது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மாற்ப” (புறநானூறு, ௧௦) என்றதுபோலக் கொர்க.

அ. சிறியலையென்றது கடைக்குறை.

க. தமிழ்செறித்தென்றது மாறறாது தமிழ்ப்படையையெல்லாம் இடையறப்படுத்திவென்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவனைப்பு இருவர் - சோழனும் பாண்டியனும்; இருவரையென்னுமுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

கங. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளென்றது முன்பு பிறரொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நிகைக்கு அழிந்தம ளளவென வவாறு.

மாறியென்றது நின்றொடுபகைமாறி யென்றவாறு.

கச. நீ கண்டனையென்றது இஃதுமுதல் நின்றனவே படைக்கப் பட்டார் போலவேமென்றவாறு.

கக. அருவியாம்பலென்றது வீ அரிய எண்ணம்பலென்றவாறு.

வீயென்பதுகுறுகிற்று; அருவி, பண்புத்தொகை.

அடையடுப்பறியாவருவியாம்பலெ ள்கூறிய இச்சிறப்பாளே, இத்தற்கு ‘அருவியாம்பல்’ என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (கக) ஆம்மெனமாறிக்கூட்டுக.

(எ) நீ (க) பார்ப்பார்க்கலலது பணிபறியலை; (ங) நட்போர்க்கலலது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின் அகலம் (ரு) மகளிர்க்கலலது மலர்ப்பறியலை; (எ) கிளந்தசொற் பொய்ப்பு அறியலை; இவை நின்னியலபு; இவையெய்ன்றி (கஉ) வெலபோரோய், முன் பிறர்பால (கங) வெற்றிபெற்று நினக்கு அழிந்த மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (கச) நீ கண்டனையென்று தாழவுகூற,

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (அ) உரைசால்வேள்வி.

உ. பலர்தில்லென்புழி, தில், ஒழியிசை.

சு. உரைசால்வேள்வியென்றது யாகங்கள்எல்லாவற்றினும் பெரியவும் அரியவுமாக உலாயமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உரைசால்வேள்வி' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணவுதற்குக்காரணம் (அ) இருஞ்சேருடுதல்.

தாரநுந்தைகப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்பொழுவார் கல்லது பிறர்புகுதற்கரிய மாளிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

க. எஃகுபடை - கூரியபடை.

க௦. பாண்டில் - தேர்நூலும் எருதுகள்.

அ-க௦. புறஞ்சிறை வயிரியர்க்காணின்மென்றது நம்மை அவர்கள் காணவேண்டுவதில்லை; நம் மாளிகைமதிப்புறத்து நீயிர்காணினும் கொடுமினென்றவாறு.

ஈமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவாரை.

கக. அவ்வயினென்றது நின்னூரிடத்தென்றவாறு.

(க௦) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையயாதலினென மாறிக்கூட்டுக.

(கக) ஆதலினென்பதனை (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதியென்பதனோகூட்டி, நின்னூரிடத்து அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையையாய்ப் போந்தபடியாலே ஈண்டு நிற்பாசறையிடத்து மழையினும் பெரும்பயம்பொழியாநின்றயெனவுரைக்க.

(கங) ஞாயிறுதோன்றியாங்கு மீற்றார் (கச) உறுமுரண்சிறைத்தவென முடிக்க.

(கங) நெய்தல் (கள) இதழ்வளப்புற்றதோற்றமொடு (கஅ) பயம்பொழிதியெனக்கூட்டி, இவ்வளந் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத்தோற்றத்தானும் மழையோடு உலமமாக்கியுரைக்க.

கக. பசியுடையொக்கலை அப்பசியைஒருவியவெனப் பசுவருவிக்க.

உலகத்து (உ) வேந்தர்பலருளர்; அவராம் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பிற் (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (க௦) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையயாதலின், (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி; அதனால் (கடு) அண்ணல், (உ௦) தோன்றல், (கக) பசியுடையொக்கலொர்இய

(௨௦) பாசதையானே (௧௪) நின் நோன்றாள்வாழ்த்திக் (௧௫) காண்கு வந்தி
சினென மரிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(௧௮) 'அதனால்' என்பதன்பின் (௧௫) 'அண்ணல்' (௨௦) 'தோன்றல்'
என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை வெளாறிச்சிறப்
பொடுபடுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

ச - ௫. ஈயவென்றதுபாடமாயிர், உரைசாலென்றது கூடும்.
'உரைசால், வேள்வி முடித்த கேள்வி யந்தன, ரருங்கல மேற்ப வியநீர்
பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) ௧௩. தோன்றியன்ன, ௧௭. நோக்கமொடு. (௪)

(௧௫.) எறியிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்

பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி

மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த

காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும

௫ வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர் செல்வ

பூணணிந் தெழிலிய வனைந்துவர விளமுலை

மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்

வேய்புறா பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்

காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்

௧௦ சேனாறு நறுதுதற் சேயிழை கணவ

பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை

பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பின்

னாண்மகி ழிருககை யினிதுகண் டிகுமே

தீந்தொடை நரம்பின் பாலே வல்லோன்

௧௫ பையு ளுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்

சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின்

சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே.

துறை - பரிசீற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௧௩) நாண்மகிழ்நுக்கை.

௨. விரியுளைசூட்டியென்றதனுற்பயன் மாவிற்குப் போர்வேட்கை
பிறத்தல்.

(௨) சூட்டிக் (௩) கடந்தவெனமுடிக்க.

சு. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

சு. வணைந்துவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

கங. அவன் ஓலக்க இருக்கையின் செல்வத்தை நாண்மகிழிருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிதர்ப்பானே, இதற்கு 'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. தீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய கீக்குநிலை.

(கரு) பையுளுறுப்பிற் பண்ணப்பெயர்த்தாங்கு (கசு) அளிக்கும் (கஎ) நனையெனக்கூட்டி எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினையுடைய பாலைப்பண்கள் பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக்கு மாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்கும் பலதிருத்து மதுவெனவுரைக்க.

கஎ. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராய் நின்றது.

கசு. மாரியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

கஎ. சாறுபடுதிருவினென்ற உவமம் அம்மதுக்களைப்பானம்பண்ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாய பொருள்களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின் மன்மையை; மகிழ்வென்றது மகிழ்ச்சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினே.

(ச) வயவர்பெரும, (ரு) வில்லோர்மெய்ம்மதை, சேர்ந்தோர் செல்வ, (கௌ) சேயிழை கணவ, (கக) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (கஉ) புகழ்சான்மார்ப, நின் (கங) நாண்மகிழிருக்கையின் சிதர்ப்பெல்லாம் (கஎ) நின்நாண்மகிழின் கண்ணே (கங) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவன் ஓலக்கவினோத்தொடுபடுத்து அவன் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(காசு) வாங்கிரு மருப்பிற் தீந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
விடியிசை முரசுமொ டொன்றுமொழிந் தொன்றார்
ரு வேலுடைக் குழுஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லருவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வீர்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ

க௦ ருமுமுரண் டாங்கிய தாராநுந் தகைப்பி
னாண்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
ரோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
ரூர்புரிந் தன்ன வாளுடை விழுவிற
போர்படி மள்ளர் போர்தொடி தொடித்த

கரு கடவுள் வாகைத் துய்வி யேய்ப்பப்
பூத்த முல்லைப் புதல்கூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் ரெடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பி
னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉ
உ௦ மகன்கண் வைப்பி னுமிகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க௯) புதல்நீழ்பறவை.

ங. படர்ந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று; படர்தல் - நினைவு
ச. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(ச) ஒன்றுமொழிநது (கா) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி,
ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்றரதன்றி இவன்
தொழிலாக வுரைக்க.

(ச) ஒன்றரது (ரு)குழுவெனக் கூட்டி, கொள்ததும் புறம்பெற்றதும்
அக்குழுவையேயாகவுரைக்க.

எ. திறைதந்தவென ததற்கு அவன்ஒன்றர் திறையாகத்தந்தவென
வருவித்துரைக்க.

அ. அம்பணம் - மரக்கால. உறைபோதல் - உறையிடமுடியாதொ
ழிதல். அளவைவிரிபவெனத் துரிக்க.

(எ) நெல்லின் (க) ஆர்பதமென இருபெயரோட்டு.

க௦. தாராநுந் தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரற்குலைத்தற்கரிய
படைவகுப்பு.

கக. நாண்மழை - பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

கங. தார்புரிந்தனானவான்-பூமாலிகள் அசைநாற்போல துடக்கு
கின்றவாள்.

(க௦) தகைப்பினையும் (க௨) எஃகினையுமுடைய (க௪) போரெனக் கூட்டுக.

கடு. கடவுள்வாகை - வெற்றி மடந்தையாகிய கடவுள் வாழும் வாகை.

கச - கூ. கிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லை யைச்சூழ்ந்த வண்டிற்கொப்பாகவும் உவமம் கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு, 'புதல்தூம்பறவை' என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (ங) நினைத்துச்செல்லுமுதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிற் கேற்ப (உ௦) நாகிகிழுவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப்ப தின்றி (ச) ஒன்றார் (சு) பிணம்பயிலமுவத்துத் (எ) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவினைந்த நெல்லாகிய (கூ) உணவினைக் கொடாரின் றுனென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால், அவன்பால் ஏகெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது அவன்வென்றிச்சிறப்புடன் படுத்துக் கொட்டைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லும்' என்று பாணன் தன்னில் நினைவனகூறிய மையால், துறை பாணற்றுப்படையன்றிக் செந்துறைப்பாடானாயிற்று.

(பி - ம்) உ. யாழ்ப்பாலை. ந. கடறுழந்துசெல்லும். (சு)

(கூஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்

கடனறி மரபிற் கைவல் பாண

தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை

டு கொல்படை தெரிய வெல்கொடி துடங்க

வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்

பலகளிற் றினநிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர

வமர்க்க ணமைந்த வவிரினிப் பரப்பிற்

குழூஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்

க௦ தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலியூபமொ

டுருவில் பேய்மகள் சவலை கவற்ற

நாடுட னடுங்கப் பலசெருக் கொன்று

நா நிணர்க் கொன்றை வேண்போழ்க் கண்ணியர்
 னாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 ௨௫ நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
 வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக
 ரெஃகா னேங் கடுப்ப மெய்கிதைந்து
 சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
 மலர்ந்த கார்தண் மாறா தூதிய
 ௨௦ கடுப்பறைத் தும்பி சூர்நகைத் தாஅய்ப்
 பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
 கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
 செல்வக் கோமாற் பாடினை செவினே.

துறை - பாணுறுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) வேண்போழ்க்கண்ணி.

க. கொடுமணமென்றது ஒருர்.

உ. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

ரு. சொட்டையாளர் படைதெரியவென ஒருசொலவருவிக்க.

ரு. வெலகொடி துடங்கவென்றது மாற்றொடுதிரே அவர்கண்டு
 நடுங்கும்படி பண்டுவென்ற கொடி துடங்கவென்றவாறு.

எ. களிது இன்றிரை புலம்பெயர்ந்து இயலவரவென்றது களிற்றின்
 றினா களத்திலே போர்வேட்டுப புடைபெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(ரு) கொலபடைதெரியவென்பதுமுதல் (எ)இயலவரவென்பதீரக
 நின்ற வினையெச்சம்நாண்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ) செருக்
 கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(க) குருதியாரப் (கக)பேய்மகள்கவலைகவற்ற(கஉ)நாடுடன்றடுங்க
 வெனநின்ற வினையெச்சங்கள் மூன்றினையும் ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி
 நாடுடன்றடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாகக்கிச் (கஉ) கொன்றென்
 னும் வினையொடு முடிக்க.

அ. அமார்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது அமர்செய்யுயிடத்திற்கு
 இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

க௦. ஆண்மலியூபமென்றது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்
 யும் படியென்றவாறு.

கஉ. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (க) மெய்சிதைந்தென் னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

கங. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப் படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண் போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பாளே, இதற்கு, 'வேண்போ ழ்க்கண்ணி' என்று பெயராயிற்று.

கள. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமைகீழேசொன்னமை யால், (கச) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்குவாள் முகத்திலேபொறித்த மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடு வாக்கியுரைக்க.

கரு. இருங்கண்மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தைபுடைய எரு தென்றவாறு.

(கங) கண்ணியர் (கச) மாண்வரியாக்கையராகிய (கஅ)சான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கள) மெய்சிதைந்து (கஅ) சாந்து எழிலமைத்தவென்றது மெய் யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறை த்தவென்றவாறு.

(கசு) மாறாது ஊதியவென்றது இதுசூரினுடையதென்று அறிந் தும் நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

உ௦. சூர்நசைத்தாயென்றதனைச் சூர்நசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் சூரானது நச்சுதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(ங) கைவல்பாண, (க)நெடுமொழியொக்கலொடு நீ(கஅ)சான்றோர் பெருமகள், (உஉ) நேரிப்பொருநனாகிய (உங) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (உ) பந்தர்ப்பெயரியமூதூர்த் (ச) தெண்கடன்முத்தமொடு (க) கொடுமணம்பட்ட (ச) நன்கலம் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ரு. தொல்படை. கசு. தாழிறும்பாசகர்.

கஉ. பலசெருக்கடந்து. கள. எஃகாணம். (எ)

(காஅ.) கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு
வேறுபுலத் திறுத்த கட்டீர் நாப்பட்
கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குசூரன் முரசு
மகவிறு விசும்பி னாகத் ததிர
ரு வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்ல

துண்ணை தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
 நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
 தின்னா ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
 வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
 க0 கட்கொடி தூடங்கு மாவணம் புக்குட
 னருங்க ளெடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
 நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
 வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலு
 மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்
 கரு பாய லின்மையிற் பாசிழை நெகிழ
 நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
 னோவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
 செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சு
 லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்ரு
 உ0 மணங்கமழ் மார்பின் ருணிழ லோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) கால்கழிப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (ங) முரசம் (ச) அதிர
 வெனக்கூட்டுக.

(ரு) எயிலெறிந்தென்ற எச்சத்திற்கு (சு) உண்ணுதென்றது இடமாக
 உண்டலென ஒருதொழிம்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(சு) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமலெனத்திரித்து அதனை அடுக்
 கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழியவென்றதனைக் கழியாரிந்தவென்
 னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (அ) பெறினென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. ஊக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

கக. கள் நொடைமை - கள்விலை.

கஉ. நாமம் அறியா ஏமவாழ்க்கையென்றது துன்பம் இடைவிர
 வின் இன்பமன்றி இடையறுத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கை
 யென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

கங. வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தராகுரு.

கச. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

(கசு) இன்னகை (கங்) அலகலும் (கசு) மேயவெனக்கூட்டுக.

கசு. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(கரு) பாசிழைஞெகிழுகள் நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(கசு) அரிவையர்ப் பிணிக்கும் (உ௦) மணங்கமழ்மாற்ப, நின்தாணிழ லோர் (சு) உண்ணுது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ) இன்றார் உறையுள் தாம் பெறினன்றி (கசு) இன்னகை (கங்) அலகலும் (கசு) மேய பல்லுறை பெறுபகொல்? பெறார்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின்மார்பாப் பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அலகலு மேய பல்லுறைபெற வதேதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்ற வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கஅ. குடச்சூல்.

(அ)

(சாசு.) மலையுறழ் யானை வான்ரோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ ருனைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடிய வுறற

ரு வெறிந்துசிதைந்த வா

‘ளிலைதெரிந்த வேல்

பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடி

படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்

க௦ கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே

நின்போ, லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா

தாண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞால

நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்

பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப

கரு விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர

நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த

— திர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) துடங்கவெனவும் (ச) உரதவெனவுநின்ற வினையெச்சங்களை
(க) தூறியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மதவொடென்னும் ஒடுவை(ரு)வாளொடு (க) வேலொடு
(எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வான், வேல, மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

க. தூறியென்பது ஈண்டுக்கொண்டொன்றும் டொருணமைத்து.

க - க௦. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது படுகிணம்பிறங்கப்
பகைவரைதூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனகுடிமக்களை
அவர்நாட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப்
பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதின் (கக) அசைவில்கொள்கையராகலினென்
பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்னாலமன்றி இம்மண்ணாலமுழுதும் ஆண்டாரென்பது
தோன்ற மண்கெழுஞாலமென்றதொச்சிதப்பாளே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்'
என்று பெயராயிற்று.

கங. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர் அரசுசெய்யுங்காலங்
களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்வினாவும் கூருங்கவினையுங்
காலமும் உளவாம்; அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக
வினையவென்றவாறு.

சுடர் சினம் தணியவென்றது திங்கை மும்மாரியும்பெயது மழை
இடையறாது வருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்ற
வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைநஞ்சிய சீர்சாலவெள்ளி
(பதிற்றுப்பத்து, உச) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆரியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி மழைக்கு உடலான
மற்றைநாள்கோள்களுக்குச்செலுகின்ற நல்லநாட்களிலேநிற்கவென்றவாறு.

கரு. விசம்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையிலலாமைக்கு உற்பாத
மாகிய தாமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு பண்டையில்
அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினை யானேபுரப்பே
னென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கசு. நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தவெனதது நாலுதிசையும்
ஒன்றுபோலே பகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(க௦) கொற்றவேந்தே, (க௧) இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின்
மூன்றோர் (கஉ) நிச்சயமாக (கக) நின்னைப்போல் அசைவில்லாத மேற்

கோணபுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ணூலத்தினை (கங) நிலம் ஈயம் பொழிதன்முதலாக (கசு) நால்வேறுநனந்தலை ஓரங்கூந்தபென்பதீராக எண்ணப்பட்ட, நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார்; அவரல்லார் இம்மண்ணூலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

கக, 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப் பாருமுளர்.

இதனும் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைசெய்தப்பினை அவன் குடி வரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசுதைந்த' என்பதுமுதலாக (அ) 'மறவரொடு' என்பதீராக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமூன் மடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும் மறையடியின் ஈற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நின்போல' என்பது கூன்.

(க)

(எ௦.) களிறுகடைஇய தாண்

மாவுடற்றிய வடிம்பு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லலைத்த தோள்

ரு வில்லலைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்

குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு

தீஞ்சனை நீர்மலர் மலைந்துமதஞ் செருக்கி

யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்தாக்

க௦ கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம ரெலைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்

பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்

கரு கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்

புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப

தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற

வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி

யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

௨௦ வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
 யினந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
 தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
 மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
 விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
 ௨௧ முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
 மயினா நெடுவரை போலத்
 தொலையா தாகநீ வாழு நாளே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீது - சேந்தூக்கும்வஞ்சித் தூக்கும்.

பெயர் - (௨௪) பறைக்குரலருவி.

ந. சமம் ததைந்த வேலென்றது மாற்றாட்செய்யும் சமங்கள் சிதை
 தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேலவென்றியினை.

ச. கலலைத்ததோளென்றது வலியுடைமையாற கலலையலைத்த
 தோளென்றவாறு.

.....தாக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனெற்சொல்லியது, அவன்வென்றிகூறியதிதத்தாளே அவற்குள்ள
 சிறப்புக்களைக்கூறிப் பின்னைவாழத்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. கவணடிசை. ௨கூ. நேருயர்நெடுவரை. (க௦)

இதன்பதிகத்து ஒருதநதையென்றது பொலையன்பெருந்தேவியின்
 பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேளவி ஆக்கியபொழுதின அறத்துறைபோகியென்றது யாகம்பண்
 ணினகாலத்திலே மற்றுள்ள அறத்துறைகளையும் செய்துமுடித்தென்
 றவாறு.

மாயவண்ணனை மன்னுறப்பெற்றென்றது திருமாலையழிப்பட்டு அவ
 னுடையமனம் தன்பாலேஆம்படி பெற்றென்றவாறு.

ஒகந்தூர்த்தெனறது அம்மாயவண்ணனுக்கு ஒகந்தூரென்ற ஓர்
 ணரைக்கொடுத்தென்றவாறு.

புரோச மயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான் அறநெறியறிந்
 தென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

(ப தி க ம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றேர்ப் பிணித்த
 நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
 யின்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யின்றமக
 னாடுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி.
 வெருவரு தானை கொடுசெருப் பலகடற்
 தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
 யாக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
 கோத்திர நெல்லி நெகந்து ரீத்துப்
 புரோச மயக்கி
 மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டி. அவைதாம்: புலராஅம்பாசறை, வரைபோலிஞ்சி, அருவி யாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்குழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக் குரலருவி. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில: சிறுபுறமென னூறுபிரங்காணங்கொடுத்து நன்றவென்னும் குன்றேறிநிலை லு தள்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டவீற்றிருந்தான்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

- (எக.) அராஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
 னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பக மிதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
- ரு னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
 கடுந்தே றுறுகினை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
 செழுங்குடி கிளைத்த விளந்துனை மகாரி
 னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரோ
 யூரெரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப்
- க௦ போர்சுடி கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
 மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டிக ணகழிய குயிந்தாண ஞாயி
 லாரொயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
 கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
- கரு புலவுவில் லினைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி ருடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
 வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
 பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
- உ௦ வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்துதற்
 பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
 திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னாழி
- உரு யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ ணெடுத்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்து - செந்துக்து.

பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்ஞாயில்.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்மதனாற்பயன்: நீர்க்குறை வற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொடு (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதிர்த்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ங. செறு வினை மகளிர் மலிந்த வெக்கையென்றது உழவர்பெண் மக்கள் வினையாடுதற்கு வயலிற் பயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின், ஆண்டு அவர்கள் மிக்க களமென்றவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம்.

ச. நெல்லிற்கு மென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது செந்நெலென்றும் சாதியை.

ரு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

சு. கடுந்தேறு உறுகினை-கழதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவி யினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவாயென்னும் வினையெச்சமுற்று.

க. உருத்து எழுந்து உரைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(க) ஊரெரிகவரப் (க௦) போர்சடுகமழ்புகை மாதிரமறைப்பத்(கங) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலியாதென்றது தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத் திரிசொல்; தோன்றலியாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடியிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத்தானென்றுகூறினபடியானும் இதற்கு, 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வெளவினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

கச. ஆயம்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு) புலவுவில்லினையர்க்குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயென்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இனையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இனையர் அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில் நின்றும் பிறர்க்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிறுடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல்; வைகற்பொழுது, இருபெயரொட்டுமாம்.

கௌ. வாழ்வார் - வாழ்பவர்; இடையார். பயத்தானென விரிக்க, கழுவுளாவின் அவ்விடையார்க்குத்தலையனும் அககாலத்துக் குறும்புசெய்திருந்தானெருவன். முன்னர் (கௌ) எயிலெரமது அவர் தனக்கு அரணாகக் கொண்டிருந்த மதிலினை.

கஅ. வேறுபுலம்பதிபாமாகப்பட்டுநதெற்றது அக்கழுவுள் தலை மடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பாநாட்டிலே அந்நாட்டுப்பதி பாமாகச்சென்றெற்றவாறு.

(கஅ) பட்டர்ந்து (உச) திறைகொண்டுபெயர்ந்தியெனக் கூட்டுக.

கக. விருந்தின்வாழ்க்கை - ஈரடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடுகின்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னோதேடி ககிடந்தபொருள். அற்றென வென்றது அற்றதெனக்கருதியென்றவாறு. அற்றதென்பது கடைக்குறைந்தது.

உ௩. பாசம் - பேய்.

உ௪. உரவரையும் மடவரையும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

உ௫. வாழுமோரென்புரி, உம்மை அசைநிலை.

(கௌ) ஆரெயிற்றோடாடுவொலி அதனையுடைய (கௌ) கழுவுள் தலை மடங்குகையாலே (கஅ) வேறுபுலம்பட்டர்ந்து அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யானையொடு அருங்கலம் திறையிடாதம் (கக) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவற்றதெனக்கருதித் தங்கள் (உஉ) மெய்நடுக்க மிக்கு நின்னை அணங்கொக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உ௩) பேய் தான் பற்றினுயிரைவெளவாது தனக்கு அவர் பலியிட்டுழி அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயிரைவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயராநிராயு; இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (அ) உடற்றியோர் (க) கடுதேறு உறுகினைதுஞ்சும் (எ) கூடுகினைத்த இளந்துணைமகாரைப்போலப் (அ) பெருமாடே, அலந்தார்கள்; இனிமேல் உள்ளத்து (உ௪) உரவரையும் மடவரையும் அவரவர் அறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உசு) அவர்களிடத்துசெய்யும் அருளறிந்து அருளாயாயின், (உ௫) நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவா பார்; (உச) சின் ணுழி வாழ்கவெனக் கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப் பகைவர்மேல் அருளிற்சித்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ன. செறிவனை. கஅ. வேற்றுப்புலம்.

கௌ. தலைமயர்ந். உஉ. பராவின்.

(க)

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்

குழாது துணித லல்லது வறிதுடன்

காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்

முன்றினை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து

ரு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து

நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்

பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்

றுஞ்ச லுறுஉம் பகல்புகு மாலை

நிலம்பொறை யொராஅநீர் ஞெமாவந் தீண்டி.

க௦ யுரவுத்திரை கடுகிய வருத்தெழு வேள்ளம்

வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து

ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்

தஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்

பொங்குபிசர் துடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்

கரு மடங்கற் றீயி னனையை

சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நாகீது - செந்தூர் து.

பெயர் - (க௦) உருத்தெழுவேளாம்.

க. இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே; இக லென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க.

அஞ்சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளைத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ந. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட் கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மன்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

ஈ - ண்டிச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

(எ) மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவா யும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. தஞ்சல்-எல்லாவயிரும்இறந்துபடுதல், பகலென்றதுஊழியை, மாலைபென்றது ஊழிமுடிவினை.

க. ஞான அ வெவாதனை ஒருவவெனத்திரித்து ஈணடியென்றதனை யும் ஈண்டவெனத் திரிகக.

க௦. உருத்தெழுவுவா மெவ மது உலலு பிலாயும் ஒருங்கு தான் கொலுங்கருதது உயதுபோலக கோபி, ரதெழுவுவா மெவ மதுவாறு.

இசசிமபபாடு இத்தகு 'உருத்தெழுவுள்ளம்' எனு பெயரா யிறறு.

(க௦) வெளாம் (க௧) ப நதொ மதீப ப ககவெ ரத்திரித்து அதனை (க௧) நுடககியபெ ரிந ம செடியிபவெ மும் வினையெச ததொடு முடித்து அதனை ச கடாரிகழவெ மலு ம தொழி மபயொடுமுடித்து, வெளாம் பரகனகயாடு அ வெள்ளத்தை மாயக்கவேண்டி ச கடாரிகழதீல யுடைத்தான (க௧) நீயெவவுரைகக.

க௧. பிசிரெம மது பிசிருடைய வெள்ளத்தை. நுடக்குதல்-மாயத் தல்.

(க௨) ஞாபிபுபட - அக மறுவருக டத்து (க௧) ம -ங்கமறீயெவ மாறிக்கூடடி, அ வெளாம் ததை மாயத்தற்கு துதித்தாராளிருட நுட தோற் றின பெரியகூடத்தையுடைய வடவைதரிபெ ளவுரைகக. துதித்தர்கூட டத்தை இவன படைத்ததீலவாகு உவமமாக்ககொளக.

(க௧) அம் ராறுபுரையு நினறொழிலொழித்து (க௧) மடங்கமறீயி னனையெவ மாறிக்கூட்டுக. அம் சாறுபுரையுநதொழிலெவ மது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பத்தைசெய்யுந தொழிலெவ மதுவாறு.

(௧௩) நின்னெடுகறுத்தோர (௧) தம் மடம் பெருமையால் (௧) நின் (௧) முன்குடிமுதலவாகு (௧) அறிவுவலியு தத்துரு (௧) சான்றோரையொத்த நின் (௧) குழ்ச்சிப்பண்புடைமை அறிகினிலா, நீதான் குழ்ச்சியுடையயே யன்றிக (௧௧) குருசிலே, நின் உடமறிஞோக்குப போரசெய்யுமிடத்து (௧௧) மடங்கமறீயின் அனைய; அதனையும் அறிகினிலாதலால், அவா தம் (௧) இகலபெருமையானே அஞ்சாராயப படைகோனாத (௨) துணிதலாலது (௧௩) நாட்டைச (௨) சிறிதுமஉடன (௧௩) காலெதிர்கொளாரெனக கூடடி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற் சொல்லியது, அவன குழ்ச்சியுடைமையும் வென்றிசசிமப் பும் உடன்கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. நாடென. ௪. திருசலூறம்.

௫. முதலவரோமபினா. ௬. பிசிருடக்கிய. (௨)

(௧௩) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்குநீ வாயி னலலது நினக்குப்

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே

.....

.....

மருதஞ் சான்ற மலர்தலை வினைவயற்

செய்யு னாரை யொய்யு மகளி

நிரவும் பகலும் பாசிழை களையார்

குறும்பல் யாண் டக் குரவை யயருங்

காவிரி மண்டிய சேய்விநி வனப்பிற்

புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை

கழைவிநிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்

கொல்லிப் பொருந் கொடித்தேர்ப் பொறையின்

வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையு

மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னாள்

யான்சென் றுரைப்பவந் தேரூர் பிறருஞ்

சான்றோ ருரைப்பத் தெனிகுவர் கொல்வென

வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்

யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதும் அது.

பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

*[கூந்தலையுடையமகளிர், ஒண் ணுதலபொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக.

நிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினுந் தன் னிறந்திகழும் பசும் பொ ள்னிகழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று.

உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென் உம்மையை மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.

தெய்வந்தருமம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை உயர்திணை மகளிரென்று முன்னேகூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையரை பாம்; அவர்களை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுமென அமைந்தா ரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

* [ ] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குரியமுலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பலகுரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணிய
தாய அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையையும் புகாரொடையும் காவிரிமண்டிப் புகாரொடவுங்கூட்டுக.

உரைப்பவுமென்ற மமை தாமே அழியக்கடவதனை யாம் சொல்
லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. நிறகுமென்ற உம்மை அசைநிலை. 'சான்
ரோர்.....கொல்லெ' என்றதாயின, கருதினென ஒருசொல் வரு
வித்து அதனைக் காண்குவல்லென்றும் விளையாடுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்ல, பூழியாமெம்மதை, கொல்லிப்
பொருந், பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளையும் ஜணமையும் கைவண்மை
யும், உலகத்துமக்கா லாவககடந்தன; அவனெடு மாறுபடுவது நுமக்கு
உறுதியனநென்ப பன்னா பாடி சொல்லவும் தேற்றமில்லா; தேற்றாயி
னும் உலகத்து மதிப்புடைய சாடரோ கொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக்
கருதின் அவர்சொல்லாவிடத்தும் அவர்கா மறிமருண்டதுவெகாண
நின்றேன்; ஆகலான் நிர பெருமையை அவர்கட்கு யாங்கு உரைப்பே
னென வருந்தாநின்றேன் யார். இஃது எ ிறுவதுகுறை; இதன் அறிந்து
நீ அவர்பால் அருளவேண்டிவெல்ல வினமுடிவுசெய்க.

இதனஞ்சொல்லியது, அவன வென்றிக்கு அடியாயிய செலவழும்
ஆணமையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன வென்றிச்
சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) நீயாயின.

சேய்வரி.

ஒப்புமகளிர்.

யாளுசென்று.

(ங)

(எசு.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது

வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பச்

சாயறல் கடுக்குந் தாழிருந் கூந்தல

வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்

ரு கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்

பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்

வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்

தெரியுநர் கொண்ட சிறுதுடைப் பைம்பொறிக்

கலைமரங் கடுங்குந் கவலைய மருப்பிற

கா புள்ளி யிரலைத் தோலா னுதிர்த்துத்

திதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற

பருதி போகிய புடைகளை கட்டி

யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைதது வல்லோன்

- குடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
 கரு விசம்பாடு மரபிற் பருந்தா நளப்ப
 நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நறறோ
 ளொடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
 லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
 சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
- உ௦ காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
 வீறுசால் புதல்வர் பெற்றனை யிவணர்க்
 கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
 வன்னவை மருண்டனெ னல்லெ னின்வயின்
 முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
- உரு வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
 தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென
 வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
 கூறின பெருமரின் படிமை யானே.

இதிலும் அது.

பெயர் - (கசு) நலம்பெறுதிருமணி.

க. கோவிகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக விதிக்கேட்
 டல், படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்கள்.
 ஓடியாதென்பதை ஓடியாமலெனத் திரிக்க.

(உ) வேட்டையென்றதனை விளையெச்சமுற்றாக்கி அவ்விளையெச்
 சத்தினை (உஉ) அருங்கடலிறுத்தவெனும் விளையாடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

ச. வேறுபடுதிறு - இவனுக்குக்கூறியகுணங்களால் அவளின்
 வேறாகிய பிழ்தேவி யென்றவாறு.

திருவினென்னும் இ. 1, அசைநிலை.

(சு) வாழியென்னும் விளையெச்சத்தினைச் (கசு) குடுநிலையுற்றென்
 னும் விளையாடுமுடிக்க.

எ. வரையென்றது, பெருமையை. குறும்பொறையென்றது
 அதனை அணைந்த சிறுபொற்றைகளை.

அ. தெரியுந்கோடல் - இலக்கணக்குற்றமற ஆராய்ந்துகோடல்
 பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற் (க௦) புள்ளி
 யிரலையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறுகக்கொள்க.

கூ. கவலையவென்றும் அகரம் செய்யுள் விகாரம்.

கக. பாண்டிபென்றது, வட்டமாக அறுத்ததோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது, வட்டமாகப் போய் அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (சு)முத்தம் (கக) பாண்டி (கஉ) புடைகிளைகட்டி யெனக்கூட்டி அருங்கலத்தினையும்முத்தத்தினையும் அத்தோலி விளிம்பிடுவ இனமாகக் கட்டியெனவுரைக்க.

கங. எஃகுடை இரும்பி உராமத்தென்றது ஈர்மைவாயு புடையகருவிக ஈரம் அத்தோலுடையாயும் தொழிலக ஈரமாம் செய்தமைத் தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதனை அமைப்பவொத்த திரிக.

(கங) வல்லோனாலெவிரித்து வல்லோனாய் நித்தேவி (கச) படு தல் நிலையுறுதலாலென்க.

கங. வல்லோன்- யாகம்பண்ணுவிக்கவல்லவ.

கச. தோற்றமென்றது, தோற்றமுடைய அத்தோலினை.

(ச) திரு (க௭) ஒண்ணுதல் (கச) தோற்றம் (சரு) பருநூ றளப்பச் (கச) நடுநிலையுற்றுக் (க௭) கருவில் (உ௦) அரசு தலை போகிய வெனக்கூட்டி நின்றேவியாகிய ஒண்ணுதல் அவ்வாறியுத்ததோலினைப் பருநூறுதற்குட்படி திருமையால, அவளாகருவிடுவிரும்பு அரசு தலை க்குவேணிவெனவெல்லாம் குறையற்றவெனவுரைக்க.

கசு. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாராலினுவே நல்ல தென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிதப்பாளே, இதற்கு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று பெயராயிற்று.

கஅ. எண் இயல் முற்றியென்றது நிக்காரிரம்பியொன்றவாறு.

பாரதிவென்றது இம்மையறிவு மறுமையறிவு; பெரியகறிவொன்றும் அமையும்.

உக. பெற்றனையென்றது வினையெச்சமுற்று.

உச. நரைமாதாளனென்றது, புரோகிதனை.

(உச) நரைமாதாளனைக் (உஅ) கூறினையென்கூட்டி, அவனைச் சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, யாட்சிமையுடைய குணங்களை. எச்ச மென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உசு. தெய்வமென்றது, தம்மால்வழிபடப்படுங் தெய்வத்தினை.

(உக) தவமுடையோர்க்கென (உஅ) சொல்லியென்க.

உஅ. கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ. வேறுபடுகின்றதேயென்றது, துறந்துபோயிருக்கும்காட்டினை.
பெயர் - அந்நரை முதலானைக் காட்டிலே பெயர்வேண்டி.

(உஉ) செருப்புக்கள் எழுப்ப, (உ) வேட்டையென்றும் (உக) பெற்றனை
யென்றும் நீ செய்தபாடுக்காகாகிய (உஉ) அவர் எவையிற்றிற்கு யான்,
மருண்டே எல்லேன்; நீட்டி எல்லவழி (உஉ) முழுவித்துநின்ற நரைமூ
தானை (உஅ) நின்பாடிமயமாநே (உஎ) இல்லறவொழுக்கினை ஒழித்துத்
துறவற வொழுக்கிலே செல்ல (உஅ) ஒழுவித்தனை; அவ்வாறுசெய்வித்த
நின்போரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான் மருண்டேனென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவர் எல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல்
லறிவுடைமையும் கூறியவாராயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தெரிபுகொண்ட. உரு. வணமையுமாண்மையும்.

க0. தோலுனெறித்து. உஎ. வேறுபுல.

கசு. நடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுவ.

உசு. முதிதுணர்ந்தொழுகும்.

(ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்கனி றடே
மரும்பொறி வயமா னனையை பலவேற
பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய
வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து

ரு நின்வழிப் படாஅ ராயி னெனமிக்
கறையுறு கரும்பின் நீஞ்சேற் றியாணர்
வருநர் வரையா வளம்பீங் கிருக்கை
வன்புலக் தழீஇ மென்பா றேறு
மரும்பைற வினைஞர் புலலிகல படுத்துக்

க0 கள்ளுடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்
வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைக்
செந்நெல் வல்கி யறியார் தத்தம்
பாடல் சான்ற வைப்பி
குடிட னுடல் யாவண தவர்க்கே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (சு) தீஞ்சேற்றியாணர்.

டு - சு. செலமிக்கு அறையுறு கரும்பெய்தது நெல்லின்கண்ணே
அந்நெல்லெருக்கி மிக எழுந்தமையோடு அரக்கலுற்ற கரும்பெய்தவாறு.

இனி, அந்நெறு கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நொருக்கினமை
யால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அடுத்த கரும்பெனினுமாம்.

சு. தீஞ்செறு - இனிப்பாகு. யாணரெய்தது அத்தீஞ்சேற்றது
இடையறவீரமையை.

இச்சிதப்போ, இதற்கு, 'தீஞ்சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(ந) பொதைய, (உ) புலிகொன்று களித (உம்) வயமான்
அனையை; அதனால், (சி) வேடதரும் வேளிரும் பிறரும் நின்றுக் கீழ்ப்பணி
ந்து தமக்குரிய (அ) மென்பாலகோறுமிருந்துமு பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப
(று) விளவழியொழுக்காராயின், அவாகா (கக) வெள்வாருமுதகொளளுடைக்
கரம்பையாகிய (அ) வர்பாலினே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்பிலினைந்த
வெள்வாரு உண்பதாழித தாம் பண்ணண்ணும் (கஉ) செந்நெல்லெருசி
உண்ணகலிடையாதபடி மிடிபடுகிறார்; (கச) தத்தநாட்டினை ஒருங்கு
ஆளுதல் அவர்க்கு யாவணதெய்வியேழுமுடிசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவ்வெருதிச்சிதப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தரீ இயமெப்பால். கக. கலனுடைக்கரம்பை.

சு. புலவிகலபடுத்து. கஉ. அழியாருடா. (று)

(எசு.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயர்த்

தொளிறுவாண் மன்னர் ததைநிலை கொன்று

முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்

பெருங்கட னீர்திய மரம்வலி யுறுக்கும்

டு பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொரீஇப்

பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி

யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்

கீத நண்டா மாசித றிருக்கை

கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டி

க0 கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்

பல்விதை யுழவிற் சில்லே ராளர்

பணித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்

கழுவுறு கலிங்கந் கடுப்பச் சூடி

யிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ
கரு மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோயே

இதுவும் அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிநக்கை.

சு. கடலநீந்தியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிநக்கையென்றது பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாக்களை வரையாது அளவிதக்கக்கொடுக்கும் பாசரையிருக்கையென்றவாறு.

இசசிதப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிநக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(க0) தண்டளிசொரிந்தென (கக) ஏராளர் (கசு) கதிர்த்திருமணி
பெறாஉம் (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெய்தலானோ ஏராளர் உழுதுவினை
த்துக்கோடலையென்றி உழுத இடங்களதோறும் ஒளியையுடைய திருமணி
களை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வுரைக்க.

கக. பல்விதை உழவின் சிலலேராளரென்றது பலவிதையுழுவாற்
பெரியராயிருப்பினும் தம் குலத்தானும்ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற
வாறு.

சின்மையை, சின்னாலென்றதுபோல ஈண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியல (கங்) கழுவுறுகலிங்கம் கடுப்பசூழித்
(கசு) திருமணிபெறாஉமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழுவுறுகலிங்க
மொப்பச் சூழிக்கொண்டிநின்ற திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாடுகிழவோய, (உ) மன்னர் (க) பெருஞ்சமம் ததைய எஃ
குயர்த்து (உ) அம்மன்னர் பலர் கூடிச்செறிந்த நிலைமையைக்கொண்டு (ங்)
அருந்துறைபோகிக் (சு) கடலை நீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுசேராது வலி
யுறுக்கும் (ரு) பண்டவாணிகரைப்போலக் (சு) கைத்தொழுதியின் (ரு)
புண்ணை ஒருவுவித்து (சு) வலியதுயரைக்கழித்துப் போரிடத்துவினையிலிருத்
தலே வினோதமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோர்வாழ்கலிப் பின்னும் இரப்
போர்க்கு (அ) ரதலின்மாறாத மாசிதறிநக்கையைக் (க) கண்டுபோவேன
வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிறப்பும் கொடைசிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. பண்ணியவினைவர்.

(சு)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய

னென்றனி ராயி னுறுசெல் வம்பலிர்

மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்

கொன்றுதோ னோச்சிய வென்றூடு துணங்கை

டு மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற்
பிண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணினீரே விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்

30 சேண்பரன் முரம்பி னீர்ப்படைக் கொங்க

ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்

யானே காண்பலவன் ருனை யானே

துறை - உழிநெயராவம்.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர்-(சு) வென்றடுதுணங்கை.

ங. மனபதைபெயரெவன் தது படைகெட்டோடவென் தவாறு.

ங - ச. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென் தது அரசரைக் களத்
திலே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்றென் தவாறு.

(சு) கொன்று தோளோச்சிய (டு) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம்
முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி இப்பொழுது இவர்கள்
த்திற் பட்டுக்கிடக்கின்றவீர்பிணமென அவ்வீரசெய்தியை அவர்பிணத்
தின்மேலேற்றிச் சொல்லியவாறுகவுரைக்க.

(சு) வென்றடுதுணங்கைப் (டு) பிணமென் தது ஊர்களிலேயாடும்
துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றமுன துணங்கையையுடைய பிண
மென் தவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வென்றடுதுணங்கை' என்று பெயரா
யிற்று.

டு. நீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொளக.

எ. எண்ணிறேவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

அ. கந்துகோளீயாதென் தது வினையெச்சவினைத்திரிசொல்.

க. சாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கக) செலவென்னும்
தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க.

க0. ஈர்ப்படை.....

(உ) வம்பலிர், (க) பொறையன் எனப்பெரும்படையன் (உ) என்ற
னிராயின், (கஉ) அவன் தானையிடத்துத் (க) தேரும் மாவும் மாக்களும்
(எ) எண்ணக்கருமையின் எண்ணிற்றிலன்; ஆயின், (கஉ) அவன் தானே
யின் யானேதான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன்;
[கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல] (கக) ஆபரந்தாலொத்த செலவிற்ப

பல (கஉ) யானையை அவ் பஞ்சையானே காண்பவனைக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைப்பெருமை பிறழ்புக கூறியவாறுயிற்று.

இப்பாடழகு பொதுப்படப் படைப்பெழுச்சி கூறியதன் உழிஞையரவமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காத்து நொச்சிநீறிற் போரகுவித் தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தாற் அறிந்துபோலும்.

(13 - ம்.) (ரு). தெய்வயாழின்.

(எ)

(எ.அ.) வலம்படு முரசு நிலங்குவன விழுஉ
மவவெள் ளருவி யுவவரை யதுவே
சில்வனை விறலி செலகுவை யாயின
வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து

(ரு) மெலவியுன் மகளி ரொல்குவன ரியலிச்
கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு துவலப்
பல்பய நிலையு கடறுடை வைப்பின்
வெலபோ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்
விவபயி விறும்பிற நகரீர் தூறி

க0 பேள மன்ற பிறழ்நோக கியவ
ரோடுறு கடுமுரண் கிமியச் சென்று
வெம்முனை தபுத்த காலேத தநநாட்
டியாடுபரந தன்ன மாவி
ரூபரந தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - வறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் நூக்கும் அகம்.

பெயர் - (க0) பிறழ்நோக்கியவர்.

உ. அவ்வொளருவி - அழகிய வெள்ளருவி. உவவரையென்றது உவவெலையென்றவாறு. அது வெண்பது அம் மலை யென்னுஞ்சுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (அ) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (க) கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறும் துவலப் (எ) பல்பயன நிலையு கடறெனக்கூட்டி, கிளிகடிமகளிர் நிலவனுமையானே மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு தாமரையரிந்து பின் கிளிகடிதொழிலை மேவுதலை யுடையராயப் புறவின் புனம்

ககோறும் கிளிகழ பாடலேதுவ ட பலபாங்களு மிடல்பத த முலையெ ள்மை ர வுரைக்க.

(6) வைபுரி (7) திபெ ௧௩௧௮ கி.

(௮) துடவர்காகும் (9) இ அம் புகழ்ப் புக.

க. விபுலிபுரம்பு - 1௩௧௮ கி.

க0. பிதழ்நோகியு (1) பத தம் தி பிபுலியாபுர மாறறா படைத்தோறததின் ஸெய்யா டோககாது படுத்த தம் பித்தம் கோட்டி யும் பலபட பிதழ்நோகும் பலகாபாடிய பலயியமுன் பாலவதவாறு.

இசசிதப் பாளே, இதற்குப்பிறழ்நோக்கியவர் எவறுபெயராயிற்று.

(கந) மாவினெடுநெடுநா டி விரித்து, (க2) முனதபுத்தகால மாவி னெடு (க3) ஆபரத்தா யானையோவ ள்வுரைக்க.

(4) சிலவ லாவிறி, செருகையாபி ள், (5) பா டியோனகுளறு (௨) உவ்வெலையில் வெளாருநியு ய அதுவொ மாறிக டட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாசொல்லியது, தவ்வொ ள்சிசுற்றுபுகுக தியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ச. இத்தட்டாமரை. க0. (எய்யமரை.

க. உட்புரித்தகா.

(அ)

(எசு.) உயிர்போற றலையே செருவக தானே

கொடைபோற றலையே யிரவலர் நடுவட்

பெரியோர்ப் பேணிர் சிறியோரை யளித்து

நின்வயிற பிரிந்த நல்விசை கனவினும்

நு பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற

படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்

தோளிடைக் குழைந்த கோதை மாற்ப

வனைய வளப்பருங் குரையை யதன

னின்னெடு வாரார் தந்நிலத் தொழிந்து

க0 கொல்களிற நியானே யெருத்தம் புல்லென

வில்குலையறுததுக் கோலின் வாரா

வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ

ரசவா வழைப்பக் கோடறுத தியறறிய

வணங்குடை மரபிற கட்டின்மே விருந்து

கந தும்பை சான்ற மெய்தயந் குயக்கத்து

நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

Dr. J. ANUPADHYAY
S. NATHAIYAR LIBRARY
KANNAYUR, MADRAS-41

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சவரு மரபிற்
கடவு ளாயிரையி னிலைஇக்
கேடில வாக பெருமரின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் நூக்கும் அது.
பெயர் - (கங்) நிறம்படு குந்தி.

சு. பிரிந்த நின்வயி ள்நலலிசையெனககூட்டுக.

பிரிதல் - தனனைவிட்டுத் திக்குவிதிகுக்களிலே போதல்.

(சு) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துரைக்க.

க. நின்னொடுவாரார் தநிலத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு
நின்னொடு ஒழுகாநிறுத்தலையன்றித் தநிலத்திலே வேறுபட்டுநின்றென்ற
வாறு.

(க0) யானையெருத்தம்புலலென (கக) விலகுலையறுத்துக் கோலின்
வாரா (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப்
பின்பு தாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழிகுதுமெனச
சொல்லித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தம்புலலென விலலின் நாணியையறுத்து
நின்செங்கோலவழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

கங். அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல்.

(கரு) தும்பை சான்ற மெய் தயங்கு உயக்கத்து (கக) நிறம்படு
குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைநுடியதற்கேற்பநின்று பொருதலாற்
தலையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஓய்வினையுடைய நிறங்களைத் திற
ந்துவிட்டகுருதியென்றவாறு.

அல்லாத இடங்களிற் குருதிக்கொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க
ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பாளே, இதற்கு 'நிறம்படுகுந்தி' என்று பெயராயிற்று.

(கங்) கோடறுத்து இயற்றிய (கசு) கட்டின்மேலிருந்து (கக) நிறம்
படுகுருதி புறம்படினல்லது (கௌ) மடையெதிர்கொள்ளாக் (கஅ) கடவுளென
க்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில் கொடுவநதிட்டதன்மேலிருந்து
அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பலியுண்டாயினல்லது பலிகொள ளாக் கடவு
ளெனவுரைக்க.

(கசு) கட்டின்மேலிருந்தல்லது (கக) குருதிபுறம்படினல்லதென
அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

கஅ. கடவுளென்றது அவனான் இவ்வாறு வழிபடும் கொற்றகவையை
அயிரை - அக்கொற்றகவையெவ்வொருமுலை.

(எ) கோதைமார்பு, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ) இரவலர் நடுவன்கொடைபோற்றலை; (ங) பெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரை அளித்தி; (அ) அனையநின்றுணங்கர் அளப்பரியை; நீ அவ்வாறெழுந்தலாம் (ச) பிரிந்த நின்வயின் நல்லிசை இனிக கனவிலும் (ரு) பிறர் மச்சுதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (கக) பெரும, அவ்வாறுகியநின்புகழ் (கஅ) நிலைஇ நின்னிடத்துக் கேட்கலவாகவென மாறிககூட்டி வினேழுமுடிவுசெய்க.

அ. 'அனையவளப்பருங்குரையை' என்றது (ங) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னோ நிற்கவேண்டுதலின், மாறியிற்று,

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பலகுணங்களும் ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. பிறந்த. க. வாராரின்னிலத்தெனின்து.

அ. அனையையளப்.

(க)

(அ.௦.) வான்மருட்பிற களிற்றியானை

மாமலையிற் கணங்கொண்டவ

ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்

கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்

ரு சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்

ரொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்

புண்ணுடையெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்

பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா

ளொடிவி நெவ்வ ரெதிர்நின் னுரைஇ

க௦ மிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென

வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ

வனையை யாகன் மாறே பகைவர்

கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்

கடும்பரி நெடுந்தேர் மீயிசை நுடங்குகொடி

கரு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்

நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்

தொலையாக் கற்பனின் நெம்முனை யானே.

துறை - வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்,

தூகீது - செந்தூரத்தும் வஞ்சித்தூகீதும்.

பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

உ. கணங்கொராவெனத் திரிகக. அவரெனது பகைவரை.

எ. புண்ணுடை எறுழத்தோனெரதது எப்பொழுதும் பொருது புண்ணுருச வலியுதோனெரதாறு.

இசசிதப்பாரே, இதற்குப், 'புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்' எனது பெயராயிற்று.

க௦. புரவெழிமதோற்கெ தது கொடையேற்றிருக்கின்ற அவ னுக்கெனறவாறு.

(கசு) கொடி (கடு) சோபதலெரததலை எழுவாயும் பயனிலையு மாகக்கொள்க.

(கஎ) பிள்தெம்முனைப் (கடு) பு வரையானென மாறிக் கூட்டுக.

(கஎ) தொலையாககர, (கக) நெனவீரராகிய உயர்ந்தோர் நின் தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) கற்றியாரான (உ) மலையிற கணங் கொளாராகிறத, (ர) மு எம் (ர) கடினமுழங்காநிறக, அவையிறதை ஸன் மம மதியாதே நின்றொடு (க) உழவிய தெவ்வராகிய அவர் எதிரின்ற பெயரா (க) இப்புரபெழிமதோ றுக்குத் திறையைப்பிடுகவெனச் சொல்லி நின்னைப் (கக) பரவுமபுழ நீ (கஉ) அதற்கேற்ற தாமையையுடையையான படியானே (கஎ) நிபதெம்முனை (கடு) பு வரையில நி (கஉ) பகை வர் (கசு) தோமியைக்கொழி (கடு) கொள்கருநிததுத்தோன்றல யாவ தெவர்கூட்டி யின்முடிபெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவர் கொடையெறிதுபொடுபடுதது வென் றிசசிதப்புக கூறியவாறு.

(கஎ) தெம்முனைப் (கடு) புரவரை (க) பகைவரை (கசு) கொடி (கடு) சோபத யாவதெனஎடு துறாரி னையதோலறக கூறிய அத னை, வருகிததுறை பாடாளுநர்

முரையா புறமயும் உருவையாய வடதமையானே, வருகிததுக்கு மாயிற்று. (க௦)

இதன்பதிகதவக கொல்க்கூற்றமெரதது, கொல்லிமலையைச் சூழ மலையுடைய நாட்டின.

நீர்காநீரிசையெ தது, அநாட்டு நீராமிக மலையின உசனியை. நொச்சிதநதெற்றது தகநீர் மதிலை கைக்கொண்டெனறவாறு.

(பதிசும.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு

வேளாவிக்கோமான் பதுமன் நேவியின்றமகன்

கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீயிசைப்

பல்வேற் றானை யதிக மாணை
 தீருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று
 மூரசுங் குடையுங் கலனுங்கொண்
 மொசால் சிறப்பி னாடுகளம் வேட்டுத்
 துகடர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்
 தகடே ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொழையை

மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.
 அவைதாம்: குறுந்தாண்டூயில், உருத்தெழுமெள்ளம், நிறந்திகழ்
 பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேற்றியாணர், மாசிதறிருக்கை,
 வென்றாடுதுணங்கை, பிறழ்நோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்
 னுடை யெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில: தாணம் கோயிலாளும் புறம்போந்துவின்று
 கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மின்னு காணம் ஒன்பது நூறுயிரத்தொடு
 அரசுகட்டிந்கொடுப்ப அவர் யாள் இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சுப்
 பூண்டார்.

தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றி
 ருந்தான்.

எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

- (அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிரப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சு
லகலிரு விசம்பி னதீர்சினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசம்படையு நிவந்து
- ௫ காலே யிசைக்கும் பொழுதொடி புலம்புகொளக்
கனிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத் திறுப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
- க௦ மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமா
ரிடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப
- கரு நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நீழல்விடே கட்டி
கட்டளை வலிப்பரின் றானை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
- உ௦ சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மார்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுஞ்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
- உரு பெருவாய் மலரொடி பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் காந்த வண்டிபடி துப்பி
னெடுங்கீ ரோது யொண்ணுத லணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப்

ஊ பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் நிருமுகத்து
மாணிழை யரிவை காணிய பொருநாட்
பூண்க மாளரின் புரவி நெடுந்தேர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தாவெதிர்த்து பெரு வுத் தாவின் மள்ளரொடி
ஊ தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டி
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நிற்பெருந் தோட்கே.

துறை - முல்லை.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (கக) நிழல்வருகட்டி.

உ. கமஞ்சூல - மேகங்கள்; நிலைநாத நுலுடைமையின், மேகங்
கள் கமஞ்சூலெனப்பட்டன.

ச. சிலையொடுகழறினொ ஓடு விரிகக;சிலை - முழங்குதல். கழறல்-
இடித்தல். நிவந்து விசம்பு அடையுமென மாறிககூட்டுக; விசம்படைதல் -
மலையிலேபடந்தவை எழுந்து விசம்பை அடைதல்.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்
கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாரிந்த
வென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (க) வயவர் (கச) வியலதைக்கொட்பவென
முடிக்க.

க. வாயில் கொள்ளா மைநிறைரென்றது தமக்குக் காவலடைத்த
இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு, வாயில் - இடம்.

கஊ. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(கஊ) கங்குலிலும் (கச) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள் பிணி மீ கையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணித்த
அத்தோள்மீது உளவாகிய கைகையுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதலவேடகையரென்றது தாம் எடுத்துக்கொண்ட போர்
முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு. நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றியென்றது நாட்டை
அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து உண்டாய்ச்சென்ற
கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கசு. அழல்வினையமைதல் - ஓட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நீழல்விடுகட்டி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. கட்டளைவலித்தல் - இன்னார் இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல். தானேக்குதலியென விரிக்க.

(உ0) சாறு அயர்ந்தன (உக) தீம்பிழியென முடித்து விழாக் கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுரைக்க.

(உ0) காரணி யாணர்த் (உக) தூம்பென்றது கருமையைப்பொருளின அழகிய மூங்கிற்குழாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிடி-பச்சிலை. மகிழ்ந்து-விரும்பிச்சூடியென்றவாறு.

உசு. மின் உமிழ்த்தன்ன சடர் இழையென்றது மேகம் மின்களை உமிழ்த்தாற்போன்ற சடர்களைபுடைய இழையென்றவாறு.

(ரு௩) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (ரு௪) தஞ்சாவென முடித்து, நின்றோடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு நின்றமுன்னேவந்து வழிபட்டுநிற்றலைச் செய்யமாட்டாமையால் தஞ்சாதவெனவுரைக்க.

ரு௪. தூ எதிர்த்து பெறாஅத் தா இல மள்ளரொடென்றது முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெறாத வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(ரு௪) மள்ளரொடு (ரு௬) தஞ்சாவென முடிக்க.

(கஅ) அண்ணல், (ரு௧) மின் அரிவைகாணிய (ரு௨) நின்றோர் (ரு௧) ஒருநாட் (ரு௨) புரவிழைப்பதாகவேண்டும்; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேண்டிவதில்லை; அதனானே (ரு௧) தஞ்சாவேந்தரும் தஞ்சாவார் களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (ரு௨) பெருந்தோட்கு விரந்துமாகவேண்டும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனரிவை கற்புமூலையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை மூலையாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. துடங்கல். ரு௨. புனைவினைநெடுந்தோர்.

உ௨. காந்தக்கண்ணி. ரு௪. தூவின்மள்ளரொடு.

உ௩. வண்டுபடுகதுப்பின். (க)

(அ௨.) பகைபெரு மையிற் நெய்வஞ் செய்பவாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டோப்

- பல்கொடி துடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைந ில் யானை
ரு கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டிபடு சென்னிய பிடிபுணர் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யறுப்பத்
தேர்கொடி துடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
க0 மின்ன வைகல் பன்னா ளாகப்
பாழக் காண்கு வந்திசிற பெரும
பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்
கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
ரு புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொந்தீர்வண்ணமும்.

தூக்கீது - செந்தூக்கீது.

பெயர் - (சு) வ்ணைநவல்லியானை.

க. பகை பெருமையிற் தெய்வம் செப்பவென்றது நின்மனத்து
அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நின்பகைவர் நின்னையஞ்சித்
தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தமசுருக் காவலென்று சொல்லவென்ற
வாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டுவென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை
யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(ங) பல்கொடி துடங்கும் (சு) யானையென முடிக்க.

ச. வினை நவில யானையென்றது முன்பே போர்செய்தபழகி
யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வினை
நவல்லியானை' என்று பெயராயிற்று.

(சு) பிடி புணர்ந்து இயல்வென்றது (சு) அவ்வினைநவல்லியானை (ரு)
கடாம்வார்ந்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அசசினத்திற்கேற்பப் போர்பெறைய
யிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியையப்புணர்க்கையான்
அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழ்மென்று அறியாமையின், குதிரைகள் கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி துடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடிதுடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல் (எ) மரஉ உறுப (அ) துடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தினையும் (க0) பன்னாக்கவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

க. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசதையிருக்கின்ற நாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென்ற பதனுட் போர்த பொருணமையொடு முடிக்க.

க-க0. நீடுநாளிருக்கையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

க0. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசதையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-ந. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத் தானையென்றது பகைவர் போருட் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்நதென்பதனைப் புகன்றுபுகழ்வெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கச) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (கந) சான்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கசு) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ)கட்டிவிடத்தே (க) நீடுநாளிருக்கை (க0) இன்னவைகலதான் பன்னாள்படியானே (கசு) நின்றனைப் (கக) பாடிக் காண்குவநதெனெனக்கூட்டி வினையுமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசைநிப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ந. முன்பிற்செல்வர். (உ)

(அந.) கார்மழை முன்பிற் கைபரிந்தெழுதரும்

வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்

கொல்களிறு மிடைந்த பஃரோழ் ரோமுதியோடு

நெடுந்தேர் துடங்குகொடி யவிர்வரப் பொலிந்து

நு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே

யின்னா தம்மவது தானே பன்மா
நகடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தருஉரின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்ந்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே,

துறை - தும்பையாவம்.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - (ந) பசுறேற்றெழுதி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குசூலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (ந) தோல்களையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பார், இதற்கு, 'பசுறேற்றெழுதி' என்று பெயராயிற்று.

சு. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(ரு) நினைக்காண்பார்க்கு லின்படைசெல்கின்றசெலவு (க) மழைக் குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்கு சூலைந்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (ந) களிறுமிடைந்த பசுறேற்றுகிடுகின் தொகுதியொடு (ச)தேர்களின் துடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது; அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (சு) அதுதான் இன்னது,மார்க்கெனின், (க) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க. இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போர்ப்ப. டு-எ. பன்மா, ணடு.

சு. அம்மதானே.

(ந)

(அச.) எடுத்தே நேய கடிப்புடை யதிரும்

போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதீர்ந் தாங்குக்

கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீனி

துதலணந் தெழுதருந் தோழினவில் யானைப்

ரு பார்வந் பாசறைத் தருஉம் பல்வேந்

பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய

மன்பதை சவட்டிங் கூற்ற முன்ப

கொடிதுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா

பன்மா பரந்தபுல மொன்றென் மெண்ணது

க0 வலியை யாதனந் கறிந்தன ராயினும்

வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்
 கான்முனை மூங்கிற் கவர்கிளை போல
 வய்தல்யா வதுநின் னுடற்றி யோரே
 வணங்க லறியா ருடன்றெழுந் துரைஇப்
 கரு போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து துவல
 நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலின் டழுவத்து
 முனைபுகல் புகல்விந் மாறா மைந்தரொ
 மிருமெறி வரையிற் கனிதுநிலஞ் சேரக்
 காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
 ௨௦ குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
 காலே மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
 விண்டு முன்னிய புயனெடுங் காலேக்
 கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
 பல்சூர் புள்ளி னெலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (சு) நோழினவீல்யாளை.

(க) எடுத்தேறு ஏவிய (௨) முரசுமென முடிக்க.

(க) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது. புடையானென உருபுவிளக்க.

ங. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின் அதிர்ச்சி யிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

ச. தொழில நவில யானையென்றது* போர்க்குரியயானையென்று எல்லாராலும் சொல்லப்படுகின்ற யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'நோழி னவீல்யாளை' என்று பெயராயிற்று.

(ரு) பார்வற்பாசறை (சு) யானை (ரு) தருஉமென மாறிக்கூட்டி மாற்றாதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யானைகளைக் கொண்டுபோது மென்றவாறு.

எ. சவட்டுதல் - உருவழித்தல்.

க. பரந்தளவென்பது பரந்தவெனநின்றது.

கஉ. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

(கஉ) முனை மூங்கிற் (கக) களிற்று (கஉ) கால் கவர் கிளைபோல (கங) நினைஉடற்றியோர் உய்தல்யாவதென மாறிக்கூட்டி, முனையானமூங்கி லிற் களிற்று காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகிளை உய்யாதனமே; அஃது அழிந் தாற்போல நினை உடற்றியோர் உய்தல கூடாதெனவுரைக்க.

கரு. துவலவென்றது படையையுற்றுப் போர்செய்கவென்று சொல்லவென்றவாறு.

கசு. நோய்த் தொழில் மலைத்தவென்றது நோய்த்தொழிலாகிய போரை ஏற்றுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டமூவமென்றது, மாற்றர்படைபரப்பினை.

கசு. காஞ்சிசான் தவென்றது நிலையாமையமைந்தவென்றவாறு.

உ௦. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(கக) செருப்பலசெய்து (உ௦) குரைத்தவெனமுடிக்க.

உக. காலமாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது உழவுத்தொழிலின்முதலாய தொழிலகனைச் செய்வித்தென்றவாறு.

(உங) கலசேர்பு மாம்பழை தலைஇயென்றது, (உக) பண்டு ஒருகாலம் பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயி எடியல நெடுங்காலம்பெய்யாத நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கலசேர்ந்து மழைபெயயவென்ற வாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலைபவெனத்திரிக்க.

(சு) பூழியர்கோவே, பொறைய, (எ) முன்ப, (சு) பகைப்புலத்து (அ)-ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா; (க) பன்மா பரந்தன; ஆகையால், பகைப்புலம் நமக்குவெலற்குஅரியதொ ரெனாறு எண்ணாது (க௦) நீ ஆண்டு வல்லுறையானபடியை முன்பு அறியாது (கங) நினைஉடற்றியோர் இன்று போர்செய்துஅதனை (க௦) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்றொடு (கச) உட ன்று எழுந்து உரைஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நினை வணங்கல அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (கஉ) முனைமூங்கிலிற் காலகவர்கிளைபோல அழிவ தல்லது (கங) உய்யவுக்கருதுவது யாவது? (உஉ) நெடுங்காலம்பெய்யாத (உங) மழை பெய்தவழிப் (உச) பலகுரலையுடைய புள்ளி ஒவியெழுந்தாற் போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுகின்று (கங) அவ்வுடற்றியோர் (கசு) வேலீண்டு அழுவத்துச் (கக) சான்ற செருப்பலசெய்து நின் (உ௦) பல படைக்குழாம் ஆரவாரிக்கின்றிருப்பினை யாம் இனிதுகண்டெமென மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கச) 'உடன்றெழும் துறாஇ வணங்க லறியார்' என்பது (க௦) 'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாவிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(19 - மீ.) கூ. புலமென்றெண்ணுது.

(ச)

(அரு.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
பொன்னவர் புனைசெய விலங்கும் பெரும்பூ
னென்றாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமா
னிட்ட வெள்வேன் முத்தைத் தம்மென

ரு முன்றினை முதல்வர் போல நின்று
திஞ்சனை நிலைய திருமா மருங்கிற்
கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணேடுவரைச்
சூடா நறவி னுண்மகி ழிருக்கை
யரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய

கரு மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி
னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி
னனவிற பாடிய நல்லிசைக்
கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (எ) நாடுகாணேடுவரை.

ங. ஒன்றாப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப் பொருந்தாத
மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள், இரண்டாவது விகா
ரத்தாற் றொக்கது.

ச. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென.

முந்தை, முத்தையென வலித்தது.

(ரு) முதல்வர்போல (கூ) அறம்புரிந்துவயங்கியவென முடிக்க.

கூ - கரு. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்கையெனனது மறம்புரி
யென்றது, அறத்திற்கு இடையீடுபடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு அவ்வறக்
கொள்கை மறத்தொடு பொருந்துமென்றற்கு.

எ. நாடுகாண் நெடுவரையென்றது தன்மேல்ஏறி நாட்டைக்கண்டு
இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஓக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணேடுவரை' என்றுபெயராயிற்று.

அ. சூடாநறவு, மதுவிற்கு வெளிப்படை.

(கரு) கொள்கையைப் (கஉ) பாடியவென இரண்டாவது விரித்த
முடிக்க.

(கஉ) நனவிற்பாடியவென்றது (க௦) வயங்கிய செந்நாவினும்
(கக) உலிலைகூராக் கவிலையில் நெஞ்சினும் மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்ற
வாறு.

(கங) கபிலனென்ற தொடைக்கேற்ப (கஉ) நவிலப்பாடியவென்பது
உம் பாடம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொதை (ங) சென்னியர்பெருமானுடைய (க) நாடு
கன்பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டுதருது (ங) அச்சென்னியர்பெருமானை
(ச) எம்முன்னோ பிடித்துக்கொண்டுவந்துதம்மினெனத் தம்படைத்தலைவரை
ஏவச் சென்னியர்பெருமான் படையாளர் பொருதுதோற்றுப் (ச) போகட்ட
வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோலாழியாதனென்பவர் (எ) நாடுகாணெடு
வரையின் (அ) நாண்மகிழிருக்கைக்கண்ணே (ரு) தன்முன்றினைமுதல்வரைப்
போல (க) அரசவைபணிய அறம்புரிந்துவயங்கிய (க௦) மறம்புரிகொள்கை
யைப் (கஉ) பாடின (கங) கபிலன்பெற்றவரிடும் பலவென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மொன் மாறவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இனிப் பிறவாறு மாறிப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் முன்னோருடைய கொலைச்சிறப்
பொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(அகா.) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
கொன்றமர்க் க்டந்த வெந்திறற் றடக்கை
வென்வேற் பொறைய னென்றலின் வெருவா
வெப்புடை யாடுஉச் செத்தனென் மன்யா

ரு னல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
தில்லோர் புன்கண் டா நல்கு
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெறாஅக் குட்டத் தாயினும்

க௦ புனல்பாய் மகளி ராட வெழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீயிசைத் தோன்றுஞ்
சாந்துவரு வானி நீரினுந்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (உ) வெந்திறற்றடக்கை.

க. உறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே உறுதன்மிக்க குருதியென்றவாறு.

(க) 'உறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற அடைச்சிறப்பாள் இதற்கு (உ) 'வேந்திறந்தக்கை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. நிலையென்றது ஈண்டு விளையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென்றது விளைத்தொகை. வானியென்பது ஓர்யாறு.

இளஞ்சேரலிரும் பொறைய எல்லாரும் (ங) வெருவரச் (க) செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்றமார்க்கடந்த தடக்கைப் (ங) பொறையனென்று சொல்லுகையாலே, (ச) யான் அவனை வெப்பமுடையானொருமகனென்று முன்புகருதினேன்; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது; அப்பொறையனாகிய (அ) பாடுநர்புரவலன், ஆடுநடையண்ணல் யான் தன்னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னுட்டு (கஉ) வானியென்னும் யாற்றுநீரிலும் (கங) சாயலனுயிருந்தான்றொனனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனும்சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச்சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமார்கடந்த.

(க)

(அள.) சேன்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை

சந்தம் பூழிலொடு பொங்குதுரை சமந்து

தெண்கடன் முன்னிய வேண்டலைச் செம்புன

லொய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்

பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ங) வேண்டலைச் செம்புனல்.

உ. பூழில் - அகில.

ங. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ங. வேண்டலைச் செம்புனலென முரண்படக்கூறியவாற்றினும் முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'வேண்டலைச்செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழிவாயும் கரும்பெனக்கூட்டி நீரிடத்துச்செலுத்துங்கரும்பென்க.

கரும்பென்றது கருப்பந்தெப்பத்தினை.

(ரு) பலவேற்பொதையன் (ரு) வெண்டலைச்செம்புளையுடைய
யாற்றிற் (சி) செலுத்தும் கருபபம்புணையிலும் (ரு) அளித்தலவல்லன்; ஆத
லால், அவன்பாலே (க) பாடினி, செல; செல்லின், உன்கலம் பெறுகுவை
யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(அ.அ.) வையக மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கலுயர்ந்து
தென்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்
தம்பெயர் போகிய வொன்றார் தேயத்

ரு துளங்கிருங் குட்டர் தொலைய வேலிட்
டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து
பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று
நாம மன்னர் துணிய தூறிக்
கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச்

க௦ சுடர்வீ வாகை நன்னற மேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றே
டுருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ
வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக

கரு வியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்
விரவுப்பிணை முழங்கு கிரைதோல் வரைப்பி
ஊரவுக்களிற்று வெல்கொடி துடங்கும்பாசறை
யாரெயி லலைத்த கல்கால கவினை
நாரரி நறவிற கொங்கர் கோவே

௨௦ யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்
வளைகடன் முழவிற ரெண்டியோர் பொருந
நீகீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்
றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய

௨ரு புனன்மவி பேரியா நிழிதந் தாங்கு
வருநர் வரையாச் செழுப்பி ருரங்
கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப

வோவத் தன்ன வருகெழு நெடுகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நர்ப்பட்

௩௦ புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூழப் பூண்சமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புரையு
முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசம்புறு சேட்சிமை

௩௩ யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேணறு நல்விசைச் சேயிழை கணவ
மாகஞ் சுடா மாவிசும் புகக்கு
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்ன
ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே
௪௦ யுறுகா லெடுத்த வோங்குவரற் புணரி
நுண்மண லடைகரை யுடைதருந்
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஅ)கல்கால்கவணை.

க. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்பரந்த அரசர்
தொழிலென்றவாறு.

(க) தொழின்முறைஒழியாது(கச)கொற்றமெய்தியவென முடிக்க.

உ. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விர்தாடவியை. கடவுளென்
றது, ஆண்டு உறையும் கொற்றவையினை. கடவுளினென விரிக்க. கல்
லுயர்வெனத் திரிக்க.

கஉ. அயிரையென்றது, அயிராமலையுறையும் கொற்றவையினை.

கஅ. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றாற்போல இடைய
றுமல்லிடம் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'கல்கால்கவணை' என்று பெயராயிற்று.

உரு. துவைத்ததும்பையென்றது எல்லாராலும் புகழ்ந்துசொல்
லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(உரு) நளவுற்றுவினவும் (உச) தெய்வமென்றது அத்தும்பைப்
போரை நினக்கு வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மைபுற்றுவினவும் கொற்றவை
யென்றவாறு.

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு) யாதென்றது அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரைமலையைத் தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்பட்ட யாதென்றவாறு.

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரை தெய்வத்துக் கூட்டமெனப்பட்டது.

உரு. இழிந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு மலையினின்று இழிந்தாற்போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (உஅ) விளங்குதியெனமுடிக்க.

உ௦. பொறியென்றது உத்தம இலக்கணங்களை. பொறியொடு சாந்தமொடுவென ஒடுவை இரண்டற்கும் கூட்டியுரைக்க. ஒடு, வேறுவினையொடு.

உ௧. கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(உ௧) சூழச் சுமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை (உரு) வரையன்னவென்பதனுள், அன்னவென்பதனொடு முடிக்க.

(உஉ) விழ்குலைஇ (உச) வேங்கை விரிந்தென்னும்வினையெச்சங்களைத் திரித்து வில்குவை வேங்கைவிரியத் (உஉ) திருமணிபுரையும் (உ௩) உருகெழுகருவிய பெருமழைசேர்ந்து (உச) விசம்புனை சேட்சிமை (உரு) அருவியருவரையென மாறிக்கூட்டி, இதனைக் குறைவுநிலையுடையவையில் வழுவமைதியாக்கிப் பொறிக்கு வேங்கைப்பூஉவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும் பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவுமுரைக்க. இவ்வாறு இடர்ப்படாது வாணாதுமலையையுரைப்பினும்அமையும்.

உஅ. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்.

ச௦. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(கச) பெரியோர் மருக, (கரு) மறங்கெழுஞ்சில, (க௧) கொங்கர் கோவே, (உ௦) பொலந்தோர்க்குஞ்சில, (உ௧) தொண்டியோர்பொருந், (உஉ) பெரும், (உ௩) சேயிழைகணவ, (ச௨) நாடுகிழுவோய், (உ௧) ஈங்குநிற்காண்கு வந்தேன்; (உஉ) நீ நீடுவாழ்வாயாக, (உ௧) பலதாரம் (உஎ) கொள்க கொள்குறையாமற் சிறப்ப (உ௧) மகளிர்நாப்ப. (உஅ) பன்னாள் ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனால் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் காமவிற்பச்சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) உஎ. சிறந்து.

(அ)

(அ௧) வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானத்
தோடுறு மடமா னேறுபுணர்ந் தியல்ப்
புள்ளு மிஞிறு மாச்சினை யார்ப்பப்

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது

டு பல்லா என்னிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லூழி நடுவுநின் றெழுமுகப்
பல்வே விரும்பொறை நின்கோல் செம்மையி

க0 னுளி னுளி னுட்தொழு தேத்த
வுயர்நிலை புலகத் துயர்ந்தோர் பாவ
வரசியல் பிழையாது செருமேந்தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்
ட்டங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது

கரு கனவினும பிறியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்
தகர நீவிய துவராக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து
வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து
மீனொடு புனையுங் கற்பின்

உ0 வாணுத லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவண்முல்லை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) துவராக்கூந்தல்.

ஈ. மிசை அறவு அறியாமலெனத் திரிகக.

அ. நடுவென் தது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிகக.

கக. துவராக்கூந்தலென்றது எப்பொழுதும் தகரமுதலியன நீவு
கையால் ஈரம் புலராத கூந்தலென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'துவராக்கூந்தல்' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கச) நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாதெனமாறிக்
கூட்டி அறியாதெனபதனை அறியாமலெனத்திரித்து அதனைப் (கக) புரையு
மென்றதனொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீனொடுவென நின்ற ஒடுக்கள வேறுவினையொடு.

(க) பலவேலிரும்பொறை, நின்கோல செம்மையாலே, (க) வானம்
சுரப்பக் கானம் (உ) ஏறு புணர்நது இயலச(ங) சினையிற் புள்ளும் மிஞிறும்
ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய. (ரு) ஆனிரை புல்

லருத்துகளக் (எ) கூலம் கெழும் (அ) ஊழி நடுவுநின்று ஒழுக (க௦) நாடு
தொழுதேத்த (கக்) உயர்நிலையுலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல்
பிழையாதொழியச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி (கங்) நீ (உ௦) நின்
அரிவையொடுபொலிநது (கங்) நோயிலை பாகியரொனக்கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க.

இதனார் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய
வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவலகூறினமையால், துறை காவன்முலையாயிற்று.

(பி - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோலல். கஅ. வாழுநான். (க)

(க௦.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப

வச்சற் றேம மாகி யிருநர்

தின்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்

துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்

ரு கழிந்தோ ருடற்றுங் கடுந்தூ வஞ்சா

வொளிறுவாள் வயவேந்தர்

களிரொடு கலந்தந்து

தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேடட

வகல்வையத்துப் பகலாற்றி

க௦ மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தர

வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்

டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட

விறன்மாந்தரன் விறன்மருக

வீர முடைமையி னீரோ ரணையை

கரு யளப்பரு மையி னிருவிசும் பணையை

கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரணையை

பன்மீ னூப்பட் டிங்கள் போலப்

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை

யுருகெழு மராபி னயிரை பரவியுங்

உ௦ கடலிசுப்ப வேலிட்டு

முடலுநர் மிடல்சாய்த்து

மலையவு நிலத்தவு மருப்பம் வெளவிப்

- பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவி னுரவோ ரும்பல்
- ௨௫ கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே
மட்டப் புகாவிற் குட்டுவ ரேறே-
யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்மமறை
யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந
வெண்பூ வேளையொடு ஈரைதலை மயக்கிய
- ௩௦ விரவுமொழிக் கட்டீர் வயவர் வேந்தே
யுரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி
ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
வார்த்துபுனைத் தன்ன வேந்தாகுவவு மொய்ம்பின்
- ௩௫ மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி-
லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்மைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
- ௪௦ வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னோங்குபுக ழோயே
கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்
பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன லாடுந ரார்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
- ௪௫ கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்
செழும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண்பலணக்
காவிரிப் படப்பை நன்னா டன்ன
வளங்கெழு குடைச்சு லடங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை
- ௫௦ வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ
நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டே
யூழி யனைய வாக ஆழி
வெள்ள வரம்பின வாகென வுள்ளிக்

௫௫ காண்கு வந்திசின் யானே செருமிக்
 சீருமென முழங்கு முரசிற்
 பெருநல் யானே யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்க - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (௩௩) வலிகேழதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது. இருள் - துன்பம்.

ங. தோன்றி இன்பம் பெருகவெனக் கூட்டுக.

ந - ச. தந்ததுணைத் துறைமொழி மது பார்ப்பார்முதலானார் தத்தம
 க்கு அளவான துறைநூலகளை.

ச. கற்றென்றதனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிந்தோர் - வலியாமிகோர்.

எ. தந்தென்றது, இடவழுவமைதி.

க. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது, வையத்தாராகண்ணே நடுவுநிலை
 மையைச்செய்தென்றவாறு.

கக. செம்மைபூண்டென்றது, செவ்வையைத் தாழ்பூண்டென்ற
 வாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றதுவலித்தது.

உ௦. கடலிக்குப்பவென்றது கட்டைத் தாழக்கவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்வெளவி (உக) மிடலசாயத்தென்க்கூட்டுக.

உங. பெயரென்றது, பொருளை.

உரு. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகூட்டின அவரைபரவுமுதலான
 புழுக்கு.

உச. மட்டப்புகா - மதுவாகிய உணவு.

உ௪. எழாத்துணைத்தோள் - போரில் முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத
 இணைமொயம்பு.

ங. ந. ஞாணபொர - நாண உரிஞுதலால்.

இவ்வடைசிறப்பானே, இதற்கு, 'வலிகேழதடக்கை' என்றுபெய
 ராயிற்று.

(௩௪) மொயம்பினையுடைய (௩௩) தடக்கையென மாறிக்கூட்டுக.

௩௫. பாண்டிலென்றது, பாண்டிலையுடைய பக்களையை.

(௩௬) காழென்கம் பிடித்தெறிந்து(௩௮)விழுமத்திற் புகலுமென்ற
 தற்குப் பகைவரென்னும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித்
 தெறிந்து அப்பகைவர்க்கு இடும்பைசெய்கையிலேயே விரும்புமென்றவாறு.

கடுக

பதிற்றுப் பத்து

(சஉ) ஆலும் (சஎ) நாடெனமுடிக்க.

சரு. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏறுகள் ஒன்றற்கொன்றுமாறாக முழங்கவென்றவாறு.

(சஎ) நன்னாடென்ன (ரு0) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(கஈ) மருக, (உச) உம்பல, (உரு) கொங்கர்கோவே, (உசு) குட்டிவ ரேறே, (உஎ) பூழியர் மெய்ம்மறை, (உஅ) மரந்தையோர் பொருந், (ஈ0) வயவர்வேந்தே, (ஈசு) வயவர்பெரும, (ச0) ஒங்குபுகழோய், (ரு0) ஒண்டொடி கணவ, (ருஎ) இறைகிழவோய், (கச) ஈரம்உடைமையின் நீரோரணைய, (கரு) அளப்பருமையின் விசம்பணைய; (கசு) கொள்ளக் குறைபடாமை யின் முநீரணைய; (கஅ) பூத்தசுற்றமொடு பொலிந்துதோன்றுதலை யுடைய; ஆதலால், (ருக) சினககு அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திங்க ளணையவாகவென்றும் நின்னுடையதிங்கள் (ருஉ) யாண்டணையவாக வென்றும் நின்னுடையயாண்டு (ருஈ) ஊழியணையவாகவென்றும் நின்யாண்டிற்கு ஒப் பாகிய அப் பலலாழி தம்அளவிற்பட்ட பலவாய்நிலலாது (ருச) வெள்ளவரம் பினவாகவென்றும் நினைத்து (ருரு) நின்னைக் காண்பேன்வந்தேனெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்தண்ணளியும் பெருமையும் கொடையு ம் சுற்றந்தாலும் உடனுகுறி வாழத்தியவாறாயிற்று.

(சு) 'ஒளிது' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (கஉ) 'அறன்வாழ்த்த' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (உ0) 'கடலிகுப்ப' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (ஈஎ) 'காழெஃகம்பிடித்தெறிந்து' என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவர தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

ருக. 'நிண்ணன்' என்பது கூள்.

(பி - ம்.) உஎ. திணிதோள். ஈசு. வான்றுபுனைந்தன்ன.

உக. மயங்கிய. ஈஎ. காழ்முழுகப். (க0)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன், வஞ்சி மூதார்த்தநென்றது, அவர்களைவென்று கொண்ட பொருள்களை; பசவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுள்ளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழாணைப் புரோசமயக்கியென்றது தன்மந்திரி யாகிய மையூர்கிழாணைப் புரோகிதனிலும் அறநெறி அறிவானாகப் பண்ணி யென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டிவ னிருப்பொறைக்கு *மையூர் கிழாஅன்

வேண்மா ளந்துவஞ் செள்ளை யின்றமகன்

வெருவரு தானையொடு வெய்துறச் செய்துசென்

திருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
 கிருமினைக் கல்லகத் தைந்தெயி லெறிந்து
 பொத்தி யாண்ட பெருஞ்சோ ழுனையும்
 வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறனையும்
 வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
 வஞ்சி மூதூர்த் தநதுபிரர்க் குதவி
 மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
 மெய்யு ரமைச்சியன் மையூர் கிழாணைப்
 புரையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
 யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
 வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீடு
 யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
 மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ
 லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்
 பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(19 - ம்) * வம்மையூர் கிழா ; மேயூர் கிழா.

அவைதாம் : நிழல்விடுகட்டி, வினைநவில்யாணை, பஃரேற்றொ
 முதி, தொழினவில்யாணை, நாடுகாணெடுவரை, வெந்திறற்றடக்கை,
 வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்கூந்தல், வலி
 கெழுதடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில: மருளிலலார்க்கு மருளக கொடுக்கவென்று
 உவகையின் முப்பத்திராயிரங்காணம் கொடுத்து அவர் அறியாமை ஊரும்
 மனையும் வளமிகப்படைத்து ஏறும்இன்பமும் இயலவரப்பரப்பி எண்ணற்கு
 ஆகா அருங்கலவெறுககையொடு பன்னூராயிரம் பாற்படவகுத்துக் காப்பு
 றம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாண்டு வீற்றிருநதான்.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அட்டானானே	... ௭௧	திருவுடைத்தம்ம	... ௩௬
அலந்தலையுன்னத்	... ௨௯	துளங்குநீர்வியலகங்	... ௮௦
அவலெறிந்தவுலக்கை	... ௩௮	தேள்பரந்த	... ௩௪
அறு அராணர்	... ௧௧௧	தொறுத்தவயலா	... ௩
ஆடுகவிதலையர்	... ௧௪௪	நன்மரந்துவன்றிய	... ௧௪௬
ஆன்றோள்கணவ	... ௧௦௦	நிலநீர்வளிவிசும்பு	... ௮
இகல்பெருமையிற்	... ௧௨௨	நிலம்புடைப்பன்ன	... ௬௬
இணர்ததைஞாழற்	... ௩௬	நுங்கோயாரென	... ௨௦
இரும்புடைப்புடைய	... ௬௨	நெடுவயிற்றொறு	... ௩௦
இரும்புலிகொன்று	... ௧௨௮	பகனீடாகா	... ௧௩௩
இழையணிந்தெழுதரு	... ௧௦௧	பகைபெருமையிற்	... ௧௪௦
இழையர்குழையர்	... ௭௦	பலாஅம்பழுத்த	... ௧௦௦
இதும்புதாற்பெரிதே	... ௪௮	பார்ப்பார்க்கலலது	... ௧௦௩
உண்மின்களனே	... ௧௬	பிறர்க்கெனவாழ்தி	... ௩௪
உயிர்டோற்றலையே	... ௧௩௩	புணர்புரிநரம்பின்	... ௬௦
உய்வோரெண்ணினு	... ௧௨௩	புரைசான்மைந்த	... ௩௦
உலகத்தோரே	... ௩௩	புரைவதுநினைப்பிற்	... ௧௩
உலகம்புரக்குந்	... ௧௩௮	பைம்பொற்றாமரை	... ௭௨
உறலுறுகுறுதி	... ௧௪௭	பொலம்பூந்தும்பை	... ௬௮
எடுத்தேறேய	... ௧௪௩	போர்நிழற்புகன்ற	... ௩௬
எறிபிணமிடறிய	... ௧௦௭	மலையுழையானே	... ௧௧௪
எனைப்பெரும்படைய	... ௧௩௦	மாண்டனைபலவே	... ௪௬
ஒருஉபநிலை	... ௩௦	மாமலையுழக்கின்	... ௭௩
ஒடாப்பூட்கை	... ௬௩	மாவாடியபுல	... ௩௨
கவரிமுச்சிக்	... ௬௩	மீள்வயிணிற்ப	... ௧௩௩
களிதகடைஇயதாள்	... ௧௧௬	யாண்டுதலைப்பெயர	... ௧௦
களிதுடைப்பெருஞ்சுமம்	... ௧௨௬	யாமுஞ்சேறுகம்	... ௭௪
கார்மனமுழன்பிற்	... ௧௪௨	வயவார்வீழ	... ௩
கால்கழிப்பாக	... ௧௧௨	வரைமருள்புணரி	... ௧
குன்றுதலைமணந்து	... ௪௪	வலம்படுமுரசின்வாய்	... ௧௦௩
கேள்விகேட்டுப்	... ௧௨௩	வலம்படுமுரசினி	... ௧௩௨
கொழுதுடங்குநிலைய	... ௮௩	வள்ளியையவன்வலிற்	... ௮௮
கொடுமணம்பட்ட	... ௧௧௦	வாங்கிருமருப்பிற்	... ௧௦௨
கொலைவினைமேவற்	... ௬௭	வாழ்கநின்வளனே	... ௩௨
கொள்ளைவலசி	... ௧௭	வான்மருப்பிற்	... ௧௩௩
கோடுழந்தெடுத்த	... ௧௩	வானம்பொழுதொடு	... ௧௩௧
சினைந்ததுமன்றீ	... ௩௩	விழவுவீற்றிருந்த	... ௧௨
சினனேகாமங்	... ௨௭	வீயாயாணர்	... ௩௧
சென்மோபாடினி	... ௧௪௮	வென்றுகலந்தீஇயர்	... ௮௬
சொற்பெயர்நாட்டங்	... ௨௪	வையகமலர்ந்த	... ௧௪௬

பிரயோகவிளக்கம்.

க	பதிற்றுப்பத்து செய்யுளின் எண்.	பா-டி-ர் பகுதி	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திர முதலிய வரதின் எண்.	இன்னுரை பெண்பது.	அசுசுப்புத்தகத் தின் பக்க எண்.
க	௨	௩	௪	(௫)	௬	௭	௮
	கக	உரு	தொல.	சொல.	௩௩௨		௨௦௮
	”	”	இ-வி.		௨௬௦		௨௫௭
	கஉ	உக	தொல.	”	௨௩௬	”	௧௬௨
	”	”	இ-வி.		௨௪௩		௨௧௭
*	க௩	மு.	தொல.	பொருள	௭௫	”	௧௩௩
	”	எ	சிவக.	காந்த.	௧௬௧	”	
*	”	கஉ	தொல.	சொல.	௩௭௨	”	௨௨௦
*	”	கசு	”	”	௩௧௭	”	௨௦௪
*	”	”	”	”	௩௮௬	”	௨௦௪
*	”	௨௦, ௨௪	சிவக.	இலக.	௧௦௧	”	
*	கசு.	மு.	தொல.	பொருள	௮௨	”	௧௬௪
*	”	க, ௨	”	சொல.	௧௬௩	”	”
*	”	மு.	இ-வி		௭௫௭		௭௮௧
*	க௫	க-கஅ	தொல.	பொருள	௬௩	”	௧௨௭
	”	க௦	சிவக.	நாம.	௪௦	”	
*	உக	க-அ	தொல.	பொருள	௭௫	”	௧௬௨
	”	க	பத்.	முருகு.		”	௫௧
*	”	௨௩ - ௧	தொல.	பொருள	௮௬	”	௧௬௮
	௨௨	க-௫	குமன்,		௪௩௨	பரி.	
*	௨௪	௬-அ	தொல.	”	௭௫	”	௧௬௦
*	”	௨௪	”	சொல.	௩௩௬	”	௨௦௭
	”	கஅ	சிவக.	கனக.	௨௮௭	”	
*	௨௫	மு.	தொல.	பொருள	௮௬	”	௨௦௨
	௨௮	”	புறத்.	நாடு.	௧௮		
*	௨௯	”	தொல.	பொருள	௮௦	”	௧௬௦
*	௩௦	”	”	”	௬௩	”	௧௩௦
*	”	௨௮ - ௬	சிவக.	கனக.	௧௨	”	
*	௩௩	மு.	தொல.	பொருள	௬௩	”	௧௨௬

* இது, தனக்கருநேரேயுள்ள பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளுக்குக் குறிப்பிட்ட நூல்களின் பழையவுரைரில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

	பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின்பகுதி.	தூற்பெயர்.	தூலி. பகுதி.	சூத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னொருரை பென்பது.	அச்சுப்படுத்தத்தீ தின் பக்க எண்.
க	உ	ந	சு	ரு	சா	எ	பி
*	சச	கூ-க0	பத்.	பெரும் பா.		ந.	கஎ0
*	ரு-பதி	மு.	சிலப.	பதி.		அடி.	கக
*	ருஉ	உக	சீவக.	நாம.	க0ரு	ந.	
*	"	"	"	குணமா.	ககூசு	"	
*	ருசு	மு.	தொல.	பொருள்	எசு	"	கஎக
*	சுந	"	"	"	அ0	"	ககூ0
*	"	ச - ரு	பத்.	சிறுபா.		"	கஉரு
*	சுரு	கஉ	தொல.	சொட.	உநந	"	கருக
*	சுக	மு.	"	பொருள	கூ0	"	உ0சு
*	எக	"	"	"	சுந	"	கநக
*	"	உந ச	சீவக.	சுர	கசு	"	
*	எந	க	பத்.	சிறுபா.		"	கஉக
*	எசு	மு.	தொல.	பொருள	எரு	"	கசுஉ
*	"	"	"	"	எசு	"	கஎசு
*	எசு	கஉ	சீவக.	மண.	க0உ	"	
*	"	உக - உ	"	"	சு0	"	
*	எஎ	மு.	தொல.	பொருள	எசு	"	கஎந
*	அ0	"	"	"	சுந	"	கநக
*	கூ0	உந	பத்	முருகு.		"	ருக

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

என்களுள், 'ப' என்பதன் பின்னுள்ளவைகள் பக்கத்தையும், மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின் உரைகளையும் குறிப்பன.

அஃறிணைப் பெயர், ப. 3.

அக்குரன் - மிக்க கொடையாளியாகிய ஒருவர்; இடையெழு வள்ளல்களிலொருவனென்று தமிழ் நிகண்டுகள் கூறும், 14.

அகப்பா - மதில், மதிவண்மேடை, 22, 3 - ஆம் பதிகம்.

அகலிரு விசம்பு, 68.

அகவலன் - பாடும்பாணன், 43.

அகழி, 33, 53, 62.

அச்சம், 90.

அச்சு - அச்சம், 90.

அசை, ப. 51, 96, 97, 126.

அசைதல் - தங்கல்,...

அசைநிலையும்மை, ப. 121, 125.

அசையா - கெடாத, 82.

அஞ்சி - இது, தகடூர்ச் சிற்றரசுருடைய குடிப்பெயர்; அவர்களுள் ஒருவன் தெய்வத்தன்மை பெற்று ஆகாயத்திலே அசைந்து கொண்டிருக்கும் மதிலை (தூங்கெயில்) யுண்டாக்கி வருத்துவானாயினன்; அப்பொழுது வண்டனென்ற வீரனொருவன் அம்மதிலையழித்து அவனை வென்றான், 31.

அட்டுமலர்மார்பன், பா. 20.

அடா அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை, 20.

அடுக்கம் - அடுக்குதல், 55.

அடுசில் - அடிசில், 21.

அடுநெய்யாவுதி, பா. 21.

அடுப்பு, 18.

அடும்பு - ஒருகொடி, 30, 51.

அடுமை, 21.

அடை, 2.

அடைச்சி - உடுத்த, 27.

அடைமதில், ப. 13.

அடையூஉ - அடைந்து, 81.

அண்டர் - பகைவர், 88.

அணிந்தீமென - அணிந்து கொண்டு மென, 64.

அணுமை - அணிமை, 78.

அதிகமான் - தகடூரிலிருந்த ஒரு சிற்றரசன்; பெருஞ்சேர விரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டோன், 8 - அந்தணர், 24, 64. [ஆம்பதிகம்.

அந்தணரறுதொழில், 24.

அந்தரம் - வெளி, 51.

அநதில், அசை, 40.

அந்துவஞ்சென்னை, 9 - ஆம் பதிகம்.

அந்துவன் - ஒரு சேரராசன், 7 - ஆம் பதிகம். [71.

அம்பணம் (மரக்கால்) அளவை, 66, அம்பின் விசையை அடக்கிய தோற்கேடகம், 45.

அம்புக்கு அரவு உவமம், 45.

அம்பு களைவறியாச் சுற்றம், 24.

அம்புசேருடம்பு, 42.

அம்முச்சாரியை, ப. 85.

அம்பு மெய்யார்த்த சுற்றம், 12.

அயிரை - ஒருவகைமீன், 29.

அயிரை மலை, 21, 3 - ஆம் பதிகம், 70, 79, 88, 90.

௧௬௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அயிராவரைபோல வாழ்க, 70.
 அரக்கத்தன்ன துண்மணல், 30.
 அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை
 வெல்ல ஆலோசித்தல், 50.
 அரசவியல்பு, 63
 அரசன் குணங்கள், 20, 32, 37.
 அரசன் துணங்கையாடுதல், 57. [பதி.
 அரசாட்சி, 13, 22, 23, 31
 அரசகட்டில் - சிங்காதனம், 8-ஆம்
 அரம்பு - குறும்பு, 15. [பதி.
 அரவழங்கும் (அரவுபோல ஆடும்)
 பெருந்தெய்வம், 51.
 அரிகாலவித்து, 30.
 அரிசிலகிழார் - ஒருபுலவர், 8 - ஆம்
 அரியல் - கள், தேன், 61, 62. [பதி.
 அரில் - பிணக்கம், 12.
 அருந்து - அருந்தி, 89.
 அருந்துதி - அருந்ததி, 31, 89.
 அருந்துறை போகி, 76.
 அருப்பம், 45.
 அரும்பதைவினோர், 75.
 அருவி - நீர், 28, 47, 71, 78.
 அருவியாம்பல, பா. 63, 71.
 அலவழிச்சாரிபை, ப. 14.
 அலநதலையுன்னம், 23.
 அலநதலையேலம், 39.
 அலவனாடுதல், 51, 58. [77.
 அவ்வொள்ளருவி-அழகிய வெள்ளருவி,
 அவலெறிந்தவுலக்கை வாழைச் சேர்
 த்தி வள்ளைகொய்தல், 29.
 அவிழகம் - அவிழந்தது, 52.
 அழல் - அங்காரகன், 13.
 அழல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளி
 ஓடாமை, 13.
 அழன்மருள் பூவின் ருமரை, 23.
 அழியச்செய்தே, ப. 7.
 அழியாவிழவு, 29.
 அளப்பருங்குரையை, 79.
 அறக்கற்பு, 16, 31, 90.
 அறங்கரைநது வயங்கிய நா, 64.
 அறஞ்சால கற்பு, 31.
 அறந்தேரி திகிரிக்கு வழியடையா
 கும் தீது, 32.

அறிவு வலியுறுத்தும் சான்றோர்-
 மந்திரிகள், 72.
 அறுகை - ஒரு குறுநில மன்னன்;
 சேரனுக்கு நட்பினன்; மோகப்
 மன்னனுக்குப் பகைவன், 44.
 அறுதொழிலந்தனர் வழியொழுக்கல்
 அறுவை - ஆடை, 34. [24.
 அறை - பாசறை, 24, 81.
 அறைநர் - அறுப்பவர், 19.
 அறை (அறுத்தல்) யறு கரும்பு, 75.
 ஆகன்மாறு - ஆதலால், 38, 54.
 ஆகியர் - ஆகுக, 88.
 ஆகுபெயர், ப. 14, 41, 42, 69,
 ஆகெழு கொங்கு, 22. [71, 115.
 ஆஞ்ஞாசக்கரம், 14.
 ஆழய - வழங்கிய, 25.
 ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், 6 -
 ஆடுமடா, 24. [ஆம்பதிகம்.
 ஆண்டலைப்புள், 25.
 ஆண்மைக்கடன், 31.
 ஆதி - ஆவாய்....
 ஆபராதன்னயானை, 77, 78. [13.
 ஆம்பல்குடித்தணங்கையாடு மகளிர்,
 ஆம்பலென்னுமெண், 63.
 ஆம்பற்பூ, 23, 27, 71.
 ஆம்பற்பூவைத் தலையிற்சூடல், 62.
 ஆமானுடைய ஊன், 30.
 ஆயிடை (அவற்றுக்கிடையே) யென்ப
 தன் முடிபு, ப. 2, 82.
 ஆயிரவெள்ளம், 21, 38, 63.
 ஆயிரவெள்ளம் வாழிய, 21.
 ஆயிர வெள்ள ஆழி, 63.
 ஆயின் - ஆதலால், 13.
 ஆர்த்த - கட்டிய, 12.
 ஆர்பதம் - உண்ணுமுணவு, 55, 66.
 ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல்,
 ஆரியர், 11, 2 - ஆம் பதி. [31.
 ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையிமயம்,
 ஆரியவண்ணல், 5 - ஆம் பதி. [11.
 ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், 15.
 ஆவுதி - ஆகுதி, 21.
 ஆள்வினை வேள்வி, 21.
 ஆறலைகள்வர், 9, 15, 31.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௬௩

- ஆம்பலகன்வரில்லாத வழியின்சிறப்பு, 31.
- ஆரியகம்பு - அறக்கம்பு, 16, 90.
- ஆறுசென்மாக்கட்கோய்தகைதடுக
கும், 60.
- ஆன்பயம் வாழ்நர் - இடையர், 71.
- ஆன்பொருளை - ஆன் பொருநத
மென்னுமாறு, 50.
- ஆன்றோள் கணவ, 55.
- ஆனியம் - நான், 69.
- இகும், 11.
- இகூஉ=இகுத்து - வீழ்த்தி, 40.
- இசின், 15, 16, 82, 90.
- இசைநிறையுமை, ப. 66.
- இசைமேந் தோன்றல்- புகழை மேவுந்
தோன்றலே, 64.
- இஞ்சியும் பூவும் விரவினமாலை, 42.
- இடத்தாநிகழ் பொருளின் தொழிலை
இடத்தின்மேலேற்றல், ப. 4.
- இடவழுவமைதி, ப. 86 - 8, 155.
- இடாவேணி - அளவிடப்படாத
இடி, 51. [எலலை, 24, 81.
- இடுகழற்கு தபுந, 32.
- இடும்பில் - இடும்பாதவனம், 5 -
இடைக்குறை, ப. 7. [ஆம்பதி.
- இடைமதில், 16.
- இடையர் தொழில, 21.
- இதழ் - இமை, 52.
- இமயம், 11, 43.
- இமயம் குமரியொடாயிடை, 11.
- இமயவரம்பன் தம்பி, 3 - ஆம்பதி.
- இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்,
2 - ஆம்பதிகம்,
- இமயவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதன்
கடம்பு தபுநதது, 11, 12, 17,
20, 88.
- இமிழந்து - தழைத்து, 23.
- இமிழிசை=இடமரம் - ஒருவகை
வாச்சியம், 50.
- இயமரங்களுக்கு இடையிடையே
சங்குமுழங்குதல், 50.
- இயவர் - வாத்தியகாரர், 27, 78.
- இயன்மொழிவாழ்த்து - தலைவனுக்கு
இன்ன இன்ன குணங்கள் இயல்
பென்று கூறி உயர்ந்தோர் அவனை
வாழ்த்துவது, 18, 20, 24, 43,
இரக்கு - இரப்பேன், 61. [48.
- இரப்போர்க்குக் கவித ல ல ல தை
யிரைஇய, மலர்பறியாக்கை, 52.
- இரலை - மாழன், 74.
- இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சுதல்,
57. [55.
- இரவலரைத் தேரிலவரசு செய்தல்,
இரவில ஊர்களுக்கஞ்சு செலவதுதல்,
31.
- இருகடனீரும் ஒருபகலில ஒருசேரன்
ஆடியது, 3 - ஆம்பதி. [34.
- இருநிலநதோயும் விரிநூலறவையர்,
இருபெயரொட்டு, ப. 46, 47, 49,
77, 93, 109, 120.
- இரும்பொறை - ஒருசேரன், 89.
- இரைஇய - இரத்தற்கு, 52.
- இல்லோர் மெய்ம்மறை - வறியவர்
களுக்குக் கவசம் போலவான், 65.
- இவணர் - இவ்வுலகத்திலுள்ளார்,
74. [பல, 21.
- இவனொடு ஆயிரவெள்ளம் வாழிய
இழித்துக் கூறியது போலக் குறிப்
பால உடர்த்துக் கூறல், 48.
- இழிவு சிறப்புமை, ப. 22.
- இழைதைஇ, 39.
- இளஞ்சேரலிரும்பொறை, ஐந்தெயி
லெறிந்தது, 85, 9 - ஆம்பதி.
- இளம்பழையுமாறன், 9-ஆம்பதி.
- இளை - காவல, 28.
- இறாலியர் - அழியா தொழிக, 40.
- இறம்பு - குறுங்காடு, 78.
- இறை - கைச்சந்து, 30, 54, 65.
- இறைகிழவோய - இறைவனாதற்
றன்மையை யுடையாய், 54, 90.
- இறைஞ்சிய, 24.
- ஈத்தத்திரங்கான் ஈத்தொறுமகிழான்
ஈத்தொறுமாவளவியனே, 61.
- ஈத்தான்றோ விடனுடைவளன், 32.
- ஈதல், 15.
- ஈதநண்டாமாசிதறிருக்கை, 76.

கச்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஈமென - கொடுமென, 64.
 ஈரமுடைமையின் நீரோரணைய, 86, 90.
 ஈரறிவு - இம்மையறிவு, மறுமை உறிவு; பெரிய அறிவுமாம், 74.
 ஈரிதழ் - குளிர்ந்தஇமை, 52.
 உகக்கும் - உயரப்பறக்கும், 77.
 உஞ்றுதல் - முயல், 51.
 உடல் - காரணம், 69.
 உடலான, ப. 115, 126, 140.
 உடற்குறை எழுந்தாடல், 35.
 உடற்றிசினோர் - சினப்பித்தவர், 72.
 உடை - உடைமரம், 13.
 உண்டாட்டு, 48.
 உண்டு உரைமாரிய கா, 15.
 உண்பித்தல், 24.
 உண்மர் - உண்பவர், 24.
 உண்மருந தின்மரும் வரைகோளறி உண்மை, 21. [யாது, 24.
 உணர்இயர் - உண்டற்கு, 36.
 உத்தரகுருவாகிய போகபூமி, 68.
 உத்தலை,...
 உதியஞ் சேரல், 2 - ஆம்பதிகம்.
 உம்பற்காடு - பலவூர்களை யுடையதொரு சிறுநாடு; யானைகள் மிகுதியாக இருந்தது பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது போலும், 2 - ஆம்பதி, 3 - ஆம்பதி, 5 - ஆம்பதி.
 உம்மையைமாரிக் கூட்டல், ப. 124.
 உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, 89.
 உய்தல் - நீங்குதல், 41.
 உய்யுமோ, 16.
 உயர்திணைமகளிர் - குலமகளிர், 73.
 உயலுங்கோதை - அசையும் மாலை, 52.
 உரவர் = உரவோர் - அறிவுடையவர், உராஅல - உலாவுதல், 47. [71, 73.
 உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த் தன்மையை அடைதல், ப. 61.
 உருத்துவருமலிர்நிறை, பா. 28.
 உருத்தெழு வெள்ளம், பா. 72.
 உருபு - நிறம்,...

உரும்பு - கொதிப்பு, தீ, 26, 50.
 உருளி - வட்டமாகவுள்ள தேருருளை, 27.
 உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 40, 71, 80.
 உரைசால் வேள்வி, பா. 64.
 உலக்கை, 24, 29. [163.
 உலகஞ் செய்த நன்றுண்டெனின், உலகத்தை மூடிய கடனீரை வற்றச் செய்தற்கெழுந்த ஆதித்தரும் வுடவைத்தியும், 62.
 உலகமுழவு, 72.
 உவவரை - உவ்வெல்லை, 78.
 உவலை - ஓட்டை, தழை, 28, 85.
 உழவர், 90.
 உழவர் மகளிர் வயற்புள் ளோப்பல், உழவு, 13, 76. [27.
 உழாதுவித்துந், 13.
 உழிஞை, 56.
 உழிஞைக்கொடி - முடக்கற்றான், உழிஞைத்தெரியல், 63, [56.
 உழிஞைபாடல், 46.
 உழிஞையரவர் - உழிஞைமாலையைத் தலையிற் சூழப் பகைவருடைய அரணைக் கைப்பற்றிப் போர்செய்ய உள்மதில், 16. [நினைப்பது, 77.
 உளைதல் - விடுபடுதல், 41.
 உறீஇ - உறுவித்து, 44.
 உறுவர் - அடைந்தோர், 43.
 உறுவரார வோம்பாதுண்டு, 43:
 உறை - உறைதல், 68.
 உறைவைத்தல், 66, 71.
 உன்னத்துப்பகைவன், 61.
 உன்னம் - ஒருவகைமரம்; மலைநாட்டார் இலவமரத்தை யுன்னமென்பர், 23, 40, 61.
 உன்னமரம் கரிந்துகாட்டல் துந்நிமித்தம், 40.
 ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய், ஊக்கமறக்கடைஇ, 31. [11.
 ஊசிவெண்டோடு - கூரிய வெள்ளிய பனநதோடு, 70.
 ஊணின்பெருமை, 15.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கசுரு

ஊதை - காற்று, 51.
 ஊர்சுடுகை, 20.
 ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், 40.
 ஊர்விழவருமை, 15.
 ஊரிய - பரந்த, 13.
 ஊழி - வாழ்நாள, 21, 63, 71.
 ஊறளத்தல் - உறுதற்காராய்தல், 51, 74.
 ஊன்றிவையடிசில, பா. 45.
 ஊனம் - இறைசசிகொத்தும் அடைகுமடு, 21, 67.
 எஃகம், வாள், வேல, 11, 19, 24, 33, 67, 90.
 எஃகாணம், 67.
 எஃகின்பஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, 55.
 எஃகு படையறுத்த கொயசுவறு புரவி, 62, 64.
 எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, 74.
 எச்சவும்மை, ப. 89, 144.
 எடுத்தேறு - எடுத்தேறிதல், 41, 84.
 எண்ணின்று - எண்ணியது, 74.
 எண்ணெடு, ப. 2, 82.
 எதிர்மறையும்மை, ப. 22.
 எமக்கு இல்லென்றாரின் குழாத்தர், எரிபரந்தேறித்தல், 15, 71. [39.
 எருக்கி - அழித்து, 83.
 எருது, 27, 67.
 எருமைநிரை நெய்தற்பூவைத்தின் னல, 13.
 எருவை - தலைவெருத்து உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகு மாம், 36, 67.
 எருவைச சேவலும் எழாலும், 36.
 எழாத்தோள் - முதுகிட்டா மேற் செலவாத தோள், 90.
 எழால் - புலவாழைமென்னும் பறவை, எழு - கணையமரம், 45. [36.
 எழுமுடி கெழீஇய, 14.
 எழுமுடிமார்பு - ஏழரசரை வென்று அவாகளுடைய ஏழுமுடியானும் செய்ததோராரத்தை யணிநத் மார்பு, 14, 16, 40, 45.
 எழுஉ=எழு - கணையமரம், 45.

எறியர் - எறிதற்கு, 52.
 எறும்பு, 30.
 ஏ - ஏத்தொழில், 58.
 ஏஎம் - ஏவி, 11.
 ஏணி - எலலை, பரிசுதை, 45, 54.
 ஏதுப்பெயா, ப. 16.
 ஏமவாழக்கை, பா. 68
 ஏவலவியன்பணை - சேனையைப் போருக்கு ஏவுதலையுடைய பெருமை பொருந்திய முரசு, பா. 39.
 ஏவினங்குத்தகை, பா. 58.
 ஏறட்டுக்கொளருதல், ப. 115,
 ஏறுவேணி - கோக்காலி, 43. [145.
 ஏறு, 23.
 ஐம்பால், 30.
 ஐயவி - கதவின்குக் காவலாகப் புறவாயிலிலே தூக்கப்படுமும் தூலாமரம், அப்புக்ககட்டுமாம், 16, 22.
 ஐகந்தார், 7 - ஆம்பதிகம்.
 ஒடுவைக கூட்டியுரைத்தல், ப. 151.
 ஒண்டாடி கணவ, 90.
 ஒண்பொறிக கழறகால, பா. 34.
 ஒய்யும் - செலுத்தும், 73, 87.
 ஓராஅ=ஒருவி - நீங்கி,.....
 ஓராங்கு - ஒன்றுபோல, 31, 69.
 ஓரால் - நீங்கல், 23.
 ஒருதரதை - பொழையுள் பெருந்தேவியின் தரதை, 7 - ஆம்பதி.
 ஒருபெயர், ப. 17.
 ஒரு பொருளாக இருபெயர் நின்றல், ப. 49.
 ஒரு வாய்பாட்டு விகழ்தம், ப. 108.
 ஒருஉப - நீங்குவாக்கள், 34.
 ஒலிதெங்கு - தழைத்த தெனனை, 13.
 ஒலிநத - தழைத்த, 31.
 ஒழியிசைத் தில், ப. 106.
 ஒழுக்குவண்ணம் - ஒழுகிய லோசையார் செலவது, 11 - 9, 21 - 81, 83 - 90.
 ஒழுக்குவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும், 14, 19, 20, 22, 25, 26, 50, 51, 69, 71, 82, 90.

ககூக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஒழுகை-வண்டி, வண்டியொழுங்கு,
44, 50.

ஒள்வாளமலை - போர்க்களத்திற் கத்
தியை அசைத்துக் கொண்டு வீரர்
ஆடுவது, 56.

ஒன்றுமொழிதல - வஞ்சினங்கூறல,
15, 30, 41, 49, 66.

ஒன்று மொழிந்தடங்கிய கொள்கை,
ஒன்று மொழிமறவர், 41. [15.

ஒன்றா - பொருந்தாத, 85.

ஒன்றாத் தெவ்வர், 53.

ஓச்சம் - உயர்வு, 41.

ஓடாப்பீட....

ஓடாப் பூட்கை, 34.

ஓடாப் பூட்கை மறவர், 57.

ஓத்திரநெல, 7 - ஆம்பதிகம்.

ஓதிரம்,...

ஓபாதி - ஒப்ப, 44.

ஓம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால, 34,

ஓம்பாவிகை, 42. [35.

ஓய்தகை - ஓய்ந்ததன்மை, 60.

ஓலக்கம் - அரசிருக்கை, 61.

ஓவத்தன்ன வினையுணைநலலி, 61,

ஓவம் - சித்திரம், 61, 88. [88.

ஓவு - சித்திரம், 68.

கங்கை, 5 - ஆம் பதிகம்.

கடகடைவீதி, 30, 68, 75.

கடகொடி துடங்குமாவணம், 68.

கட்டணம், 64.

கட்டளை - தரம், 81.

கட்டி - பொன், 81.

கட்டிப்புழுக்கு - வெல்லத்தோடுகூட்
முன அவரைப்பரல் முதலியவற்
றின் புழுக்கு, 90.

கட்டில - சிங்காதனம், 5 - ஆம்பதி,

கட்டுர் - பாசல, 68, 82, 90. [79.

கடகு - கேடகம், 45.

கடம்பறுத்தியற்றியபனை, 17.

கடம்பின் பெருவாயில் - நன்னனூர்,

4 - ஆம்பதிகம்.

கடம்பின் பெருவாயினன்னனைநிலைச
செருவினாற்றலை யறுத்து அவன்
பொன்படு வாகை முழு முதலை

ஒரு சேரன் தழைத்து, 4-ஆம்பதி
கடம்பு, 17.

கடம்பு தழைத்தமை, 11, 12, 17, 20,
கடல, 88. [88

கடலநீந்திய மரம் - மரக்கலம், 76

கடலபிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்
5 - ஆம் பதிகம்.

கடலவும் கலலவும் யாற்றவும் பிழ
வும் வளநிகழ்நாடு, 15.

கடலவுங் காட்டவு மரண, 30.

கடலிற் கடம்பறுத் தியற்றிய வலப்
படு வியன்பனை, 11, 17.

கடலிற் சண்டைசெய்தது, 11, 41.

கடலின் பெருமை, 45.

கடலை வேலார் குறைத்தது, 46,
88, 90.

கடலோட்டிய குட்டுவன், 46.

கடவுடபத்தினி, 5 - ஆம் பதிகம்.

கடவுட பழிச்சல், 41.

கடவுட்பெயரிய கானம்- விந்தாடவி,
கடவுணமேன, 13. [88.

கடவுள - தூர்க்கை, 79.

கடவுள வாகை - வெற்றிமடநதை
யாகிய கடவுளவாழும் வாகை, 66.

கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், 31.

கடவுளயிரையினிலை, 79.

கடற்படபபை, 30.

கடற்போர், 41.

கடறு - காடு.....

கடனமறுத்தல, 45.

கடாஞ் சென்னி - மதம் ஒழுகப்
பெற்ற தலை, 25.

கடாவிதிறறெழில, 62.

கடாவுறீஇ - செலுத்தி, 44.

கடாவோபாதி - கடாவைஒப்ப, 44.

கடிக்கடிப்பு - குறுநதடி, 84.

கடிப்பு இகூஉ, 40.

கடிப்புடை, 84.

கடிமரம் - காவன்மரம், 33.

கடுக்கை - கொள்கை, 43. [11.

கடுஞ்சினவிதவவேள களிதூர்தரல,
கடுந்தேறுறுகினை - கடிதாகத்தெறு
தல மிக்க குளவினம், 71.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கௌ

கடும்பதைத்தும்பி, 67.
 கடுப்பு - சுமற்றம், 12.
 கடைஇ - செலுத்தி, 31.
 கடைஇய - செலுத்திய, 70.
 கடைக்குறை, ப, 12, 104, 121,
 கடைவீதி, 68. [144, 155.
 கண்டி, 43.
 கண்டிகும் - கண்டேம், காண்டேம்,
 11, 24, 43, 65, 84.
 கண்டி துண்கோல, 43.
 கண்டோர்மருளல், 9 - ஆம்பதி.
 கண்ணகிக்குக் கற்கொண்டது, 5 -
 ஆம்பதிகம்.
 கண்ணி கண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய
 போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினைசெய்
 யக் கருதுதல், 58.
 கணிச்சி - கற்களையுடைக்கும் குற
 தாலியென்னுங்கருவி, 22.
 கணை துஞ்ச விலங்கல், 16.
 கதலிகை, 88.
 கதவங்காக்கும் கணையெழு, 45.
 கதழுகையாலியொடுசித்தி, 50.
 கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், 45.
 கந்து கோளியாது - கடடுத்தறி யி
 லடங்காமல், 77.
 கபிலர், 7 - ஆம்பதிகம், 85.
 கபிலை - குராற்பசு, 6-ஆம்பதிகம்.
 கம - நிறைவு, 11.
 கமஞ்சுல - மேகம், 81.
 கமழ்குரற்றுழாய், பா. 31.
 கமழங்குளவி, 11.
 கயிறுடாவைகல், 71.
 கயிறுகுறுமுகவை, (பா), 22.
 கரணம், 5 - ஆம்பதிகம்.
 கரணைக்கொடி - கொட்டைக் கரண
 தை; நீர் முள்ளி போலவது, 40.
 கரம்பைநிலம், 28, 75.
 கருப்பந்தெப்பம், 87.
 கரும்பின் பாத்தி, 13.
 கருவிவானந்தண்டளிதலைஇய, 31.
 கரைவாய்ப்பருதி, பா. 46.
 கல்கால்கவணை, பா. 88.

கலவுடை நெடுநெறிபோழ்ந்து சுர
 னதுப்ப, 19.
 கலச தருதல், 52.
 கலப்பை - வாத்திய முட்டுக்களை
 யுடையபை, 15, 23, 41. [61.
 கலிமகிழ்வு - வினோதமகிழ்ச்சி, 12,
 கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க்கீழும், 81.
 கவணை - கவண், 88.
 கவர்கால - செலவைவிரும்பின கால்,
 கவர்காற் கூளியர், 19. [19.
 கவரி, 43.
 கவரி முச்சிக் கூந்தல், 43.
 கவலைகவற்றல் - வருத்தத்தைச் செய்
 தல், 44, 67. [24.
 கவிர் - முள்ளுமுருக்குமரம், 11,
 கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்தல்,
 13.
 கவைமரம் - கிளைத்தமரம், 74.
 கழங்கால அளவிடுதல், 15, 32.
 கழங்கு - கழங்காய், 15, 32.
 கழல், 30.
 கழல்கட் கூகை,...
 கழலிற் போர்த் தொழிலைப் பொறித்
 கழறி - இடித்து, 81. [தல, 34.
 கழனி - வயல, 32, 90,
 கழனியுழவர் தண்ணுமையை மழை
 யென்று மயிலாடல், 90.
 கழனிவாயில, 23.
 கழிப்பி - கழித்து, 76.
 கழுது - பேய், 13.
 கழுதையாலுழுதல், 25.
 கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவ
 னான ஒரு சிற்றரசன்; இவனு
 டைய ஊர் காலூர், 71, 88.
 கழை நிலைபெறுக் குட்டம் - பற்றுக்
 கோலுக்கும் நிலையாத பள்ளம்,
 கழையமல் கழனி, பா. 32. [86.
 கள்விலை, 75.
 களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல்,
 38, 4 - ஆம்பதிகம்.
 களவழி - போர்க்களச்சிறப்பைக்
 கூறுவது, 36.
 களிது - ஆண்பன்றி, 26.

ககாஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்ப - கல்வியையுடையாய், 43, 80.

கற்பு - கல்வி, 43, 59, 80.

கற்புடையவ எலிலக்கணம், 16.

கறையடி - குறுதிக்கறை தோய்ந்த கன்றுடையாய், 71. [அடி, 28;

கனவும் - கனவுகாணும், 11.

கா - துலாம், தோட்சமை, 41, 6 -

காக்கை, 30. [ஆம்பதிகம்.

காக்கைபாடினி நச்செள்ளையார், 6 -

ஆம்பதிகம்,

காஞ்சி - காஞ்சிமரம், 23, 62.

காஞ்சி சான்ற செரு - நிலையாமை

அமைந்த போர், 84.

காஞ்சிசான்ற வயவர்-நிலையாமையை

எப்பொழுதும் உள்ளத்திற்

கொண்டிருத்தலமைந்த வீரர், 65,

காஞ்சிமரம், 23, 62. [90.

காஞ்சியம் பெருந்திறை, 48.

காஞ்சியாற்றுத்துறைகெழுமணலி

னும் வாழுக, 48.

காட்சிவாழ்த்து - கண்டதைப் புகழ்

நது வாழ்த்துவது, 41, 54, 61,

காடு, 13. [64, 82, 90.

காடுகைகாய்த்திய நீநொளிருகை,

காடுறுகடுநெறி, பா. 26. [82.

காண்குவந்திசின் - காண்பேன வந

தேன், 64.

காணம் - பொற்காசு, 6 - ஆம்பதி.

காணியர், 42.

காணியாளர் - மேற்குடிகள், 13.

காணிலியர் - காணுதொழிக, 44.

காணுமோர் - காண்பவர், 83.

காத்தம் சிறப்பு, 15.

காந்தள், 67.

காந்தள் தெம்வத்துக்குரிய பூவென்

பது, 67. [30, 81.

காந்தளங் கண்ணி - காந்தப்பூமாலை,

காந்தளங் கண்ணி வேட்டுவர், 30.

காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், 4-ஆம்

பதிகம்.

காப்பொன் - துலாம்பொன், 6-ஆம்

பதிகம்.

காய்த்த கரநதை மாக்கொடி வினை வயல், 40.

கால் கிளர்ந்தன்ன பரி, 80.

காலமறிந்து நீராடுதற்குவர மணி யடித்தல், 31.

காலவழுவமைதி, ப. 29, 87.

காலை - சூரியன், 21

காலையன்ன மொழி, 21. [பதிகம்.

காலையிற் போரடித்தல், 9 - ஆம்

காவன்மரத்தில் யானையைக் கட

டல், 32, 33.

காவன்மரத்தைவெட்டிமுரசு செய்

வித்தல், 11, 12.

காவன் முலலை - அரசன் நாடுகாத்

தலைச் சிறப்பிப்பது, 89.

காவிரி, 50, 73, 90.

காவிரிச்சிறப்பு, 50.

காவிரிநதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின்

காவிரிப் படப்பை, 90. [கூடல், 50.

காவிறற்கைத்த துறைகூடு கலப்பை

யர், 41.

காழ - குத்துக்கோல, 53, 77.

காணுணங்கு கடுநெறி, பா. 25.

கிண்கிணி, 52.

கிண்கிணி பரடலைப்ப, 52.

கிளிகழபாடல், 78.

கின்னரப்புள்ளின் சிறகில் இசை

யெழுமென்பது, 43.

குஞ்சரவொழுகை - யானை கட்டிய

வண்டி, 5 - ஆம் பதிகம்.

குட்டநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடு பன்

னிரண்டனு ளொன்று; ஆலப

புழைக்கு வடக்கிலுள்ளது, 90.

குட்டம் - பள்ளம், 86, 88.

குட்டுவன் - குட்ட நாட்டை யுடை

வன், 23, 29, 42, 43, 46, 49,

90.

குட்டுவன் சேரல் - கடல் பிறக்

கோட்டிய செங்குட்டுவன் மகன்,

5 - ஆம் பதிகம்.

குட்டுவனிரும்பொறை - குடக்கோ

விளஞ்சேரலிரும்பொறையின்

மாழன், 9-ஆம் பதிகம்.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௬௬

குடிக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன்-ஆடு
கோட்பாட்டுச் சேரலாதனுடைய
மாமன், 6 - ஆம் பதிகம்.
குடநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னி
ரண்டனு ளொன்று, 6-ஆம் பதி.
குடவர் - குடநாட்டிலுள்ளவர், 55.
குடவனாறு, 50.
குடினையோடு தடியிரட்டல், 5-ஆம்
குடிதிருத்தல், 37. [பதி.
குடிபுறந்தருநர்-கீழ் க்குடி களைப்
பாதுகாக்கும் மேற்குடிகள், 13.
குடிவிழுத்தினை, 31.
குடுமியெழால், 36.
குடைச்சூல - சிலம்பு; குடச்சூலென
வும் வழங்கும், 57, 68, 90.
குண்டுகண்ணகழி, பா. 53. [51.
குணகுடகடலோடாபிடைமணந்த,
குதிரை, 25, 62, 64, 65, 82.
குதிரைக்கு யாடும், யானைக்குப் பசு
வும் உவமை, 78. [குதல், 22.
குந்தாலிக் கருவியாற் கிணறுதோண்
குமட்டூர்க் கண்ணனார் - ஒருபுலவர்,
2 - ஆம் பதிகம்.
குமரியாறு, 11, 43.
குரவை நிலை, 52.
குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல்,
குரால் - கோட்டான், 44. [73.
குராலம் பறந்தலை, 44.
குருகு - கொக்கு, நாரை, 30.
குருசில், 32.
குருதிமன்றம், 35.
குருதிவட்டம், 29.
குரை, அசை, 84, 90.
குலை - நாணி, 24, 79.
குலைஇ - குலவி, 88.
குலைழிபறியாச்சாபத்துவயவர் 24.
குவளை, 27, 52.
குவளைத்தாநெறி, 27.
குழாஅலின் - கூடுதலால், 29.
குழைநிலை, 49, 53.
குழைநிலைப்புதுவு - பலநிலமாகச்
செய்தகோபுரவாயில், 53.

குளவி-குளவிக்கொடி, மலைமலலிகை,
12, 30.
குளவிக்கூட்டைக் கிளைத்த சிறார்
துன்புறுதல், 71.
குளிக்காலம், 81.
குறிஞ்சிவளம், 30.
குறுக்கல் விகாரம், ப. 7, 104.
குறுதல் - வாங்குதல், 22.
குறுந்தாண் ஞாயில், பா. 71.
குறுந்தார் - குறியபடி, 71.
குறும்பு - அரண், ...
குறும்பொறை - பெருமலையைச்
சார்ந்த சிறு பொற்றைகள், 74.
குறையுடல் எழுந்தாடல், 35.
கூடை - கோட்டான், 23.
கூட்டம் - கூடியுறைவது, 88.
கூடல் - ஆற்றின் கூடல், 50.
கூடதல் விதலியர், பா. 18. [18.
கூந்தல் விதலியர் வழங்குக அடுப்பு,
கூந்தன்முரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்த
கயிறு, 5 - ஆம் பதிகம்.
கூர்தல் - குளிராலுடல்வளைதல், 59.
கூலம், 13, 29, 89.
கூலம்பகர்நர், 13.
கூளி, 36.
கூளியர் - ஏவலசெய்வோர், 19, 36.
கூளியருண்ணல், 36.
கோடாஅ நலலிசை, 14.
கோட்டிகும் - கோட்டேம், 52.
கைச்சரடு - கைக்கவசம், 19.
கைபரிதல் - ஒழுங்குநூலைதல், 83.
கோங்கர், 22, 77, 88, 90.
கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியசேரன்,
கொடி, 15, 25, 44, 47. [-2.
கொடி அருவி போல்வது, 25, 69,
கொடிநிறப்பட்டநியமம், 15. [70.
கொடியுழிஞா, 43, 44.
கொடுகூர், 5 - ஆம் பதிகம்.
கொடுங்குழை கணவ, 14.
கொடுமணநன்சுலம், 67.
கொடுமணமென்னுமார், 67, 74.
கொடுமிடல், 32. [64, 76.
கொடை, 15, 19, 20, 24, 38, 43,

களம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடைபோற்றலையே இரவ லர் றுடு
வண், 79.

கொண்டி - கொள்ளை, 43, 63.

கொலபுனற்றளிர், 52.

கொல்லிக்கூற்றம் - கொல்லிமலை
யைச் சூழ்ந்தமலைகளுடையநாடு,
8 - ஆம் பதி.

கொல்லிமலை, 73, 81.

கொலக்கொலக்குறையாத்தானை, 82.

கொலை வில வேட்டுவர், 30.

கொள், 75. [82.

கொளக்கொளக்குறையாச்செல்வம்,

கொளை - கோட்பாடு, 30. [79.

கொற்றவைக்கடவுள், 3 - ஆம் பதி,

கொன்றை வெண்போழ்க கண்ணி -
கொன்றைப் பூவையும் கிழித்த
பனங்குருத்தையும் சேர்த்துத்
தொடுத்தமலை, 67.

கோக்காலி, 43.

கோடாக்கொளகை, 37.

கோடியர் - கூத்தர், 56. [42.

கோடியர்க்குப் புரவி கொடுத்தல்,

கோடு - கொடுமை, 37.

கோடுகண்டன்ன இஞ்சி, 16.

கோடுகூடுமதியம் - முனைகூடிய சந
திரன், 31.

கோதை மார்பனீ, 79.

சங்கிலிருந்து முத்தெடுத்தல், 30.

சவட்டுதல் - உருவழித்தல், 34.

சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடைய

சாடு - வண்டி, 44. [யோர், 27.

சாதிக்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 11.

சாதிப் பெயர், ப. 126.

சாந்தம் - சந்தனம் 87.

சாந்தி - பூசை, 9 - ஆம் பதி.

சாப மார்புற வாங்கல், 90.

சாயன் மார்பு, 16.

சாயினம் - மென்மையையுடைய மக
ளிர் கூட்டம், 60.

சாறபரந்தன்ன தீம்பிழி, 81.

சாறு - விழா, 81.

சாறுபடுதிரு, 65.

சாறுபுரையும் நின்றொழில், 72.

சான்றோர் - அமைதியையுடையவர்;
வீரர், 14, 82.

சான்றோர் புரவல், 55.

சான்றோர் மெய்ம்மறை, பா. 14.

சான்றோரன்ன நின்றபண்பு, 72.

சீங்கம், 12, 75.

சீங்கம் போன்ற மடப்புகழ், 12.

சிதழ - சிள்வீடென்னும்வண்டு, 23,
58. [தல், 22, 76.

சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்த

சிதாஅர் - கந்தை, 12.

சிரல - மீள்கொத்துக்குருவி, 42.

சிரறுதல் - சிதறுதல், 74.

சில்வனை விதலி, பா. 40, 57, 78.

சிலம்பி, 9.

சிலம்பி காலிய போர்வை, 39.

சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோ
ட்டைவாயிலிற் கட்டுவித்தல், 53

சிலை - முழக்கம், 81.

சிலைபொருத் அகலம், 63.

சிறப்பும்மை, ப. 125.

சிறுசெங்குவளை, பா. 52.

சிறுதுயில், 50. [பதி.

சிறுபுறம் - சிறுகொடை, 7 - ஆம்

சிறை - யாழ்ப்பாணப் குற்றம், வீதி

யின் இருபுறம், 23, 29, 43.

சிறையழி புதுப்புனல், 78, 9 - ஆம்

சின்மை - சிறுமை, 76. [பதி

சினனூல - நேமிநாதம், 76.

சினை, முதலின்பயனிலையைக் கொள்

ளும் உழுவமைதி, ப. 4, 6.

சினை வினையெச்சம் முதல் வினை

யோடு முடிதல், ப. 96.

சீர் - கனம், 22.

சீர்சால வெள்ளி, பா. 24, 69.

சுட்டு இரட்டித்தல், ப. 7.

சுடர்வீவாகை, 4 - ஆம்பதி, 88.

சுடர்வீ வேங்கை, பா. 41.

சுரை - திரிக்குழாய், 47.

சுவரில் நாளைக் குறித்தல், 68.

சுற்றமோம்பல், 12.

சூடாநதவு - மது, 85.

சூர் - சூரபன்மா, 11.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. களக

சூரன் முதலியோர் தமக்கு அரணாக
மாமழம் வளர்த்தது, 11.

சூரியன், 59, 64, 88.

சூருடை முழுமுதல், 11.

சேங்களம் வேட்டு, 4 - ஆம் பதி.

செங்குட்டுவன் வேலெறிந்து கடலு

பிறக்கோட்டியது, 45, 46, 5 -

ஆம் பதி, 88, 90.

செங்கைமதவர், பா. 49.

செங்கோல, 13, 22, 69.

செத்தனென் - அறிந்தென், 86.

செத்து - ஒத்து, 41, 90.

செந்தினை குருதியொடுதூவுதல், 19.

செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 11 -

7, 21, 27, 31 - 2, 37 - 8, 42,

44 - 7, 53, 55, 58 - 9, 62 - 3,

66, 68, 70, 76, 79, 85 - 6, 88.

செந்துக்கு, 11 - 2, 14 - 9, 21,

23 - 4, 27 - 32, 35 - 50, 52 -

68, 71 - 9, 81 - 9.

செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும், 13,

20, 22, 25, 26, 33, 34, 51,

செந்நெல், 71. [69, 70, 81, 90.

செம்மால் - செம்மலே, 37.

செம்மீன் - அருந்ததி, 31,

செருக்கி - மயங்கி, 49.

செருப்பு - ஒருமலை, 21.

செல்கு - செல்வேன், 76.

செல்லாமோதில சிலவளைவிறலி, 57.

செல்லாமோதில் பாண்மகள, 60.

செல்லாயோதில் சிலவளை விறலி,

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை

யணிந்து, 40.

செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன், 7 -

ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி, 85.

செல்வக் கோமான், 67.

செல்வக் கோவே, 63.

செல்வு - செல்வம், 5 - ஆம் பதி.

செவ்வரி - ஒருவகைநாரை, 23.

செவ்வூன் றேன்ற டெண்டுவை

முதிரை, 55.

சென்னை, 9 - ஆம் பதி; [இச்சொல்

பெரும்பாலும் அந்நுவல்

சென்னை, காக்கைபாடினி நச்

சென்னை எனப் பெண்பெயரை

யொட்டி வழங்குகின்றது].

செறு - வயல், 13, 19, 71.

செறுவினைமகளிர் - உழவர் மகளிர்,

71. [குவை, 87.

சென்மோ பாடினி நங்கலம் பெறு

சென்றலியர் - செலக, 55.

சென்னியர் - சோழர், 85.

சேப்பி - தங்கி, 62.

சேம்பு, 24.

சேயிழை கணவ, 65, 88. [88.

சேரபரம்பரையினர்செய்திகள் பல,

சேரரின் சிறந்த குணங்கள், 70.

சேரல் - சேரன், 2 - ஆம் பதி, 45.

சேரலர் வேந்தே, 38. [ஆம் பதி.

சோலாதன், 11, 15, 18, 20, 4 -

சேரலாதன் பொய்யலனைச, 18.

சேரன் இமயத்தில் விற்பொறித்தது,

2 - ஆம் பதிகம்.

சேரன் முன்னோர், 14, 88.

சேரனுடைய ஓலக்கமகிழ்ச்சி, 12.

சேரனைக்கண்டோர்பெயர்ந்துசெல்ல

ரினையாரென்பது, 46.

சேரனொருவர் பகைவன் காவன்

மரமாகிய கடம்பை எறிந்து பனை

செய்தது, 11.

சேறு - சுவை, 12.

சேனை, 14, 22, 49.

சேனைகள் வயலில் தங்கல், 49.

சேனைத் தலைவர்க்கும் அரசன் மாலை

யே மாலையென்பது, 31.

சேனையே அரசர்க்குச் செல்வமென்

சேனைவெள்ளம், 50. [பது, 50.

சொட்டை யாளர், 67.

சொல்வருவித்தல், ப. 97, 101,

102, 106, 109, 111, 113, 155.

சொற்சீர்வண்ணம், 14, 19, 20,

22, 25, 26, 50, 51, 69, 71,

82.

சோழகுலத்தோர் ஒன்பதின்மர்சோ

ழல் வெல்லப்பட்டது, 5 - ஆம்

பதி.

கள உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சோழன் மணக்கிள்ளி, 5 - ஆம்பதி.
 ஞாலல் - முழங்கல்,.....
 ஞாண் - நாண், 90.
 ஞாண் பொர விளங்குகை, பா. 90.
 ஞாயில் - மதித்தூட்டு, 71.
 ஞாயிறு போல விளங்குதி 88. [51.
 ஞாழல் - புலிநகக்கொண்டை, 30,
 ஞேமர்தல் - பரத்தல்; இது ஞெமிர்த
 லெனவும் வழங்கும், 14, 16, 31,
 40, 41, 72.
 தகடீர் - அதிகமானுடைய ஊர், 78,
 8 - ஆம் பதி.
 தகடுரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொ
 தை, 8 - ஆம் பதிகம்.
 தகைத்தல் - கட்டுதல், 22, 23, 41.
 தகைப்பு - மாளிகைக் கட்டணம்,
 தசம்பு - குடம், 42. [64.
 தசம்புதுளங்கிருக்கை, பா. 42.
 தடைஇய - பெருத்த, 54.
 தண்டாரணியம் - ஆரிய நாட்டி
 லுள்ளதொருநாடு, 6 - ஆம் பதி.
 தண்ணியலெழிலிதலையாது, 18, 20.
 ததைதல் - சிதைதல், 23, 30, 43,
 70.
 ததைந்த காஞ்சி, பா. 23.
 தமிழகம், 2 - ஆம் பதிகம்.
 தமிழப்படை, 63.
 தரீஇ - தந்தை, 37, 85.
 தரீஇயர் - தருத்தற்கு, 52, 53, 58.
 தருகென விழையாத் தாவிலொஞ்சம்,
 தலைக்காவல், 28. [38.
 தலைக்கை, 52.
 தலைநாள், 9 - ஆம் பதிகம். [20.
 தலையாது - மழைபெய்யாது, 18,
 தலைவர் படையைக் காத்தல், 35.
 தலைவர் தன்மைக்குக் கேடகம், 45.
 தலைவனுக்குச் சூரியன், 59, 64.
 தலைவி வருணனை, 16.
 தவத்தின் பெருமை, 74.
 தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக, 14.
 தமிழஞ்சிபாடி - தமிழஞ்சியென்னுந்
 துறைப் பொருளாமைந்த பாடலைப்
 பாடி, 57.

தழும்பில்லாதாரோடு தும்பைப்
 குடாது மலைதல், 42.
 தழூஉப்புனை, 52.
 தளி - துளி, 43.
 தன் குலமுதியோர்க்கு நிலம் பகு
 த்தளித்த, சேரன். 3 - ஆம் பதி.
 தன்மைவினை, ப. 98.
 தாங்கல் - விலக்கிச் செல்லுதல், 49;
 தாடுதருமறுத்த மன்மம், 13.
 தாமரைப்பூ, 23.
 தார் - ஒழுங்கு, சிங்கத்தின் கழுத்தி
 லுள்ளது, 12, 64.
 தார் புரிந்தன்ன வான், 66.
 தாரருந்தகைப்பு, 64, 66.
 தாவலுய்யுமோ - வருத்தத்தினின்
 றும் நீங்குமோ, 41.
 தாழ, 44.
 தாழை, 55.
 தாள - படி, 71.
 தாளவாழ்த்தல், 64.
 தீத்தி - தேமல், 52, 53.
 திரிகுழாய், 47, ப. 71.
 திரித்தல் விகாரம், ப. 30, 37, 41,
 46, 55, 58, 65, 97, 103, 109,
 112, 113, 120, 123, 127, 136,
 155.
 திருஞெமரகலம், 14, 16, 31, 40, 41.
 திருந்திழைகணவ, 24.
 திருநாறுவிளக்கு, 53.
 திருமாலின்பூசை, 31.
 திருவனந்தபுரத்துத்திருமால், 31.
 தில, ஒழியிசை, 40, 64.
 திவவு - யாழியை வலிக்கட்டு, 29.
 திற்றி - இமைச்சி; தின்றற்குரியன்,
 திறல் - ஒளி; ஆகுபெயர், 46. [18.
 தின்மர் - தின்மார் - தின்பவர், 24.
 தினை நாவனைபகுத்தல், 30.
 திஞ்சேற்றியாணர், பா. 75.
 திஞ்சேறு - இனியபாகு, 75.
 துஞ்சும்பந்தர், பா. 55.
 துஞ்சுமரம், 16, 22.
 துடைபூஉ - துடைத்து, 44. [77.
 துணங்கையாடல், 13, 45, 52, 57,

தணங்கையாடிய கோமான், 57.
 துப்பு - நுகர்ச்சி, வலி, 62.
 துப்புத்துவர்போக, 32.
 துப்புத்துவர்போகிய, 14, 39, 40.
 தும்பி, 67. [62.
 தும்பைசான், 79, 88.
 தும்பைபரவம், 34, 89.
 துமிந்து - அந்து, 35.
 துய்த்தலைக்கூகை - மெல்லிய தலை
 யையுடைய கூகை, 44, 45.
 துய்த்தலைச் சென்று, 32.
 துயலுதல் - அசைதல், 49.
 துயிலின்பாயல், பா. 16.
 துயிலியாது - துயிலாமல், 12.
 துரியோதனதியர், 14.
 துவ்வாந்நவ, 60. [தல், பா. 89,
 துவ்வாக்கூநதல் - நரம்புலாராத கூந
 துவைத்த-புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட,
 88.
 துழந்த - துழாவிய, 5 - ஆம் பதி.
 துழாய், 31.
 துளங்குருதிருத்திய, 4 - ஆம் பதி.
 துளங்குருதிருத்திய வலம்படு
 வென்றி, 32, 37.
 துளங்குருதிழுத்தினை, 31.
 துடைக்கல், 32, 33.
 துடைக்கலைப்பை, 41.
 தூ - வலி, 81. [தல்,...
 தூக்கு - பாக்களைத் துணித்துரிதுத
 தூங்குகில், 31.
 துணிக்குப் புற்றும் அம்புக்குப் பாம்பும்
 உவமைகள், 45.
 தும்பகத்துத்தேன், 81.
 தும்பு - ஒருவகைவாச்சியம், மூங்கிற்
 குழாய், 41, 81.
 தேய்வம், 82.
 தேய்வயாகம், 21.
 தென்விளியிசைத்துப் புள்ளோப்பல்,
 தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, 18 [27.
 தென்னங்குமரி, 11, 43.
 தேம் - தேனீ, 53.
 தேர்க்கொடிகளின் வரிசைக்குக்
 கொக்கின் ஒழுங்கு உவமம், 83.

தேவாலயங்களுக்கு ஆபரணமுதலிய
 வற்றைக் கொடுத்தல், 15.
 தேறு - தெறுதல், 71.
 தைஇ - கோத்து, 59.
 தோகுத்தல் லிகாரம், ப. 4, 102,
 104, 121, 146.
 தொடர்ந்த குவளை, பா. 27.
 தொடி - பூண, 24, 40.
 தொடிசிறை மருப்பின் யானை, 15.
 தொடித்தோள், 40.
 தொடை - கட்டு, 41.
 தொண்டி-சேரநாட்டிற் கடற்கரையி
 லுள்ள ஒரு நகரம், 6 - ஆம்
 தொண்டியோர், 88. [பதி.
 தொலையாக்கம்ப - அழிவில்லாத கல்
 வியை யுடையாய், 43, 80.
 தொழிற்பெயர், ப. 19, 45.
 தொழிவிலியானை, பா. 84.
 தொழுதி - கூட்டம், 62, 83.
 தொறுத்தவயல், 13. [கேடப, 90.
 தொன்று மொழிந்து தொழில்
 தோட்டி - கதவு, காவல், 25, 38,
 தோட்டி தந்த யானை. 38. [62, 71.
 தோட்டி நீவாது, 40.
 தோட்டி நீவி, 53.
 தோடு - தொகுதி, 12.
 தோமரம் - தண்டாயுதம், 54.
 தோல - தோற்கேடகம், 45, 62.
 தோல வரைப்பு, 50.
 தோள் பிணி மிகையர், 81.
 தோற்கடகு - தோற்கேடகம், 55.
 தோள்மலியாது - தோன்றாமல், 71.
 தோள்மலை-தோன்றுதலையுடையாய்,
 90.
 நகை - இன்பம், 68.
 நகையினும் பொய்யா வாய்மை, 70.
 நகைவர் - நட்பினர், 31, 37, 43.
 நகைவர்க்கரணமாகிப் படைவர்க்குச்
 சூர் நிகழ்ந்தற்று நின்றானை, 31.
 நகைவரார நன்கலஞ் சித்தல், 43.
 நடடோர்க்கல்லதுகண்ணஞ்சலையே,
 63. [யலனே, 20.
 நண்ணர் தேளத்தும் பொய்ப் பறி

களசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நந்த - விளங்க, 69.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், 11.
 நரம்பின் தொடை பழுனி, 41.
 நல்லிசை நிலையு, 86.
 நல்லோர் கணவன், 61.
 நலம்பெறு திருமணி, பா. 74.
 நளிந்தனை - செறிந்தனை, 52.
 நற்கறிந்தனம், 84.
 நற்கு-நன்கு, 84, 90. [11, 60, 85].
 நறவு - ஒருவகைமலர், ஒருர், மது,
 நன்கலவெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர் -
 பண்டசாலையு, 55.
 நன்றாவென்னுங் குன்று, 7-ஆம் பதி.
 நன்று பெரிதுடையை, 37.
 நன்னன்-ஒரு சிற்றரசன், 40, 4-ஆம்
 பதி, 88.
 நன்னனுடைய வாகையைச் சேரன்
 தடிந்தது, 40.
 நன்னுதல் களவ, 42.
 நன்னுதல் விதலியர், பா. 47.
 நனவில் துகர்ந்தவையே கனவித்
 காணப்படுமென்பது, 11.
 நனவு - மெய்யம்மை, 85, 88.
 நனைமகிழ் - மதுவாலுண் டாகிய
 மகிழ்ச்சி...
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 19, 25, 26,
 நாட்டம் - சோதிடதூல், 21. [58].
 நாட்டுவளம், 13, 23, 24.
 நாட்டை அடிப்படுத்தல், 81.
 நாட்டி=நாட்டி - போர்க்களம், 45.
 நாடு, 13, 15.
 நாடு, கடற்பொருள் முதலியவற்றை
 சிறந்திருத்தல், 15.
 நாடுகாண் நெடுவரை, 85.
 நாடுகாணவிரசுடர், பா. 40.
 நாடுகாத்தற்சிறப்பு, 13, 15, 28.
 நாடுகாவலாகிய அறம், 59. [15].
 நாடு, நோயும் பசியும் ஒருவல், 13,
 நாடு வாழ்த்து - தலைவனுடைய நாட்
 டின் நன்மையைச் சொல்லுவது,
 நாண்மகிழிருக்கை, பா. 65. [28].
 நார் - பன்னாடை, 11, 88.
 நார்முடி, 40.

நாரரிநறவு, 11.
 நாரை, 23, 29, 32, 51, 73.
 நான் திங்களினையவாச, 90.
 நாளிருக்கை=நாளோலக்கம் - கால
 ஓலக்க இருப்பு, 65.
 நிகழ்தல் - விளங்குதல், 49.
 சியமம் - வீதி, 15, 30, 75.
 சிரையவெள்ளம், பா. 15
 சிலலாத்தாளை, பா. 54
 சிலந்தருதிருவினெடியோய், 82.
 சிலந்திரம் பெயருங் காலையாயினும்
 திளந்தசொன்னிப்பொய்ப்பறியலையே,
 63.
 சிலநீர்வளிவிசும்பென்னும் பூதங்கள்
 அளத்தற் கரியவென்பது, 14.
 சிலப்பெயர் முதலிய ஆறு, ப. 92,
 நிலையு - நிலைப்பு, 86.
 நிலைச்செரு - நாடோறும் செய்யும்
 போர், 4 - ஆம் பதி, 5 - ஆம் பதி.
 சிழல்வாழ்நர், 37.
 சிழல்விடுகட்டி, பா. 81.
 சிறந்திகழ் பாசிழை, பா. 73.
 சிறம்படுகுருதி, பா. 79.
 சிறை - சால், 15.
 சிற்புகழ் அயிரைமலையைப்போலவே
 நிலைக்க, 79. [புனல், 48].
 சின்மலைப்பிறந்து சிங்கடன்மன்றும்
 சின்னிழல் வாழ்வோர்க்குக்கொடுமை
 யறுமென்பது, 37.
 நீ கண்டனையேம் - நின்னாலே படைக்
 கப்பட்டாற்றோல்வேம், 63.
 நீ சிவந்திருத்த நீரழிபாக்கம், 13.
 நீர்ச்சுண்டை, 13, 22, 28.
 நீர்விழவு, 48.
 நீரழிபாக்கம், 13.
 நீரிதைவை, 22.
 நீரினுந்தண்சாயலன், 86.
 நீவாச, 40.
 நீவி - நீக்கி, 84.
 நுகம் - பாரம், 63.
 நுடக்குதல் - மாய்த்தல், 72.
 நுண்ணை - திணைமா, 30.
 நூலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, 12.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி களடு

நெஞ்சு புகலுக்கத்தர், 68.
 நெட்டை - ஒருவகைக் கருவி, 42.
 நெடியோன், 15.
 நெடுஞ்சேரலாதன், 20, 5-ஆம் பதி.
 நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற் புக்குப் பகைவர் அரண் அழித்தது, 11.
 நெடும்பாரதாயனர் - பலயானைச் செல்கெழுக்குட்டுவனுடைய புரோகிதர், 3 - ஆம் பதி.
 நெடுமணிஞ்சி, 68. [யர், 32.
 நெடுமிடல் - அஞ்சியின் இயற்பெயர் நெடுவெள்ளஞ்சி - நெட்டை யென்ப தொரு கருவி, 42.
 நெய்த்தோர் தூஉய் மகிழ்பலி, 30.
 நெய்தம்பூ, 27, 30, 71.
 நெய்யைத் தலையிற் பெய்து கையைப் பிணிக்ருதண்டம், 2 - ஆம் பதி.
 நெருஞ்சி, 11, 26.
 நெல்லரிசிச்சோறு, 75.
 நேரி - ஒருமலை, 40, 67.
 நேரிப்பொருநன், 40, 67.
 நேரிவாயில் - உறையூரின் தெற்கு வாயிற்கண்ணதோருர், 5-ஆம் பதி.
 நோசிவு - துவர்வு, 45.
 நொடைமை - விலை, 68.
 நோக்கலை - நோக்குதலை யுடையாய், நோக்கு - மனநோக்கம், 51. [51.
 நோய்தபுநோன்றொடை, பா. 44.
 நோன் - வலி, 14.
 பஃரேற்றெழுதி, பா. 83.
 பகல் - நடுவுநிலைமை, 90.
 பகற்றீவேட்டல், 3 - ஆம் பதிகம்.
 பகன்றை - கிண்கிண்ப்பைச்செடி, சிவேதைக்கொடி, 76.
 பகன்றைத்தெரியலைக் கலிங்கம்போற் சூடல், 76.
 பகன்றைமலை, 76.
 பகனீடாது இரவுபெருகல், 59.
 பகுத்தாண்டொகுத்தல், 38.
 பகைநாடு பாழ்பட்டவகை, 13.
 பகைப்புலத்திற் பெற்றதை இரவ லர்க்குக் கொடுத்தல், 48: [71.
 பகைப்புலத்தை எரித்தல், 15, 25,

பகைமேற்சென்றோர் பல வருட முறைதல், 15.
 பகையரசனுக்குப் பயத்தோர் பெரிய ஓரசனோடு நட்பாதல், 50.
 பகைவர் தேளத்தாயினும் சினவா யாகுதலிலும் பூதாற்பெரிதே, 32.
 பகைவர் பொருள்களை வயிரியர்கண் ணுளர்க்குவிசைதல், 20 2-ஆம் பதி.
 பகைவரார்ப்பழங்கணருளி நகைவ ரார நண்கலஞ் சிதறல், 37.
 பகைவரின் அரசவாவுடைய கோட் டாலியற்றிய கட்டில், 79.
 பகைவரின் காவன் மரத்தைப் பனை செத்தல், 11. [69.
 பகைவருடைய கெடுகுடிபயிற்றுதல், பகைவருடைய நாட்டில் தோன்றும் உற்பாதம், 62. [19, 22, 25, 26.
 பகைவருடைய நாட்டை அழித்தல், பகைவருடைய நாட்டைக் கொள்ளை யிடுதல், 81. [15, 23.
 பகைவருடைய நாடு காடானமை, பகைவருடைய மதிக்கதவை யானை களைக் கொண்டு பிளப்பித்தல், 52.
 பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளு தல், 31.
 பகைவருடைய யானையைக் கடாவை யொப்பவண்டியிற் பூட்டுதல், 44.
 பசும்பிடி - பச்சிலை, 81.
 பட்டினியுற்றுத் தீர்த்த மாடல், 31.
 பட்டுநூற் கலிங்கம், 12.
 படப்பை - தோட்டம், பக்கம், 30.
 படலம் - கூடு, 39.
 படிமை - விரதம், 74.
 படியோர்த்தேய்த்த ஆண்மை, 79.
 படியோர்த்தேய்த்து, 20.
 படியவம் (விரதம்) ஓடியாது, 74.
 படுகண் முரசம்-ஒலிக்குக் கண்களை யுடைய முரசு, 19, 54.
 படை - குதிரைக்கலனை, 82.
 படைநிலை - படையாளர் மகளிரோடு தஞ்சுமிடம், ப. 7, 133.
 படையேருழவ, 14.
 பண்ணியம் - பண்டங்கள், 59.

களக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்புத்தொகை, ப. 104.
 பணைமருணைற்றுள 33.
 பத்தர் = பத்தல - நீரிமைக்குங்
 கருவி, பள்ளம், 19, 22.
 பதப்பா - மணற்கோட்டை; [நெற்
 கோட்டை போலவது], 30.
 பதலை, 41.
 பதிபிழைப பறிபாது துய்த்தல, 15.
 பந்தர் - ஓநர், பண்டசாலைகள், 55,
 பந்தர் முததம், 67. [67, 74.
 பரணர் - ஒரு நல்லிசைப் புலவர், 5-
 ஆம் பதி.
 பரதவன் - துணையன், 48.
 பரிசிலர் யானைகளைப் பெறுதல, 47.
 பரிசிலர் வெறுகை - தலைவன், (பா)
 15, 38, 65.
 பரிசிற்றுறைப்பாடாணபாட்டு, 19,
 பரிசிமரு அகைப்ப, 25. [65,
 பரிவேடபு - வட்டம், 21.
 பருதி - தேருரு, வட்டம், 46, 74.
 பருநதின் சிறகுபோலும் கந்தை, 12.
 பருநதின சேவல, 35.
 பருநது, 12, 30.
 பருநதுமளப - பருநது உறுதற்கு
 ஆராய, 51, 74.
 பரேரெறுழ, 31.
 பலயானைச செலசெழு குட்டுவன்
 இருகடல நீருமொருபகலாடியது,
 3 - ஆம் பதி.
 பலவிதையுழவிற் சிலலோ ளார், 76.
 பல்வேலிரும்பொறை - இளஞ்சேர
 லிரும்பொறையென்னுமரசன், 89.
 பலகை - கேடகம், 53.
 பலதிமத்து மது, 65.
 பல்புவிழவு, 30.
 பலர்புகழ செலவம், 11.
 பலாபழத்தே த, 61. [61.
 பலாஅம் பழுத்த பசும்புண்ணரியல,
 பலி, 17, 30.
 பழங்கண் - துன்பம், 12, 57.
 பழவழக்கு, ப. 38.
 பழனமஞ்ஞை, 90.
 பழுனி, 66.

பழையன் மனைவியருடைய கூந்தற்
 கயிற்றால யானையைச்சேரன் வண்
 டியிற் பூட்டியது, 5 - ஆம் பதி.
 பழையன்மாறன் - ஒருசிற்றரசன், 5-
 ஆம் பதி.
 பழையனுடைய வேம்பினைச் செங்
 குட்டுவன் வெட்டியது, 44, 49,
 5 - ஆம்பதிகம்.
 பறந்தலை - மயானத்திற் பிணஞ்சுடு
 மிட, 44
 பறைகருராலருவி - முரசுபோலும்
 ஒலியையுடைய அருவி, பா. 70.
 பறையடித்துப் புனலடைத்தல, 22.
 பனமா பலபடி, 83.
 பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுக
 நறுககி வாகைப் பூவோடு இடை
 வைத்துத் தொடுத்தல, 66.
 பனங்குருத்தைக்கொன்றைப்பூவோடு
 தொடுத்தல, 67.
 டனந்தோட்டிற் குவளைமலரை வைத்
 துத் தொடுத்தல, 58.
 பனந்தோட்டிற் டலவகைப்பூக்களை
 முறையேவைத்துத்தொடுத்தல,
 40.
 பனம்புடையல - பனைமாலை, 42.
 பனம்புடையலும் கழலும், 42, 57.
 பனிற்றல - தூவல, 57.
 பனை, 36.
 பாககம் - அரசனிருக்கை, நெய்தனி
 பாகுடி, 21. [லத்தார். 13.
 பாசகர் - மடையர், 67.
 பாசம் - பேய, 71.
 பாசவர், 21.
 பாசறை, 16, 24, 67.
 பாடிமிழ்பு - ஒலித்து, 62.
 பாடினி - பாடுபவள், 61.
 பாடினிவேந்தே, 14, 17.
 பாடுநர் கொளக்கொளக் குறையாச்
 செலவம், 82.
 பாடுவிறவியர்பலபிடிபெறுக, 43.
 பாண்டில் - குதிரைப்பக்கரை, தோ
 பூணும் எருதுகள், விட்டத்தோல்,
 64, 74, 90.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கள

புண்ணீர் - விளக்கு - கால்விளக்கு, 47, 52.
 புண்ணீர் - இழையணிதல், 64.
 புண்ணீர் - பொற்றாமரை சூட்டல், 40, 48. [இத்தல், 40.
 புண்ணீர் - விதவியர்க்கு ம் கொ பாணர்மாளவை, 38.
 புண்ணீர் - புரலல், 65.
 புண்ணீர் - பைம்பூம்போதல், 40.
 புண்ணீர் - பைம்பூம்போதல் - பாணனைவழிப் படுத்திவது, 67.
 புண்ணீர் - கமழு மோதியொணனுதல் விதல், 5 - ஆம்பதி. [63.
 புண்ணீர் - உறக்கம், 19. [63.
 புண்ணீர் - பார்க்கல்பாடு பணிபுரியலையே, பார்க்கல் (பார்க்கல்) கொக்கு, 21.
 புண்ணீர் - பார்க்கல்பாடு - காவற்பாசறை, 84.
 புண்ணீர் - பைப்பிடி, 43.
 புண்ணீர் - ஒருவள்ளல், 61.
 புண்ணீர் - பகுத்தல், 16, 52.
 புண்ணீர் - கொள்ளலும்வல்லோய், 16.
 புண்ணீர், 65. [புலவர், 3 - ஆம்பதி.
 புண்ணீர் - கொள்ளலும்வல்லோய் - ஒருநல்லிசைப் புண்ணீர் 65.
 புண்ணீர் - 46, 57, 65, 66.
 புண்ணீர் - பண்ணுப் பெயர்த் தாங்கு மதுவை அளித்தல், 65.
 புண்ணீர் - நல்லோன் கணவன், பாவையன்னமகளிர், 88. [58, 61.
 புண்ணீர், 13, 22, 26.
 புண்ணீர் - பழிப்பதற்கு, ...
 புண்ணீர் - திவலை, 11, 15 - 7, 25, 40, 41 - 2, 50, 60, 62, 72.
 புண்ணீர் - துளியாகச்சிதத, 15, 50.
 புண்ணீர் - பிடாச்செடி, 66.
 புண்ணீர், 43.
 புண்ணீர் - பிணியவிழ்ந்த நெய்தல், 51.
 புண்ணீர் - பிரமதாயம் - பிராமணர்க்கு இதை யிலியாகக் கொடுக்கும் நன்கொ டைப் பொருள், 2-ஆம் பதி.
 புண்ணீர் - பிறக்கடியொதுங்காப் பூட்கை, 80.
 புண்ணீர் - பின், 5 - ஆம்பதி, 80.
 புண்ணீர் - பிறப்புணர்த்துக் கொல், 43.

புண்ணீர் - வாழ்தி, 38.
 புண்ணீர் - பிறப்பிதர்நலியாது, 22.
 புண்ணீர், ப. 72, 77.
 புண்ணீர் - பிறழ்நோக்கியார், பா. 78.
 புண்ணீர் - பெருமையையுடையோர், 45.
 புண்ணீர் - பீர்க்கு, 26. [45.
 புண்ணீர் - விரும்பம், 84.
 புண்ணீர் - கூடியதேசெல்வம், 12.
 புண்ணீர் - பாவம், பா. 30.
 புண்ணீர் - உணவு, 35, 58, 90.
 புண்ணீர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 73.
 புண்ணீர் - பனைமலை, 31, 37, 42, 57.
 புண்ணீர் - படைவலங்கழற்கால், 37.
 புண்ணீர் - படைவலங்கழல், 80.
 புண்ணீர் - இழையால் தைத்தல், 42.
 புண்ணீர் - பண்ணுதையெழுந்தோள், பா. 80.
 புண்ணீர் - பிழ்க்குருதி, பா. 11.
 புண்ணீர் - தைத்தல், 42.
 புண்ணீர் - அலை, 11, 55.
 புண்ணீர் - பதல்குழற்பதவை, பா. 66.
 புண்ணீர் - பதலவம்பேறு, 74.
 புண்ணீர் - கதவு, வாயில், 27.
 புண்ணீர் - கொடை 80.
 புண்ணீர் - கொள்வன், 57.
 புண்ணீர் - தேவாலயம், 15.
 புண்ணீர் - புரணு - பாதகாத்து, 50.
 புண்ணீர் - ஒத்து, 65.
 புண்ணீர் - புரையோள்கணவ, 70.
 புண்ணீர் - புரோசு - புரோசுதன், 7 - ஆம் பதி, புல்லிலைவைப்பு, 15. [9 - ஆம் பதி.
 புண்ணீர் - புல்லுடைவியன்புலம் பல்லாபரப்பி, புலம்பு - வருத்தம், 81. [62.
 புண்ணீர் - புலால் நாதம்நாத, 86.
 புண்ணீர் - புலாஅம் (புலவுநாறுகின்ற) பாசறை, 61.
 புண்ணீர் - புலித்தோலுறை - புலித்தோலாற் செய்யப்படும் ஆயுத உறை, 19, 24.
 புண்ணீர் - யானை இவற்றைக் கொல்லும் சிங்கம்போல வாய், 75.
 புண்ணீர் - புலியும் யானையும் பொருது முழங் புலியுறை கழித்தல், 19. [கல், 41.

கனஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புலியுதையெஃகம், 19, 24.
புழுக்கு - புழுக்கிய உணவு; மலை
நாட்டுவழக்கு, 18, 90.
புள்ளிமாறா, 74.
புள்ளொலி, 84. [33.
புறக்கொடையில் எறியாமை, 31,
புறஞ்சிறை - மாளிகையின் மதிற்
புறதருநாடு, 15. [புறம், 64.
புறமதில், 16.
புறவு - சிறுகாடு, 13, 39.
புறா, 39.
புன்புலவைப்பு, 30.
புண்ணை, 30.
புனல் நாடு, 43.
புனல்வாயில் - வாய்த்தலை, 13.
புனற்றளிர், 52.
புனிற்றுமகள் பூண ஐடவி, 16.
பூசல - பேராலி, வருத்தம், 34,
பூட்கை மறவர், 57. [44.
பூண்கமாளரின் புனைமணி நெடுந்
தேர், 81.
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ் சா
ன பூத்தநெய்தல, பா. 13. [மார்பு, 65.
பூதங்கள், 14.
பூமியின் செழுமை, 22.
பூவிழவு, 30.
பூழிநாடு - கொடுந்தமிழ் நாடு பன்
னிரண்டனுள் ஒன்று, 4- ஆம் பதி.
பூழியர் - பூழிநாட்டினுள்ளவர், 21,
23, 73, 84, 90.
பூழியர்மெய்யம்மறை - பூழி நாட்
டார்க்குக் கவசம் போல்வான், 73.
பூழில் - அகில், 87.
பேயர் - பொருள், 21, 90.
பெயர்த்திரிசொல், ப. 39, 47.
பெயர் வாழியர், 47, 49.
பெயரடியாகப் பிறந்த வினை, 76.
பெயரெச்சங் காரியப்பெயர்கொள்
ளல், ப. 92.
பெயரெச்சவினைத்திரிசொல், ப. 26.
பெரியோர், 15.
பெரியோர்ப்பேணிச் சி தி யோ ரை
யளித்தி, 79.

பெருங்குன்றுர்கிழார் - ஒருபுலவர்,
9 - ஆம்பதி.
பெருங்கைத்தொழுதி - யாண்க்குட்
டம், 76. [பதி.
பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதர், 9-ஆம்
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, 8 - ஆம்
பெருஞ்சோற்றுநிலை, 30. [பதி.
பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு முரசெறி
தல், 30.
பெரும்பல்யாணைக் குட்டுவன், 29.
பெருமலை - இமயம், 51. [28, 43.
பெருவறற்காலை - சிறுவிலைக்காலம்,
பெருவாய்மலர் - இருவாட்சிப்பூ,
81. [4 - ஆம்பதி.
பெருவாயில் - நன்னனுடைய ஊர்,
பேனியர் - பேணுதற்கு, 30.
பேய்மகள், 13, 23, 30.
பேயாடல், 35,
பேரணிப் பெரும்படை, 33. [38.
பேராறு=பேரியாறு-ஒருநதி, 28, 43,
பேரியாழ்பாலைபண்ணி, 46, 57, 66.
பேரெழில் வாழ்க்கை, பா. 48.
பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொடா கு தி;
இது பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்
17, 81.
பைதற்ற - பசுமையற்ற, 23.
பொங்கலாடல், 55.
பொத்தியாண்டபெருஞ்சேரழன்,
9 - ஆம் பதி.
பொய்கைவாயிற் புதவு - மதகுநீர்
தாங்கும் பலகை, 27.
பொய்ப்பேறியா வயங்குசெநநா, 58.
பொய்யலன், 18, 20, 21.
பொய்யாமை, 9, 18, 20.
பொய்யில்வெல்வக்கடுங்கோ, 8-ஆம்
பொலங்கொடிபுழிதை, 56. [பதி.
பொலம்பூந்தும்பை, 45.
பொழில்வதிவேனில், 48. [டுதல், 48.
பொற்றாமரையைப்பாணர்க்குச் சூட்
பொறி - உத்தமஇலக் கணங் கள்,
பொறிக்கழற்கால், 34. [88.
பொறிமார்பு, 48,
பொறுமை, 17, 32.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. களக்

பொறையன் - சேரன், 75, 84, 86.
 பொறையன் பெருந்தேவி - செலவக
 தடுங்கோ வாழியாதனுடையதாய்,
 7 - ஆம் பதி.
 பொன்படுவாகை, 4 - ஆம் பதி.
 பொன்புளையுழிஞை, 22.
 பொன்னணிகளுக்குவேங்கைப்பூ, 40.
 பொன்னுடையியமம், 15.
 போகபூமி, 68. [21, 32, 87.
 போந்தபொருளால் முடித்தல, ப.
 போநதைத்தோடு - பனநதோடு, 51.
 போநதைப்பொழில் - பனம்பொழில்,
 51. [கூத்து, 45, 77.
 போர்க்களத்திலாடும் துணை ய்கைக்
 போர்க்களத்தினு உட்களம், 35.
 போர்க்களம், 67.
 போர்க்குரிய உடை, 53.
 போர்நிழல், 39, 40.
 போர்நிழற்புகன்ற சுற்றம் - படைத்
 தலைவர், 40. [53.
 போர்வேட்கையில் மதம் பிறத்தல,
 போரின்பெற்றவற்றை அரசர் இர
 வலர்க்குக் கொடுத்தல, 44.
 போல - போலும்படி, 11.
 போளவம், 55.
 மகளிர் கழலாடல, 30.
 மகளிர் குரவையாடல, 73.
 மகளிர் துணித்த கண்ணினும் இவ
 லர் புனகணஞ்சும், 57.
 மகளிர் பிடியை எண்ணுதல, 42.
 மகார் குளவிக் கூட்டைக் கிளைத்து
 மட்டம் - கள், 42, 90. [வருநதல, 17.
 மடவர், 71.
 மடா - பாண்டவிசேடம், 24.
 மண்கெழு ஞாலம், பா. 69.
 மணற்கோட்டை, 30.
 மணிக்கலம்போன்ற நெய்தல, 30.
 மணிநெடுந்தோர், 52.
 மணியிலக்கணமறிவார், 74.
 மணியை அடித்தல, 31.
 மத்து, 26, 71.
 மத்தூறியமனை, 26.
 மதகுநீர் தாங்கும் பலகை, 27.

மதில், 15, 16, 22, 23, 33, 53, 62.
 மதின்மரம், 15, 16,
 மதின்மரமுருக்கல், 15.
 மதுநுகர்கையில் இடையி டையே
 இஞ்சியைக்கடித்தலும் பூவை
 மோத்தலும், 42. [தல, 42.
 மதுவின்களிப்பால கட்டுடம் ஆடு
 மந்திரம், 30.
 மயானம், 44.
 மயிர்புகை மாககண், 29.
 மயில், 27.
 மரநதை - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
 நகரம், 90.
 மரம்படுதீங்கனி, பா. 60.
 மருக - மரபிலுள்ளாய், 63.
 மருதஞ்சான், 73.
 மருதநிலம், 30, 78.
 மருதமரம், 23, 27.
 மருள, உவமவுருபு, 11.
 மருஉ, ப. 65.
 மரையா, 23. [50.
 மலிர்நிறை - நீர்வெள்ளம், 26, 28,
 மலையருவிக்குமாடத்துக்கொடி, 47.
 மலையவும் கடலவும் பண்ணியழ் பகர்
 தல், 59. [ஆம் பதி.
 மழவர் - ஒருவகைவீரர். 21, 55, 6 -
 மழவர் மெய்ம்மறை, 20, 55.
 மழவரின் உணவு, 55.
 மழுகிய - மழுங்கிய, 24.
 மழை, 26. [ணமான, 69.
 மழைக்குடலான - மழைக்குக் கார
 மழைத்தோற்பழையன், 5-ஆம் பதி.
 மழைதவறுமை, 21.
 மழையிலலாமைக்கு உற்பாதமாகிய
 துமத்தோற்றம், 69.
 மழையென மருளுநதோல, 62
 மள்ளர், 38, 43, 90.
 மள்ளர் கொள்ளையிடுதல, 43.
 மறப்புக்கழ பலபுகழ்களிலும் சிறந்த
 தென்பது, 12.
 மறம்மீங்குபலபுகழ், பா. 12.
 மறவர் மதிலிலிருத்தல, 40.
 மறுக்குளம்பு, 65.

கஅ0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறுகுசிறை - வீதியின் இருபுறத்து முள்ள வீட்டுவரிசை, 23, 29, 43.
மன் - அரசர், 11.
மன்பதை - மக்கட்பன்மை, 72.
மன்பதைநிரப்பி, 40.
மன்ற, 69, 78. [29, 43.
மன்றண்ணி மறுகுசிறை பாடுதல், மன்றம், 13, 23, 25, 29, 35, 43.
மன்றம்போந்து மறுகுசிறை பாடும் வயிரியர், 23.
மன்று - நடு, 35.
மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, 54.
மன்னெயின்மறவர், 40.
மனாலம் - குங்குமம், 11.
மாகூர்தல் - லிலங்குகள் குளி ரா ல் உடல்வளைதல், 59.
மாகூர்தின்கள், பா. 59.
மாசிதறிருக்கை, பா. 76.
மர்சிமாதம், 59.
மாசிலீயர் - விளங்குவாளாக, 20.
மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி, 47.
மாண்டனை பலவே, 31.
மாந்தரன் - ஒருசேரன், 90.
மரியவண்ணன், 7 - ஆம்பதி.
மார், அசை, 59, 60.
மார்பு, 80.
மாவாடியபுலன், 25.
மாள, அசைநிலை, 81.
மாளிகைக் கட்டணம், 64.
மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றம், 51.
'வாறு - ஆ னு ரு பின் டொருள்படுவ தோர்இடைச்சொல், 34, 35, 38, மானமைந்தர், 42. [54, 80.
மீகீஇ - மிக்கு, 84.
மீகீஇயர் - மிகுக்கவேண்டி, 28.
மிளகெறியுலக்கை, 41.
மீகை - மேலேயெடுத்தகை, 40.
மீபிணம் - பிணமீ, 77.
மீன்கொத்துத் குருவியின்வாய், 42.
முக்கூடல் - மூவாற்றுப்புழை;காவிரி யும் ஆன்பொருளையும் குடவனா றும் கூடிய இடம், 50.
முகவை - முகத்தல், 22.

முச்சி - கொண்டைமுடி, 43.
முடந்தைசெல்லின்கழை, 29, 32.
முண்டை - முட்டை, 60.
முணைஇய - வெறுத்த, 64.
முத்தந்தையி, 39.
முத்துடைமருப்புக்களிறு, 32.
முத்தை=முந்தை - முன்பு, 85.
முதல் வினையைச் சினைவினையோடு முடிக்கும் வழுவமைதி, ப. 19.
முதலெழுவாய்சினை வினையோடுமுடி யும்வழுவமைதி, ப. 19.
முதலை, 53.
முதியபசுக்கள் ஆம்பற்பூக்களைத்தின் னுதல், 13.
முதிரை - அவரை துவரைமுதலியன், முதுமக்கட்டாழி, 44. [55.
முதுவாயிரவல், 66.
முந்திசினோர் - முன்னோர், 69.
முந்நீரிடைச்சென்று சேரனெருவன் கடம்புமுதறழந்தது, 20.
முரசசி - முற்றவித்து, 44.
முரசங்கதறங்கக் கலந்தரல், 21.
முரசத்திற்குப்பலியிடுதல், 19.
முரசினெலி அருவியொலிக்குவமை, முரசுகொள்ளல், 31. [78.
முரசடைப் பெருஞ்சமம், 41.
முரசு பட்டைய ஏவுதல், 54.
முரசுறை கடவுள், 30.
முரசைப் பூசிதல், 19.
முரை முழுமுதல், 5 - ஆம்பதி.
முரசி - கயிறு, 5-ஆம்பதி.
முரிந்த கதுவாயெஃகு, 45.
முருக்கு, 23.
முருக்ககடவுள் களிதூர்ந்தது, 11.
முருக்ககடவுள் சூர்மாவைக் கொன் முருகு - முருங்கை, 23. [தது, 11
முல்லை - ஒருதுறை, 81.
முல்லைக்கொடிப்புதல், 66.
முல்லை சிலத்தின் வளம், 30.
முழங்குமந்திரம், 30.
முழவினெடுங்குண; 5 - ஆம்பதி.
முழவினமைந்தபழம், 81.
முழவு, 15, 41, 43,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௮௧

முழுமுதல் - பெரியது, 11, 4 - ஆம் பதி, 5 - ஆம் பதி.
 முற்பாடு - முன்; ஒருசொல், 33.
 முன்னினை முதல்வர் - குலமுதல்வர், 14, 72, 85.
 முன்னிலையேவல்வினை, ப. 89.
 முனை - போர், 25.
 முனையெரிபரப்பல், 15.
 முங்கிக்குழாய்த்தேன், 81,
 மூதா - முதிய பசு, 13.
 மூய, 42.
 மூயின - நிரம்பின, 22.
 மூரி - எருது, 67.
 மூவாற்றுப்புழை, 50.
 மூழ்க, 90.
 மூழ்த்து - முதிர்ந்து, 33.
 மெய்புதையரணம் - கவசம், 52.
 மெய்ம்மறை - மெய்புகுகருவி; கவசம், 14, 20, 21, 55, 58, 59, 65, 73, 90.
 மெய்யாடு பறந்தலை, பா. 35.
 மெலித்தல்விசாரம், ப. 25, 26, 33, 5, 98, 100, 131.
 மென்சொற் கலப்பையர், 15.
 மென்பால் - மருதம், 75.
 மென்பாலன், 30.
 மென்பிணியலிழ, 50.
 மென்மைக்கு நீர் உவமை, 86, 90.
 மேந்தோன் மல், 64.
 மேந்தோன்றி, 89.
 மேவலர் - விரும்புதலையுடையார், 78.
 மேவலை - விரும்புதலையுடையாய், 19.
 மேன - மேயின; இடைக்குறை, 13.
 மையூர்கிழான், 9 - ஆம் பதிகம்.
 மையூன்பெய்த சோறு, 12. [71.
 மொசிதல் - மொய்த்தல், 11, 49,
 மொசிந்தோம்பிய கடம்பு, 11.
 மொழியூஉ - மொழிநது, 81. [49.
 மோகூர் - பழையனுடைய ஊர், 44,
 மோகூர்மன்னனுடைய வேம்பைத் தடிந்து முரசாக்கிய சேரன் 43, 44, 49.

யமனார் கொல்லப்படும் உயிர் ஒரு காலிக்கொருகால்அழகழிதல், 13.
 யவனர், 2 - ஆம் பதி.
 யாங்குவலனுடையோ, 52.
 யாடு, 78. [றுத்தல், 15.
 யாண்டுதல்பெயர வேண்டுபுலத்தி யாணர் - புதுவருவாய், 71.
 யாமையைக் காழிற் கோத்தாற் போன்ற கிணை, 5 - ஆம்பதி.
 யாழ், 41. [43, 62, 64, 82.
 யானை, 11, 15, 28, 33, 40, 41,
 யானைக்குக் கப்பல, 52.
 யானைக்குத் தண்டுடை வீரர், 41.
 யானைகளை நிரைத்துக் கடனிரைவரு வித்தது, 3 - ஆம்பதி.
 யானை காண்பல, 77.
 யானைநல்குவல்பலவே, 40.
 யானை பகையரசர் மதிர்கதவை இடித்தல், 16.
 யானைமேற் கொடி, 69, 88.
 யானையின் கோபத்தி, 40. [40.
 யானையைஇரவலர்க்குக் கொடுத்தல், யூபம், 67. [52.
 வங்கம் (கப்பல) யானைக்கு உவமை, வசி - தழும்பு, 42.
 வசிபிளந்த வடுவாழ்மார்பு, 42.
 வசையில் செல்வ, 38.
 வசையுநர் - பகைவர், 52.
 வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 22, 23, 25, 26, 29, 33, 50, 51, 69, 80.
 வஞ்சித்துக்கு, 13, 20, 22, 25, 26, 29, 33, 34, 51, 69, 70, 80, 90.
 வஞ்சிமூதூர் - சேரருடைய இராச தானி, 9-ஆம்பதி.
 வஞ்சினம் - குளுறவு, 41.
 வஞ்சின முடித்த ஒன்றுமொழி மறவர், 41.
 வடதெற்கு, 31.
 வடபுலவாழ்நீர் பெரிதமர்நது, 68.
 வடவர், 5-ஆம் பதி.
 வடிம்பு, 70.

கடிஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வடுவடுதுண்ணயிர், பா. 51.
 வடுவாழமார்பு, 38, 42.
 வண்டன் - ஒரு வீரன், 31. [54.
 வந்திசின் - வந்தேன், 15, 16, 41,
 விற்பு - கைச்சரடு, 19.
 வயல், 19, 23, 62, 90.
 வயலிற் சேனை தங்குதல், 40.
 வயவர் வேந்தே, 15.
 வயவு - வலி, 36. [23, 29.
 வயிரியமாக்கள் - கூத்தர், பாடுபவர்,
 வயிரியர், 43, 64.
 வயிறுபசிகூர நயலன், 20.
 வயிறுமாசிலீயர், 20.
 வரம்பில வெள்ளம், பா. 33.
 வரி - ஒழுங்கு, 83.
 வரிசை மகளிர் - விதலியா, 18.
 வரிசை மகளிரும் அடுப்புத்தொழிற்
 குரியராதல், 18.
 வரிசைபாளர் - ழேக்குழுகள், 13.
 வருடை - மலையாடு, 6 - ஆம் பதி.
 வரை - பெருமலை, 74.
 வரைபோலிஞ்சி, பா. 62.
 வரையிழியருவியி னொளிறுகொடி
 துடங்கல், 25.
 வல்லார் - வன்மையிலலார், 20.
 வல்லான் - வன்மையுடையான், 56
 வலவிசையுமிழந்தவைமுள்ளம்பு, 33.
 வலம்படுவியன்பணை, பா. 17.
 வலம்படுவென்றி, பா. 37.
 வல்கெழுதடக்கை, பா. 90.
 வலித்தலவிகாரம், ப. 26, 146, 155.
 வலை, 51.
 வழங்குதல் - ஆடுதல், 22.
 வழியடை, 22.
 வழை - சுரபுண்ணை, 41.
 வள்ளைக்கொடி, 29.
 வளம், 57.
 வளனறு பைதிரம், பா. 19.
 வறட்காலத்திலும் (சுறுவிலைக்காலத்
 திலும்) கொடுத்தல், 22.
 வறிது - சிறிது, 24, 69.
 வறிதுவடக்கிறைஞ்சியபீரசால வெள
 வன்கை, 62. [ளி, 24.

வன்புலம், 75.
 வன்னிமன்றம், 44.
 வாகை - ஒருதுறை, 39, 84; நன்
 னனுடைய காவன்மரம், 4 - ஆம்
 பதி.
 வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 35.
 வாகைமலர், 66.
 வாகையுழிஞ்சு, 43.
 வாக்கைமென்மேளர், 12.
 வாச்சியவகை, 41.
 வாணமதில், 33.
 வாண்மயங்குகமீர்தார், பா. 36.
 வாண்முகம் பொறித்த மாணவரி
 யாக்கையர், 58, 67.
 வாணுதல் கணவ மள்ள ரேதே, 38.
 வாய்த்தலை, 13.
 வாய்மொழியாளர், 37.
 வாயில் - இடம்; நேரிவாயிலென்னும்
 ஊர், 5-ஆம் பதி, 81.
 வாரலவள்ளுகிர், 12.
 வாராராயினும் வேண்டி இரவலர்த்
 தந்து அவர்க்கு ஆர்பத ரலகும்
 தோன்றல், 55.
 வாரி - வருவாய், 5-ஆம் பதி.
 வாலுண்வலசி, 55.
 வாழ்க்கை - வாழ்நாள, 37.
 வாழ்கநின் கண்ணி, 52.
 வாழ்கநின் வளம், 24, 36, 37.
 வாழ்கவவனகண்ணி, 20.
 வாழ்ச்சி - வாழ்நாள, 56.
 வாழ்த்து வகை, 14.
 வாழியர் - வாழவேண்டி, 74.
 வாழுமோர் - வாழ்பவர், 71.
 வாழை, 29.
 வாளலிழவு, 66.
 வானவரம்பன், 38, 58, 6-ஆம்பதி.
 வானியாறு, 86.
 விகாரம், ப. 30, 86.
 விச்சி - ஒரு குறுநிலமன்னன், 9-ஆம்
 பதி.
 விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், 13.
 விடியற்காலத்திலு, பின்பு ஆகவேண்டு
 வனவற்றை எண்ணுதல், 71.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கஅந

வித்தையாண்ட விராம்பழையன்மா
ரியலுள் 56. [தல், 9-ஆம்பதி.
வியலார், 5-ஆம் பதி.
விளித்தல் விகாரம், ப. 109, 127,
133, 142, 146.
விருந்துபுறந்தருதலாகிய வேள்வி, 21.
விலபயிலிறும்பு, 78.
வில்லில்நாணியைஇறக்காதிருத்தல்,
வில்லுழிவு, 15. [24.
விலங்குநர் - தடுப்போர், 11.
விழவறுபறியா ஊர், 15.
விழவினார்நிலங்கலிமகிழானே, 61.
விழவினெடியோன், 15.
விழவு, 15, 22, 29, 30, 48, 56, 72.
விழவுக்குச்சென்றோர் சோலையிற்றன்
குதல், 48.
விழவுவீற்றிருந்த வியலுள், 56.
விளக்கம், 14.
விளி, 59. [தல், 23.
வினையாட்டுமகளிர் ஆம்பலைப் பறித்
விறக்க - மிக, ப. 57.
விறலியர், 43, 47, 48, 51, 54.
விறலியர் இழையணிதல், 12.
விறலியர்க்கு ஆரம்பூட்டல், 48.
விறலியர் தெருவில ஆடுதல், 47.
விறலியர் பிடிபெறுதல், 43.
விறலியர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பாடல் 46.
விறலியர் மறம்பாடல் 54.
விறலியரைக் கொண்டு கொடுப்பித்
தல், 18.
விறலியாற்றுப்படை, 40, 49, 57,
60, 78, 87.
வினைக்குறிப்பு முற்று, ப. 92.
வினைஞர் - தொழில் செய்பவர், 62.
வினைத்திரிசொல், ப. 4.
வினைநலியாணை, பா. 82.
வினைப்பெயர்த்திரிசொல், ப. 6,
வினையெச்சத்திரிசொல், ப. 120, 131
வினையெச்சத்திரிபு, ப. 6, 7, 11,
13 - 5, 25, 29, 33, 77, 82,
142, 145, 151, 152.
வினையெச்சம், ப. 113.

வினையெச்சமுற்று, ப. 19, 45, 89,
109, 122, 126—8.
வினையெச்சமுற்று வினைத்திரிசொல்,
விரபானம், 40. [ப. 15, 48.
வீரமுரசு, 17.
வீரர், 34, 42, 56, 58, 80.
வீரர் போர்க்களத்தில் வாணையுயர்த்
திக்கொண்டு ஆடுதல், 56.
வீரர் முகத்துவாரங் வடு வமைதல், 67.
வீரரின் புண்பட்டஉடம்பு, 58.
வீரரின் வஞ்சினம், 41, 58.
வீரருடையபுண்வடுவுள்ளமார்பு, 42.
வீற்றிருந் கொற்றம், 59.
வேக்கை - கடாவிடுகளம், 71.
வெண்குருகு, 29. [29, 61.
வெண்கை - எழிற்கை, வெறுங்கை,
வெண்கைமகளிர், பா. 29.
வெண்டலைச் செம்புனல், 87. [31.
வெண்டிரை முந்நீர்வளைஇய வுலகம்,
வெண்டோட்டசைத்த வெண்
பூங்கு வளை, 58.
வெண்டோடு - பனந்தோடு, 40, 58.
வெண்டோடு நிரையுப பூ, 40.
வெண்போழ்க்கணை, பா. 67.
வெண்மழை, 55.
வெந்திறந்தடக்கை, பா. 86.
வெயிற்றுகள் - வெயிலிற் பறக்கும்
அணுத்திரள், 20.
வெருவருபுள் நூர், பா. 50.
வெல்போராடவர் மறம்புரிந்து கர்க்
கும் வில்பயிலிறும்பு - படைசிலை,
வெவ்வர் - வெம்மை, 41. [78.
வெள்வருகுமுத கொள்ளுடைக் கரம்
பை, 75.
வெள்ளம் - ஒருபேரெண், 21.
வெள்ளிக்கோள், 13, 24, 69.
வெளிப்படை, ப. 26, 98, 146.
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி, 2 -
வெளில், 84. [ஆம் பதி.
வெற்றிமடநதை, 53.
வெறியுறுதுடக்கம் - தெய்வமெறிய
விகாரத்தால் அசைதல், 51.
வெறுமனே - சும்மா, ப. 101.

கஅச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வென்றாடு துணங்கை, பா. 77.

வென்றாடு கயத்தீஇயர் வேண்டுபுலத்

வேங்கைமரம், 40. [திருத்தது, 53.

வேங்கை வென்றதகளிறு, 53.

வேண்மார், 2 - ஆம் பதி.

வேண்மார் - சிற்றரசன்,... [88.

வேந்தரும் வேளிரும், 30, 49, 75,

வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி, பா.

வேம்பறுத்தசோன், 49. [66.

வேலம் - வேலமரம், 39, 58.

வேள ஆவிக்கோமார்பதும் நேவி,

4 - ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி.

வேள்வி இரண்டு, 21.

வேர்வி முடித்தகேர்வி, 64.

வேளாவிக்கோமார் - ஆடுகோட்

பாட்டுச்சேரலாதனுடையதந்தை,

6 - ஆம் பதி.

வேளிர், 75.

வேளை, 15.

வேறுவினையொடு, ப. 12, 73, 151,

152.

வேள்மினை, 33.

வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடைய

றுது தங்கின ஆரவாரம், 41.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	உரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	31	வெண்ணல	வெண்ணெல.
14	33	பாயலெள	பாயலென.
30	1	பதிற்றும்பத்து	பதிற்றப்பத்து.
47	29	வசையுநர்	வசையுநர்.
47	29	பகைவரென்றது	பகைவரென்றது.
52	4	மயங்கு	மயங்கு.
61	8	அகனிறு	அ. கனிறு.
96	1	கக	கக.

- பதிப்பு -

PRINTED BY
M. V. SWAMINATHAN & SONS,
TIRUVANMIYUR MADRAS 11.

பதிற்றுப்பத்து குறும்புத்து.

நெடுநிலைநிளங்கு நெய்ச்சிறை 475
கிண்குடனெழுந்தே.

பதிற்றுப்பத்து - உறையாதினா
நெய்ச்சிறை சிறை தாழ்வு பாலையாதினா
கேள்வென்கிடையு புறந்தாதினா

பதிற்றுப்பத்து குறும்புத்து X11.
பதிற்று 110

